

Bezpieczeństwo i równe traktowanie na Uniwersytecie Jagiellońskim 2020/2021

Raport z badania

Dział ds. Bezpieczeństwa
i Równego Traktowania
– Bezpieczni UJ

Bezpieczeństwo i równe traktowanie na Uniwersytecie Jagiellońskim 2020/2021

Raport z badania

Dział ds. Bezpieczeństwa
i Równego Traktowania
– Bezpieczni UJ

Sugerowanie cytowanie:

Bezpieczni UJ (2021). Bezpieczeństwo i równe traktowanie na Uniwersytecie Jagiellońskim 2020/2021. Raport z badania. Dział ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ.

Zdjęcia:

Adam Koprowski (okładka)
Shutterstock (s. 7, 15, 33, 57, 65, 71, 73, 79)

Opracowanie graficzne:

Joanna Wypiór

ISBN 978-83-958857-1-6

© Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Dział ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ

Spis treści

1. CHARAKTERYSTYKA BADANIA	7
1.1. Metodologia	9
1.2. Opis próby	9
2. BEZPIECZEŃSTWO	15
2.1. Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa	17
2.2. Doświadczenie niebezpiecznej sytuacji	20
2.3. Zgłaszanie niebezpiecznych sytuacji	25
2.4. Niebezpieczna sytuacja doświadczona przez kolegę/koleżankę	28
2.5. Pomysły na poprawę bezpieczeństwa	30
3. RÓWNE TRAKTOWANIE	33
3.1. Ogólna ocena poziomu równego traktowania	35
3.2. Doświadczenie gorszego potraktowania	38
3.3. Zgłaszanie nierównego traktowania	48
3.4. Sytuacja nierównego traktowania doświadczona przez kolegę/koleżankę	53
3.5. Pomysły na zwiększenie poczucia równego traktowania	54
4. PORÓWNANIE OCEN BEZPIECZEŃSTWA I RÓWNEGO TRAKTOWANIA	57
4.1. Zestawienie ogólnych ocen bezpieczeństwa i równego traktowania	59
4.2. Doświadczenie niebezpiecznych sytuacji oraz sytuacji gorszego potraktowania	60
4.3. Wpływ niebezpiecznych sytuacji oraz sytuacji gorszego potraktowania na studia	61
4.4. Zgłaszanie niebezpiecznych sytuacji a zgłaszanie sytuacji gorszego potraktowania	62
INFORMACJE ZWROTNE	65
1. Pomysły na działania zwiększające poczucie bezpieczeństwa osobistego i równego traktowania	65
2. Ocena ankiety	68
BADANIE BEZPIECZEŃSTWA I RÓWNEGO TRAKTOWANIA A BAROMETR SATYSFAKCJI STUDENCKIEJ	71
WNIOSKI	73
REKOMENDACJE	79
SPIS TABEL	83
SPIS RYSUNKÓW	84
SPIS WYKRESÓW	85
ZAŁĄCZNIK – kwestionariusz ankiety „Badanie bezpieczeństwa i równego traktowania 2020/2021”	87

Charakterystyka badania

1

Pierwsza edycja badania „Bezpieczeństwo i równe traktowanie” została zrealizowana w roku 2020/2021 przez Dział ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ. Celem badania było określenie poziomu bezpieczeństwa i równego traktowania społeczności studenckiej i doktoranckiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przeanalizowane dane mają posłużyć jednostkom uniwersyteckim do usprawnienia działań na rzecz bezpieczeństwa osobistego oraz poprawy warunków w zakresie równego traktowania do nauki i prowadzenia badań naukowych.

Narzędzie wykorzystane w tej edycji badania opiera się na fragmencie kwestionariusza „Barometr Satysfakcji Studenckiej” (w skrócie BSS), opracowanego przez Sekcję Analiz Jakości Kształcenia, a następnie Biuro Doskonalenia Kompetencji UJ oraz Pełnomocniczkę Rektora UJ ds. bezpieczeństwa studentów i doktorantów. BSS to cykliczne badanie poczucia zadowolenia wśród osób studiujących na UJ. W latach 2012–2019 w strukturę kwestionariusza BSS włączony był moduł dot. bezpieczeństwa i dyskryminacji¹. W 2021 roku Dział Bezpieczni UJ wydzielił ww. część narzędzia i wprowadził w niej modyfikacje. Zmiany dotyczyły metryczki (rozszerzenie kafeterii odpowiedzi w ramach pytania o płeć) oraz wybranych pytań i odpowiedzi z zakresu bezpieczeństwa osobistego i równego traktowania. W terminie od 14 czerwca do 14 lipca 2021 roku po raz pierwszy zrealizowano odrębne badanie, które z założenia jest badaniem regularnym, cyklicznym, prowadzonym raz w roku akademickim.

1.1. Metodologia

Badanie „Bezpieczeństwo i równe traktowanie 2020/2021” zostało przeprowadzone za pośrednictwem platformy *IBM SPSS Data Collection*. Każda osoba uprawniona do wzięcia udziału w badaniu otrzymała wiadomość e-mail na adres w domenie UJ zawierającą zaproszenie oraz indywidualny link do ankiety. Wiadomości przypominające o możliwości udziału w badaniu wysłano dwukrotnie, 23 czerwca oraz 6 lipca 2021 roku.

Badanie dotyczyło roku akademickiego 2020/2021, w ramach którego nauka i praca zdalna odbywała się w dużej mierze z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość ze względu na trwającą pandemię COVID-19.

W kwestionariuszu ankiety bezpieczeństwo zdefiniowano jako stan, w którym nie odczuwa się zagrożenia (tzw. poczucie bezpieczeństwa), równe traktowanie zaś jako sytuację sprawiedliwego, wolnego od nierównego, dyskryminującego postępowania.

Kwestionariusz składał się z trzech modułów. Moduł I obejmował kwestie związane z bezpieczeństwem osobistym, moduł II zawierał pytania z zakresu równego traktowania, zaś w module III znalazły się pytania o ocenę ankiety oraz o pomysły na uniwersyteckie inicjatywy dotyczące bezpieczeństwa i równego traktowania. Ankieta składała się zarówno z pytań zamkniętych (pytania mające charakter 6-stopniowej skali, pytania jednokrotnego wyboru typu „tak”/”nie” oraz pytania wielokrotnego wyboru), jak i pytań otwartych. Lista pytań wykorzystanych w edycji 2020/2021 znajduje się w załączniku. W raporcie komentarze osób uczestniczących w badaniu zostały przytoczone z zachowaniem oryginalnej pisowni. W opracowaniu – wszędzie tam, gdzie to możliwe – stosuje się język neutralny płciowo.

1.2. Opis próby

W dniu 14 czerwca 2021 roku zaproszenie do udziału w badaniu zostało skierowane do wszystkich osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim, które posiadały aktywny status w bazie systemu USOSweb jako osoby uczestniczące w co najmniej jednym programie studiów (n=38662). W rezultacie przeprowadzonego badania otrzymano 1999 wypełnionych w całości ankiet, co dało stopę zwrotu badania na poziomie ok. 5%. Z analizy wykluczono wszystkie ankiety uzupełnione częściowo (n=482).

¹ Raporty z badań można pobrać ze strony: <https://jakosc.uj.edu.pl/raporty> (data dostępu: 09.11.2021) po uprzednim zalogowaniu na konto w domenie uniwersyteckiej.

Charakterystyka próby ze względu na jednostkę dydaktyczną

Ponad 50,8% osób, które udzieliło pełnej odpowiedzi na ankietę, uczyło się na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej, Wydziale Prawa i Administracji, Wydziale Filologicznym, Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych oraz na Wydziale Filozoficznym. Stosunek liczby uzyskanych odpowiedzi do wysłanych ankiet najwyższy był w szkołach doktorskich. Wyniósł kolejno: 17,2% w Szkole Doktorskiej Nauk Ścisłych i Przyrodniczych, 17,1% w Szkole Doktorskiej Nauk Społecznych, 11,2% w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych oraz 11% w Szkole Doktorskiej Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu. Pozostałe jednostki wykazały się zwrotnością między 1,5% (BOSZ) a 9,4% (Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii).

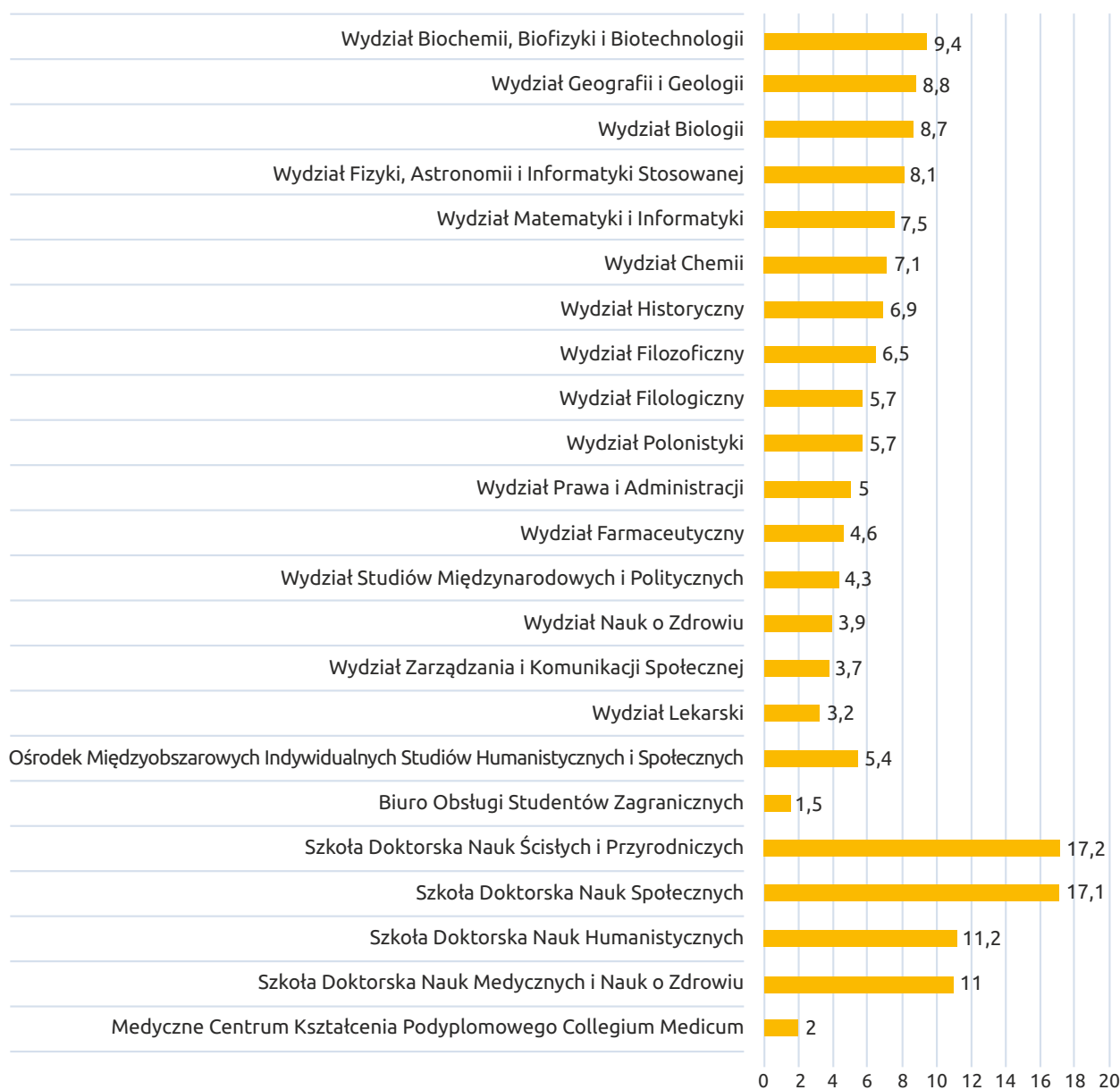
Tabela 1. Liczba odpowiedzi ze względu na jednostkę dydaktyczną

Wydział	Liczba ankiet wysłanych do jednostki	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi	Zwrotność na poziomie jednostki
Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii	818	77	3,9	9,4
Wydział Geografii i Geologii	623	55	2,8	8,8
Wydział Biologii	815	71	3,6	8,7
Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej	1107	90	4,5	8,1
Wydział Matematyki i Informatyki	1073	80	4	7,5
Wydział Chemii	849	60	3	7,1
Wydział Historyczny	1624	112	5,6	6,9
Wydział Filozoficzny	2255	147	7,4	6,5
Wydział Filologiczny	3386	194	9,7	5,7
Wydział Polonistyki	1966	112	5,6	5,7
Wydział Prawa i Administracji	4903	246	12,3	5
Wydział Farmaceutyczny	1049	48	2,4	4,6
Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych	3553	154	7,7	4,3
Wydział Nauk o Zdrowiu	1604	63	3,2	3,9
Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej	7476	274	13,7	3,7
Wydział Lekarski	2741	87	4,4	3,2
Ośrodek Międzyobszarowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych	149	8	0,4	5,4
Biuro Obsługi Studentów Zagranicznych*	1565	24	1,2	1,5
Szkoła Doktorska Nauk Ścisłych i Przyrodniczych	268	46	2,3	17,2

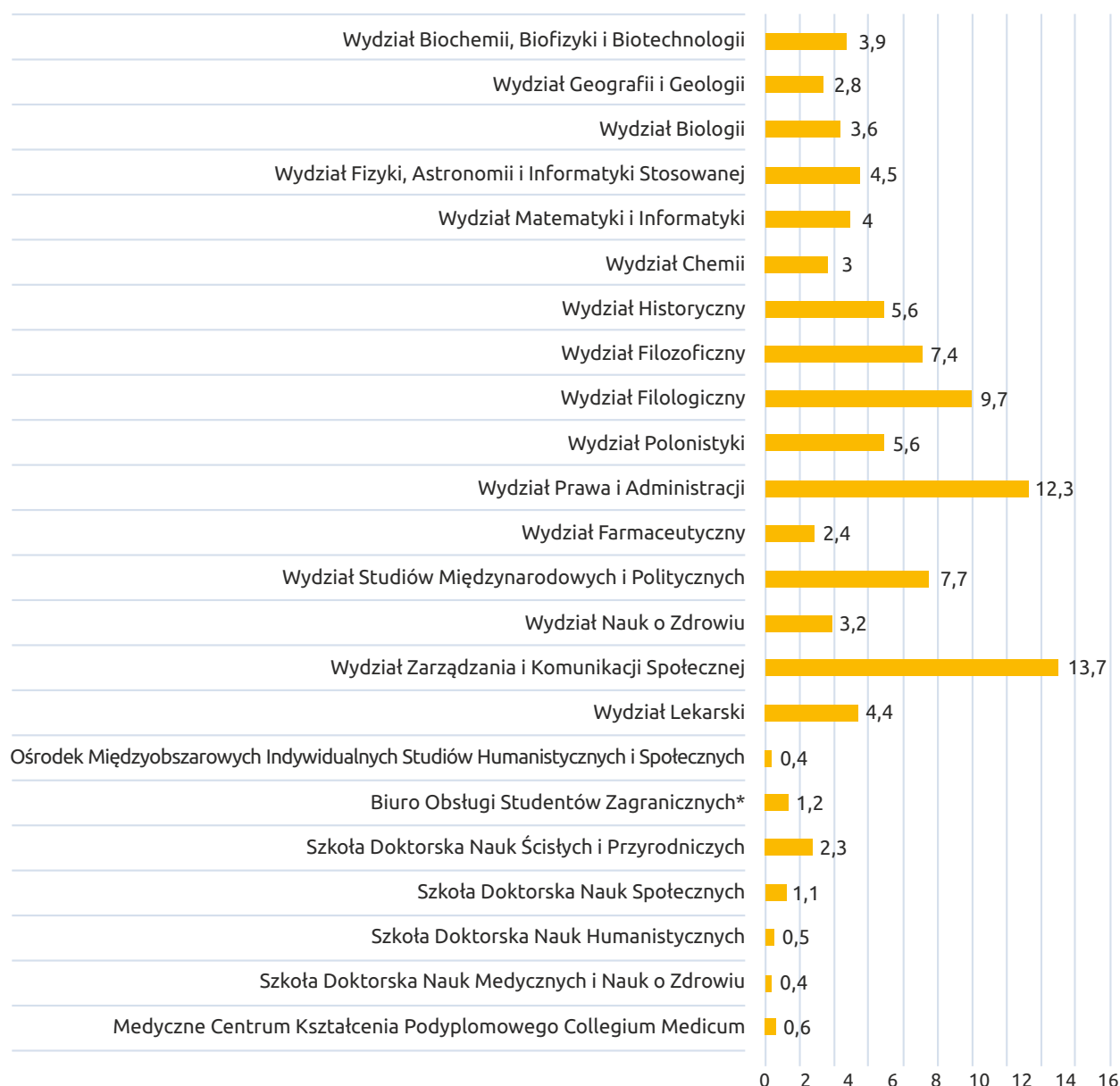
Szkoła Doktorska Nauk Społecznych	129	22	1,1	17,1
Szkoła Doktorska Nauk Humanistycznych	89	10	0,5	11,2
Szkoła Doktorska Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu	73	8	0,4	11
Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum	546	11	0,6	2
Ogółem	38662	1999	100	5,17

* Biuro Obsługi Studentów Zagranicznych (BOSZ) jest jednostką uniwersytecką (obecnie: Dział Obsługi Studentów Zagranicznych), odpowiedzialną za administracyjną obsługę osób przyjeżdżających z zagranicy w ramach programów wymian. Osoby te organizacyjnie przypisane są w systemie do tej jednostki, a ich programy studiów – do jednostek dydaktycznych, w których odbywają studia w trakcie wymiany (np. wydziałów, instytutów).

Wykres 1. Zwrotność ankiet w poszczególnej jednostce dydaktycznej (%)

Wykres 2. Procent odpowiedzi ze względu na jednostkę dydaktyczną (%)

Charakterystyka próby ze względu na formę kształcenia

Zdecydowana większość osób, która wzięła udział w badaniu (90,9%) kształci się na studiach stacjonarnych. Pozostałe osoby kształcą się na studiach niestacjonarnych (7%), studiach niestacjonarnych z programem identycznym jak na studiach stacjonarnych² (0,9%) lub nie dotyczy ich to pytanie (1,2%) ponieważ studiują w ramach Biura Obsługi Studentów Zagranicznych. Największą zwrotność z ankiet zarejestrowano dla studiów stacjonarnych (blisko 6%).

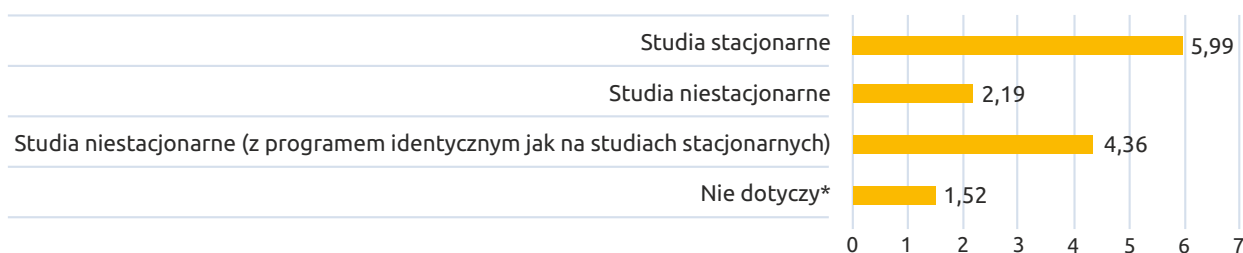
² Mowa o niestacjonarnych studiach licencjackich i magisterskich z programem identycznym jak na studiach stacjonarnych oferowanych przez Wydział Lekarski UJ (np. kierunek dietetyka i lekarski).

Tabela 2. Liczba odpowiedzi ze względu na formę kształcenia

Forma kształcenia	Liczba ankiet wystanych w ramach danej formy kształcenia	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi	Zwrotność na poziomie jednostki
Studia stacjonarne	30326	1818	90,9	5,99
Studia niestacjonarne	6344	139	7	2,19
Studia niestacjonarne (z programem identycznym jak na studiach stacjonarnych)	413	18	0,9	4,36
Nie dotyczy*	1579	24	1,2	1,52
Ogółem	38662	1999	100	5,17

* Osoby studiujące przypisane do BOSZ

Wykres 3. Zwrotność ankiet na poziomie formy kształcenia (%)

* Osoby studiujące przypisane do BOSZ

Charakterystyka próby ze względu na poziom studiów

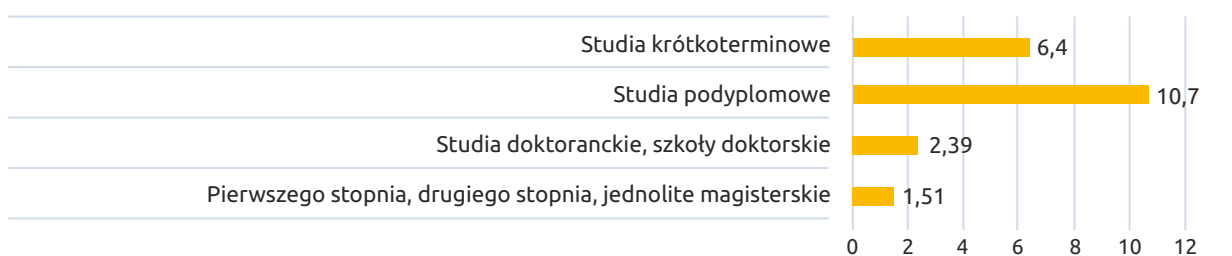
Łącznie 85,3% osób biorących udział w badaniu kształci się na studiach I i II stopnia lub na studiach jednolitych magisterskich. Osoby przygotowujące rozprawy doktorskie (na studiach doktoranckich lub w szkołach doktorskich) to 11,3% wszystkich osób, które udzieliły pełnej odpowiedzi na ankietę. Pozostałe 3,5% to osoby kształcące się w ramach studiów podyplomowych (2,3%) lub studiów krótkoterminowych – Program Mobilności Studentów i Doktorantów MOST (1,2%). Największą zwrotność zarejestrowano wśród osób kształcących się na studiach doktoranckich i w szkołach doktorskich (10,7%).

Tabela 3. Liczba odpowiedzi ze względu na poziom studiów

Poziom studiów	Liczba ankiet wystanych w ramach danego poziomu studiów	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi	Zwrotność na poziomie studiów
Pierwszego stopnia, drugiego stopnia, jednolite magisterskie	26643	1705	85,3	6,4
Studia doktoranckie, szkoły doktorskie	2102	225	11,3	10,7
Studia podyplomowe	1880	45	2,3	2,39
Studia krótkoterminowe*	1594	24	1,2	1,51
Ogółem	38662	1999	100	5,17

* Studia krótkoterminowe obejmują Program Mobilności Studentów i Doktorantów MOST, który umożliwia odbycie części studiów (semestru lub roku akademickiego) osobom studiującym na innych uczelniach w Polsce m.in. na UJ.

Wykres 4. Zwrotność ankiet na danym poziomie kształcenia (%)

Charakterystyka próby ze względu na płeć

Wszystkie osoby biorące udział w badaniu zostały poproszone o wskazanie swojej płci. Odpowiedzi udzieliło 63,1% kobiet, 30% mężczyzn oraz 4,3% osób transpłciowych i niebinarnych. Pozostała część osób (2,6%) odmówiła odpowiedzi na to pytanie. Ze względu na małą liczbę wskazań połączono trzy odpowiedzi: „transkobieta”, „transmężczyzna”, „osoba niebinarna” w jedną kategorię – „osoba transpłciowa i niebinarna”.

Tabela 4. Charakterystyka próby ze względu na płeć

Płeć	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Kobieta	1262	63,1
Mężczyzna	600	30,0
Osoba transpłciowa i niebinarna	85	4,3
Nie chcę odpowiadać na to pytanie	52	2,6
Ogółem	1999	100

Bezpieczeństwo

2

W module I osoby uczestniczące w badaniu zostały poproszone o udzielenie odpowiedzi na pytania z zakresu bezpieczeństwa na Uniwersytecie Jagiellońskim.

2.1. Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa

Pierwsze pytanie dotyczyło ogólnej oceny poziomu bezpieczeństwa na uczelni. Znaczna większość osób badanych (72,3%) ocenia bezpieczeństwo osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na UJ wysoko lub bardzo wysoko. Łącznie 3% osób ocenia poziom bezpieczeństwa nisko lub bardzo nisko. Ocenę pośrednią wybrało 10,5% badanych. 284 spośród wszystkich osób w próbie (14,2%) nie wiedziało, jak ocenić poziom bezpieczeństwa lub nie miało na ten temat zdania.

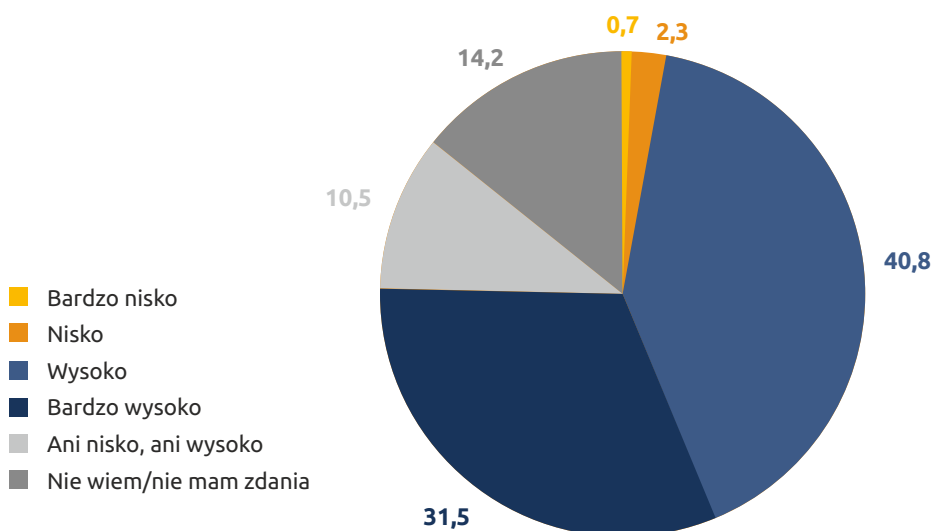
Tabela 5. Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa na UJ

Jak ogólnie oceniasz poziom bezpieczeństwa osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim?

	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Bardzo nisko	14	10,7
Nisko	46	2,3
Wysoko	816	40,8
Bardzo wysoko	629	31,5
Ani nisko, ani wysoko	210	10,5
Nie wiem/nie mam zdania	284	14,2
Ogółem	1999	100

Wykres 5. Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa na UJ

Jak ogólnie oceniasz poziom bezpieczeństwa osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim? (%)

Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa a płeć

Poniższa tabela przedstawia zróżnicowanie odpowiedzi osób badanych na pytanie o ogólne poczucie bezpieczeństwa z podziałem na ich płeć. Z analizy wyłączono odpowiedzi osób, które odmówiły udzielenia odpowiedzi na przynajmniej jedno z pytań branych pod uwagę w zestawieniu. Aby sprawdzić, czy płeć i ogólne poczucie bezpieczeństwa zależą od siebie, przeprowadzono test niezależności chi-kwadrat. Podczas analizy zgromadzonych danych wykorzystano asymptotyczny test chi-kwadrat, w którym oczekiwane częstości każdej z kategorii powinny być większe lub równe 1. Ponadto, maksymalnie 20% kategorii powinno mieć wartości oczekiwane niższe niż 5. W przypadku przeprowadzonych poniżej analiz, jeżeli nie zostały spełnione te założenia, to z analizy wykluczono kategorię osób transpłciowych i niebinarnych. Zabieg ten pozwolił zwiększyć dokładność testu. W sytuacji, gdy założenia testu nie były złamane, kategoria ta zostawała poddawana analizie bez zmian. Założenia testu zostały spełnione tylko w przypadku włączenia do analizy grup kobiet i mężczyzn, dlatego jego wyników nie można uogólnić na grupę osób transpłciowych i niebinarnych. Wartość chi-kwadrat Pearsona dla tak wybranej próby wyniosła 18,834 (df = 4). Istotność testu wyniosła ok. 0,001, co pozwoliło na odrzucenie hipotezy zerowej testu o niezależności zmiennych (przy poziomie ufności $p=0,05$). Taki wynik pozwala stwierdzić, że ocena bezpieczeństwa na UJ zależy od płci respondentów i respondentek.

W grupie mężczyzn rzadziej występowała odpowiedź pośrednia „ani nisko, ani wysoko” – stanowiła ona 8,5% odpowiedzi w stosunku do 13,5% w grupie kobiet. Tę odpowiedź wybrało również 17,7% osób transpłciowych i niebinarnych. Poziom bezpieczeństwa na Uniwersytecie Jagiellońskim najlepiej oceniają mężczyźni (łącznie 87,8% odpowiedzi „wysoko” i „bardzo wysoko”). Kobiety oraz osoby transpłciowe i niebinarne rzadziej wybierały opcję „bardzo wysoko” niż mężczyźni. W tych grupach częściej wskazywano wartość „wysoko”. W analizie nie uwzględniono braków danych.

Tabela 6. Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa na UJ ze względu na płeć

Jak ogólnie oceniasz poziom bezpieczeństwa osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim?

Płeć		Bardzo nisko	Nisko	Wysoko	Bardzo wysoko	Ani nisko, ani wysoko	Ogółem
 KOBIECIA	Liczba odpowiedzi	5	26	537	370	146	1084
	Procent odpowiedzi wśród kobiet	0,5	2,4	49,5	34,1	13,5	100
 MĘŻCZYŻNA	Liczba odpowiedzi	4	15	229	226	44	518
	Procent odpowiedzi wśród mężczyzn	0,8	2,9	44,2	43,6	8,5	100
 OSOBA TRANSPŁCIOWA I NIEBINARNA	Liczba odpowiedzi	2	2	41	20	14	79
	Procent odpowiedzi wśród osób transpłciowych i niebinarnych	2,5	2,5	51,9	25,3	17,7	100
 OGÓŁEM	Liczba odpowiedzi	11	43	807	616	204	1681
	Procent ogółem	0,7	2,6	48,0	36,6	12,1	100

Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa a wydział kierunku studiów

Poniższa tabela prezentuje uproszczoną ocenę ogólnego poczucia bezpieczeństwa osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim. Na kategorię „nisko” składają się odpowiedzi „bardzo nisko” oraz „nisko”, na kategorię „wysoko” odpowiedzi „wysoko” oraz „bardzo wysoko”. Wykluczono odpowiedzi „nie wiem/nie mam zdania”.

Tabela 7. Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa na UJ a wydział kierunku studiów

Jak ogólnie oceniasz poziom bezpieczeństwa osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim?

Jednostka		Nisko	Ani nisko, ani wysoko	Wysoko
Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii	Liczba odpowiedzi	3	11	55
	Procent odpowiedzi	4,3	15,9	79,7
Wydział Geografii i Geologii	Liczba odpowiedzi	1	5	38
	Procent odpowiedzi	2,3	11,4	86,4
Wydział Biologii	Liczba odpowiedzi	3	7	56
	Procent odpowiedzi	4,5	10,6	84,8
Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej	Liczba odpowiedzi	3	9	65
	Procent odpowiedzi	3,9	11,7	84,4
Wydział Matematyki i Informatyki	Liczba odpowiedzi	1	0	67
	Procent odpowiedzi	1,5	0	98,5
Wydział Chemii	Liczba odpowiedzi	2	5	46
	Procent odpowiedzi	3,8	9,4	86,8
Wydział Historyczny	Liczba odpowiedzi	5	15	70
	Procent odpowiedzi	5,6	16,7	77,8
Wydział Filozoficzny	Liczba odpowiedzi	1	15	106
	Procent odpowiedzi	0,8	12,3	86,9
Wydział Filologiczny	Liczba odpowiedzi	8	21	138
	Procent odpowiedzi	4,8	12,6	82,6
Wydział Polonistyki	Liczba odpowiedzi	6	13	82
	Procent odpowiedzi	5,9	12,9	81,2
Wydział Prawa i Administracji	Liczba odpowiedzi	9	27	168
	Procent odpowiedzi	4,4	13,2	82,4
Wydział Farmaceutyczny	Liczba odpowiedzi	2	9	33
	Procent odpowiedzi	4,5	20,5	75
Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych	Liczba odpowiedzi	4	19	118
	Procent odpowiedzi	2,8	13,5	83,7
Wydział Nauk o Zdrowiu	Liczba odpowiedzi	1	10	41
	Procent odpowiedzi	1,9	19,2	78,8

Jednostka	Nisko	Ani nisko, ani wysoko	Wysoko	
Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej	Liczba odpowiedzi	3	20	206
	Procent odpowiedzi	1,3	8,7	90
Wydział Lekarski	Liczba odpowiedzi	3	14	61
	Procent odpowiedzi	3,8	17,9	78,2
Ośrodek Międzyobszarowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych	Liczba odpowiedzi	0	1	7
	Procent odpowiedzi	0	12,5	87,5
Biuro Obsługi Studentów Zagranicznych	Liczba odpowiedzi	1	1	17
	Procent odpowiedzi	5,3	5,3	89,5
Szkoła Doktorska Nauk Ścisłych i Przyrodniczych	Liczba odpowiedzi	0	3	37
	Procent odpowiedzi	0	7,5	92,5
Szkoła Doktorska Nauk Społecznych	Liczba odpowiedzi	2	3	12
	Procent odpowiedzi	11,8	17,6	70,6
Szkoła Doktorska Nauk Humanistycznych	Liczba odpowiedzi	1	1	7
	Procent odpowiedzi	11,1	11,1	77,8
Szkoła Doktorska Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu	Liczba odpowiedzi	1	1	6
	Procent odpowiedzi	12,5	12,5	75
Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum	Liczba odpowiedzi	0	0	9
	Procent odpowiedzi	0	0	100

Ze względu na duże różnice w liczebnościach trudno porównywać ze sobą poszczególne jednostki, jednak niezależnie od wydziału kierunku studiów osoby badane pozytywnie oceniają poziom bezpieczeństwa na UJ. Osoby, które uczą się na najczęściej występujących w próbie wydziałach (łącznie ponad 50% próby zrealizowanej) oceniają ogólne poczucie bezpieczeństwa na uniwersytecie wysoko: Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej – 90,0%, Wydział Prawa i Administracji – 82,4%, Wydział Filologiczny – 82,6%, Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych – 83,7%, Wydział Filozoficzny – 86,8%.

2.2. Doświadczenie niebezpiecznej sytuacji

W odpowiedzi na pytanie, czy w bieżącym (2020/2021) roku akademickim osoba badana doświadczyła jakiegóż niebezpiecznej sytuacji na UJ, 6,1% osób odpowiedziało twierdząco. Pozostałe osoby odpowiedziały przecząco (91,2%) lub odmówiły odpowiedzi na pytanie (2,7%).

Tabela 8. Rozkład odpowiedzi na pytanie "Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się doświadczyć jakiejś niebezpiecznej sytuacji na UJ?"

Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się doświadczyć jakiejś niebezpiecznej sytuacji na UJ?	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Tak	121	6,1
Nie	1824	91,2
Nie chcę odpowiadać na to pytanie	54	2,7
Ogółem	1999	100

Blisko 80% osób (96), które doświadczyło niebezpiecznej sytuacji w roku akademickim 2020/2021 zdecydowało się opisać w pytaniu otwartym czego dotyczyło to zagrożenie. Osoby badane wskazywały na sytuacje związane m.in. z:

- bezpieczeństwem i higieną kształcenia (brak środków ochrony osobistej, kontakt z substancjami chemicznymi itp.);
- bezpieczeństwem sanitarno-epidemiologicznym związanym z trwającą pandemią COVID-19 (dystans fizyczny, nieprawidłowe noszenie maseczek, bliski kontakt z osobą zakażoną itp.);
- uporczywym nękaniami, w tym stalkingiem (ze strony osób studiujących i prowadzących zajęcia);
- wyrażaniem określonych poglądów społeczno-politycznych (m.in. lewicowych i prawicowych).

Rysunek. Przykładowe odpowiedzi na pytanie „Jakiej niebezpiecznej sytuacji (jakich niebezpiecznych sytuacji) zdarzyło Ci się doświadczyć na UJ?”

W laboratorium w trakcie pracy nie było rękawiczek stanowiących podstawowy element gwarantujący bezpieczną pracę z odczynnikami chemicznymi (np. silne kwasy, zasady, zw. organiczne).

Nie przestrzeganie zasady epidemiologicznych, zajęci z chorym prowadzącym przejawiającym objawy infekcji COVID 19 które potem zaowocowały u części grupy kwarantanna

Jakiej niebezpiecznej sytuacji (jakich niebezpiecznych sytuacji) zdarzyło Ci się doświadczyć na UJ?"

Na moim roku grupka studentów zajęła się prześladowaniem kilku osób, wliczając w to groźby, próby podszycia się, stalkowanie i ja sama nie czuję się bezpieczna

Jeden z Doktorów/Profesorów w sposób niepochlebny wyrażał się o osobach popierający akcje demonstracyjne, które miały miejsce. Narzucał swoje zdanie i jednocześnie nakazywał zaprzestania wyrażania swoich przekonań podczas wykładów.

Przemoc słowna, wulgarne okrzyki i dewastacja w miejscach publicznych oraz ograniczona tolerancja dla poglądów innych niż lewicowe. Ograniczanie wolności słowa. Atmosfera zastraszenia.

Prześladowanie ze strony toksycznej organizacji TęczUJ, która każdej osobie, która nie jest zrzeszona w tejże, zarzuca odczuwanie pozostałych studentów.

Mobbing, próba szantażu przez pracownika, niebezpieczne warunki studiowania: stres związany z niepewnością mojego losu na uczelni, choć nie zrobiłam niczego niezgodnego z prawem

Uważam, że współorganizowanie przez TęczUJ nauki samoobrony z krakowską Antifą 16 maja 2021 jest niedopuszczalne. Zajęcia z samoobrony są jak najbardziej na plus i oczywiście je popieram, natomiast otwarta współpraca studenckiej organizacji z anarchistyczną bojówką jest dla mnie niedopuszczalna. W regionie z którego pochodzę Antifa kojarzy się zwykle z chuligańskimi wybrykami, natomiast słyszałem głosy z różnych części Polski o ich agresywnych atakach. Dlatego sport, zdrowie, samoobrona jak najbardziej tak, ale współpracę uniwersyteckich organizacji (nawet poza budynkiem uczelni) z taką organizacją uważam za co najmniej niestosowną, podchodzącą pod niebezpieczne.

Nie wiem czy uznałabym ją za ściśle niebezpieczną, ale na moim kierunku jest student który za nadto interesuje się środowiskami narodowców, w ankietach studenckich wyśmiewa opcję "inne: _" w ptci - wpisując tam np. helikopter bojowy (naprawdę bardzo zabawne...) i wyraża chęć prowadzenia szkodliwych praktyk dla komfortu psychicznego i zdrowia pacjentów (takich jak terapia konwersyjna).

Chodniki znajdujące się na kampusie w trakcie ostatniej zimy nie były odśnieżane regularnie. Kilka osób upadło i doznało bolesnego stłuczenia kończyn dolnych.

Doświadczenie niebezpiecznej sytuacji a wydział kierunku studiów

Tabela 9. Doświadczenie niebezpiecznej sytuacji a wydział kierunku studiów

Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się doświadczyć jakiegóż niebezpiecznej sytuacji na UJ?

Jednostka	Tak	Nie	Ogółem	
Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii	Liczba odpowiedzi	5	71	76
	Procent odpowiedzi	6,6	93,4	100
Wydział Geografii i Geologii	Liczba odpowiedzi	3	50	53
	Procent odpowiedzi	5,7	94,3	100
Wydział Biologii	Liczba odpowiedzi	5	66	71
	Procent odpowiedzi	7	93	100
Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej	Liczba odpowiedzi	5	82	87
	Procent odpowiedzi	5,7	94,3	100

Wydział Matematyki i Informatyki	Liczba odpowiedzi	4	74	78
	Procent odpowiedzi	5,1	94,9	100
Wydział Chemii	Liczba odpowiedzi	6	53	59
	Procent odpowiedzi	10,2	89,8	100
Wydział Historyczny	Liczba odpowiedzi	12	96	108
	Procent odpowiedzi	11,1	88,9	100
Wydział Filozoficzny	Liczba odpowiedzi	8	133	141
	Procent odpowiedzi	5,7	94,3	100
Wydział Filologiczny	Liczba odpowiedzi	8	184	192
	Procent odpowiedzi	4,2	95,8	100
Wydział Polonistyki	Liczba odpowiedzi	12	95	107
	Procent odpowiedzi	11,2	88,8	100
Wydział Prawa i Administracji	Liczba odpowiedzi	13	226	239
	Procent odpowiedzi	5,4	94,6	100
Wydział Farmaceutyczny	Liczba odpowiedzi	5	40	45
	Procent odpowiedzi	11,1	88,9	100
Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych	Liczba odpowiedzi	9	143	152
	Procent odpowiedzi	5,9	94,1	100
Wydział Nauk o Zdrowiu	Liczba odpowiedzi	4	58	62
	Procent odpowiedzi	6,5	93,5	100
Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej	Liczba odpowiedzi	9	255	264
	Procent odpowiedzi	3,4	96,6	100
Wydział Lekarski	Liczba odpowiedzi	7	79	86
	Procent odpowiedzi	8,1	91,9	100
Ośrodek Międzyobszarowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych	Liczba odpowiedzi	2	6	8
	Procent odpowiedzi	25	75	100
Biuro Obsługi Studentów Zagranicznych	Liczba odpowiedzi	0	22	22
	Procent odpowiedzi	0	100	100
Szkoła Doktorska Nauk Ścisłych i Przyrodniczych	Liczba odpowiedzi	1	43	44
	Procent odpowiedzi	2,3	97,7	100
Szkoła Doktorska Nauk Społecznych	Liczba odpowiedzi	2	20	22
	Procent odpowiedzi	9,1	90,9	100
Szkoła Doktorska Nauk Humanistycznych	Liczba odpowiedzi	1	9	10
	Procent odpowiedzi	10	90	100
Szkoła Doktorska Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu	Liczba odpowiedzi	0	8	8
	Procent odpowiedzi	0	100	100
Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum	Liczba odpowiedzi	0	11	11
	Procent odpowiedzi	0	100	100

Z powodu dużych różnic w liczebnościach odpowiedzi trudno porównywać wyniki między poszczególnymi jednostkami dydaktycznymi. Na wydziałach, które tworzą ponad 50% próby zrealizowanej niebezpiecznych sytuacji doświadczyło: 3,4% osób na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej, 5,4% osób na Wydziale Prawa i Administracji, 4,2% osób na Wydziale Filologicznym, 5,9% osób na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych, 5,7% osób na Wydziale Filozoficznym.

Doświadczenie niebezpiecznej sytuacji a płeć

Aby sprawdzić, czy płeć i doświadczanie niebezpiecznych sytuacji zależą od siebie przeprowadzono test niezależności chi-kwadrat. Z analizy wyłączone odpowiedzi osób, które odmówiły udzielenia odpowiedzi na przynajmniej jedno z pytań branych pod uwagę w zestawieniu. Założenia testu zostały spełnione tylko w przypadku włączenia do analizy grup kobiet i mężczyzn, dlatego jego wyników nie można uogólnić na grupę osób transpłciowych i niebinarnych. Wartość chi-kwadrat Pearsona dla tak wybranej podpróby wyniosła 2,153 (df = 1). Istotność testu wyniosła ok. 0,142, co nie pozwoliło na odrzucenie hipotezy zerowej testu o niezależności zmiennych (przy poziomie ufności $p=0,05$). Taki wynik pozwala stwierdzić, że płeć i doświadczanie niebezpiecznej sytuacji nie zależą od siebie.

Tabela 10. Doświadczenie niebezpiecznej sytuacji a płeć osoby badanej

Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się doświadczyć jakiejś niebezpiecznej sytuacji na UJ?

Płeć			Tak	Nie	Ogółem
	KOBIELA	Liczba odpowiedzi	66	1167	1233
		Procent odpowiedzi wśród kobiet	5,4	94,6	100
	MĘŻCZYŻNA	Liczba odpowiedzi	42	551	593
		Procent odpowiedzi wśród mężczyzn	7,1	92,9	100
	OSOBÄ TRANSPŁCIOWÄ I NIEBINARNA	Liczba odpowiedzi	7	71	78
		Procent odpowiedzi wśród osób transpłciowych i niebinarnych	9	91	100
	OGÓŁEM	Liczba odpowiedzi	115	1789	1904
		Procent ogółem	6	94	100

Wpływ niebezpiecznych sytuacji na przebieg studiów

Niebezpieczne sytuacje doświadczane przez osoby studiujące i przygotowujące rozprawy doktorskie na UJ miały wpływ na studia 59 spośród 95 osób (62,1%) udzielających odpowiedzi na to pytanie. Pozostałe osoby nie zadeklarowały takiego wpływu. Poniższa tabela ilustruje sposób, w jaki te sytuacje wpływały na studia osób uczestniczących w badaniu.

Tabela 11. Rozkład odpowiedzi na pytanie „W jaki sposób ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) wpłynęła (wpłynęły) na Twoje studia?”

W jaki sposób ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) wpłynęła (wpłynęły) na Twoje studia?

Odpowiedź	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji
Spowodowała (spowodowały) spadek motywacji do nauki	40	21,9	67,8
Spowodowała (spowodowały) trudności w skupieniu na nauce	38	28,8	64,4
Zniechęciła (zniechęciły) mnie do uczęszczania na zajęcia	37	23	62,7
W inny sposób – jaki?	20	25,3	33,9
Spowodowała (spowodowały) problemy zdrowotne	15	16	25,4
Spowodowała (spowodowały) wydłużenie mojej edukacji	11	7,7	18,6
Trudno powiedzieć	2	3,3	3,4
Ogółem (liczba osób decydujących się odpowiedzieć na pytanie)		59	

Osoby badane najczęściej miały problem ze spadkiem motywacji do nauki, zniechęceniem do uczestniczenia w zajęciach i skupieniem się na nauce. Osoby, które zdecydowały się podać inny powód (20 osób) wskazywały m.in. na:

- problemy emocjonalne (zwiększenie poczucia poziomu odczuwanego stresu i lęku);
- utratę pozycji w grupie studenckiej, pogorszenie atmosfery w grupie;
- rozważanie decyzji o rezygnacji ze studiów.

2.3. Zgłaszanie niebezpiecznych sytuacji

Pośród osób, które doświadczyły niebezpiecznych sytuacji ok. połowa (47 osób, 49,5%) zdecydowała się na ich ujawnienie. Pozostała część osób nie poinformowała nikogo o tych zdarzeniach. Łącznie ujawniono sytuacje 57 razy. Najczęściej informowano przyjaciela/przyjaciółkę, kogoś z rodziny oraz inną osobę lub instytucję (np. osobę kierującą daną sekcją koła naukowego, promotora, starostę roku, pracownika zespołu, umieszczano informacje w ankietach Biura Doskonalenia Kompetencji UJ). Osoby, które doświadczyły niebezpiecznych sytuacji najczęściej poszukiwały wsparcia poza uczelnią.

Tabela 12. Rozkład odpowiedzi na pytanie „Komu ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?”

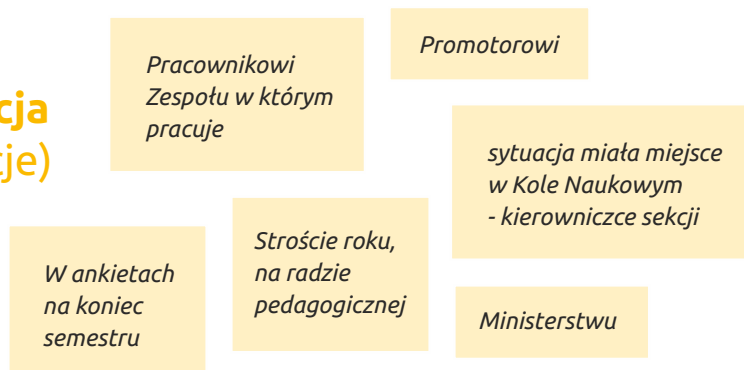
Komu ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?

Odpowiedź	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji
Przyjacielowi/przyjaciółce	24	30,8	51,1
Komuś z rodziny	19	19,6	40,4
Samorządowi Studentów	16	9,9	34
Dziekanowi lub prodziekanowi	14	7,1	29,8
Pracownikowi akademickiemu (osobie prowadzącej zajęcia dydaktyczne)	14	10,7	29,8
Dyrektorowi jednostki lub jego zastępcy	11	6	23,4
Opiekunowi roku	10	5,8	21,3
Rektorowi lub prorektorowi	8	5,1	17
Policji	7	6,6	14,9
Innej osobie lub instytucji – komu?/której?	7	13	14,9
Prokuraturze	5	4,5	10,6
Rzecznikowi Praw i Wartości Akademickich UJ	4	2,8	8,5
Działowi ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ	4	2,9	8,5
Pracownikowi administracji	4	3,4	8,5
Towarzystwu Doktorantów	2	1,4	4,3
Studenckiemu Ośrodkowi Wsparcia i Adaptacji UJ	2	1,5	4,3
Lekarzowi	2	1,8	4,3
Pracownikowi organizacji pozarządowej	2	2	4,3
Pełnomocnikowi Dziekana ds. bezpieczeństwa i zapobiegania dyskryminacji / Pełnomocnikowi Dziekana ds. równego traktowania	1	0,7	2,1
Centrum Wsparcia Dydaktyki UJ	1	0,7	2,1
Działowi ds. Osób Niepełnosprawnych UJ	0	0	0
Działowi Obsługi Studentów Zagranicznych UJ	0	0	0
Sekcji do spraw Dydaktyki i Karier Akademickich CM	0	0	0
Ogółem (liczba osób decydujących się odpowiedzieć na pytanie)		47	

Siedem osób zdecydowało się poinformować o niebezpiecznych sytuacjach inne osoby bądź instytucje oraz skorzystało z tej okazji w ramach ankiet studenckich.

Rysunek 2. Wybrane odpowiedzi "innej osobie lub instytucji" na pytanie: Komu ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?

Komu ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?

Powody niezgłoszenia niebezpiecznych sytuacji

Osoby, które nie zgłosiły niebezpiecznych sytuacji, zostały poproszone o wskazanie powodów, dlaczego tego nie zrobiły.

Tabela 13. Rozkład odpowiedzi na pytanie „Dlaczego ta sytuacja (te sytuacje) nie została zgłoszona (nie zostały zgłoszone)?”

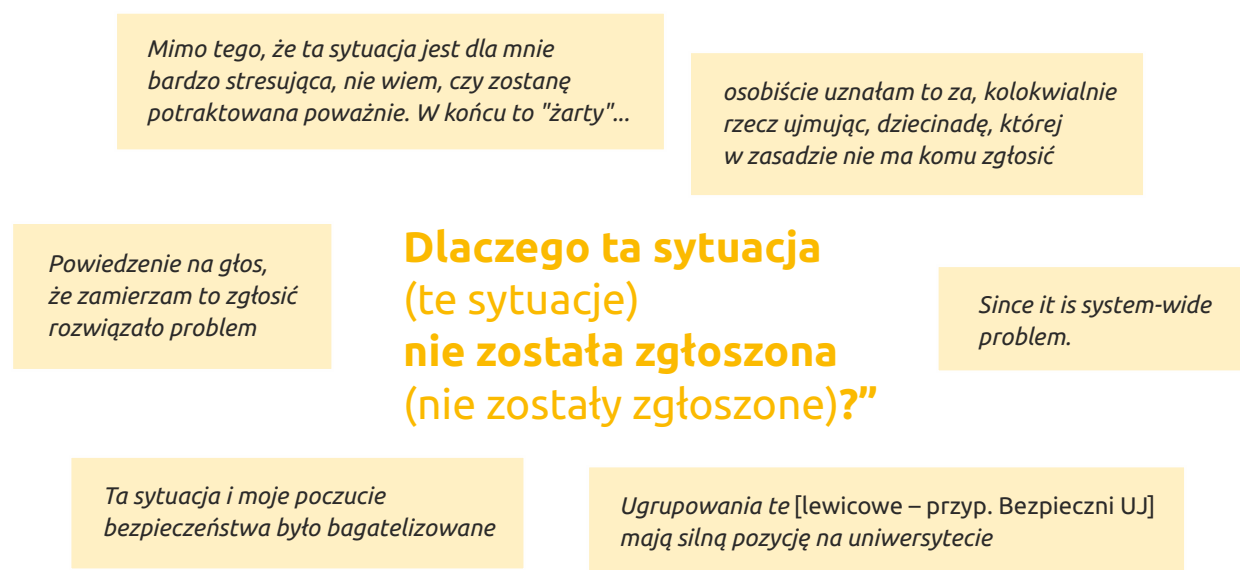
Dlaczego ta sytuacja (te sytuacje) nie została zgłoszona (nie zostały zgłoszone)?

Odpowiedź	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji
Z powodu braku wiary, że zgłoszenie by coś dało	25	23,4	52,1
Z powodu strachu (obawa przed konsekwencjami zgłoszenia sprawy)	23	21,5	47,9
Inny powód – jaki?	17	15,9	35,4
Z powodu braku wiedzy, do kogo należało się zwrócić	12	11,2	25
Ponieważ chciałam/chciałem/chciałom zapomnieć już o tej sytuacji	11	10,3	22,9
Z powodu strachu (obawa przed sformalizowaną procedurą)	10	9,3	20,8
Z powodu wstydu	4	3,7	8,3
Zgłosił ktoś inny	2	1,9	4,2
Trudno powiedzieć	2	1,9	4,2
Nie chcę odpowiadać na to pytanie	1	0,9	2,1
Ogółem (liczba osób decydująca się odpowiedzieć na to pytanie)	48		

48 osób, które udzieliły odpowiedzi na to pytanie łącznie wskazało 107 powodów, dlaczego nie zdecydowało się zgłosić niebezpiecznych sytuacji. Najczęściej powodem był brak wiary, że zgłoszenie by coś dało, strach z powodu konsekwencji zgłoszenia sprawy oraz inne powody. Siedemnaście osób zdecydowało się na ujawnienie innych powodów takich jak:

- błahość sytuacji z perspektywy osoby jej doświadczającej;
- bagatelizowanie sytuacji przez inne osoby;
- ujawnienie zamiarów, co do zgłoszenia sytuacji spowodowało zaprzestanie stwarzania sytuacji niebezpiecznych przez osobę ją generującą;
- ocena, iż jest to systemowy problem uczelni, na który dana osoba nie ma wpływu;
- wysoka pozycja organizacji studenckich o lewicowych poglądach na uczelni.

Rysunek 3. Wybrane odpowiedzi z kategorii „inny sposób – jaki?” na pytanie „Dlaczego ta sytuacja (te sytuacje) nie została zgłoszona (nie zostały zgłoszone)?”

2.4. Niebezpieczna sytuacja doświadczona przez kolegę/koleżankę

Osoby biorące udział w badaniu zostały poproszone o odpowiedź na pytanie, czy osoby, które znają, doświadczyły niebezpiecznej sytuacji w bieżącym roku akademickim. Około 7,1% osób odpowiedziało twierdząco, 88,5% osób odpowiedziało przecząco, a pozostała część (4,5%) odmówiła odpowiedzi na to pytanie.

Tabela 14. Rozkład odpowiedzi na pytanie „Czy w bieżącym roku akademickim na UJ zaistniała sytuacja, w której ktoś z Twoich kolegów/koleżanek znalazł się w niebezpiecznej sytuacji?”

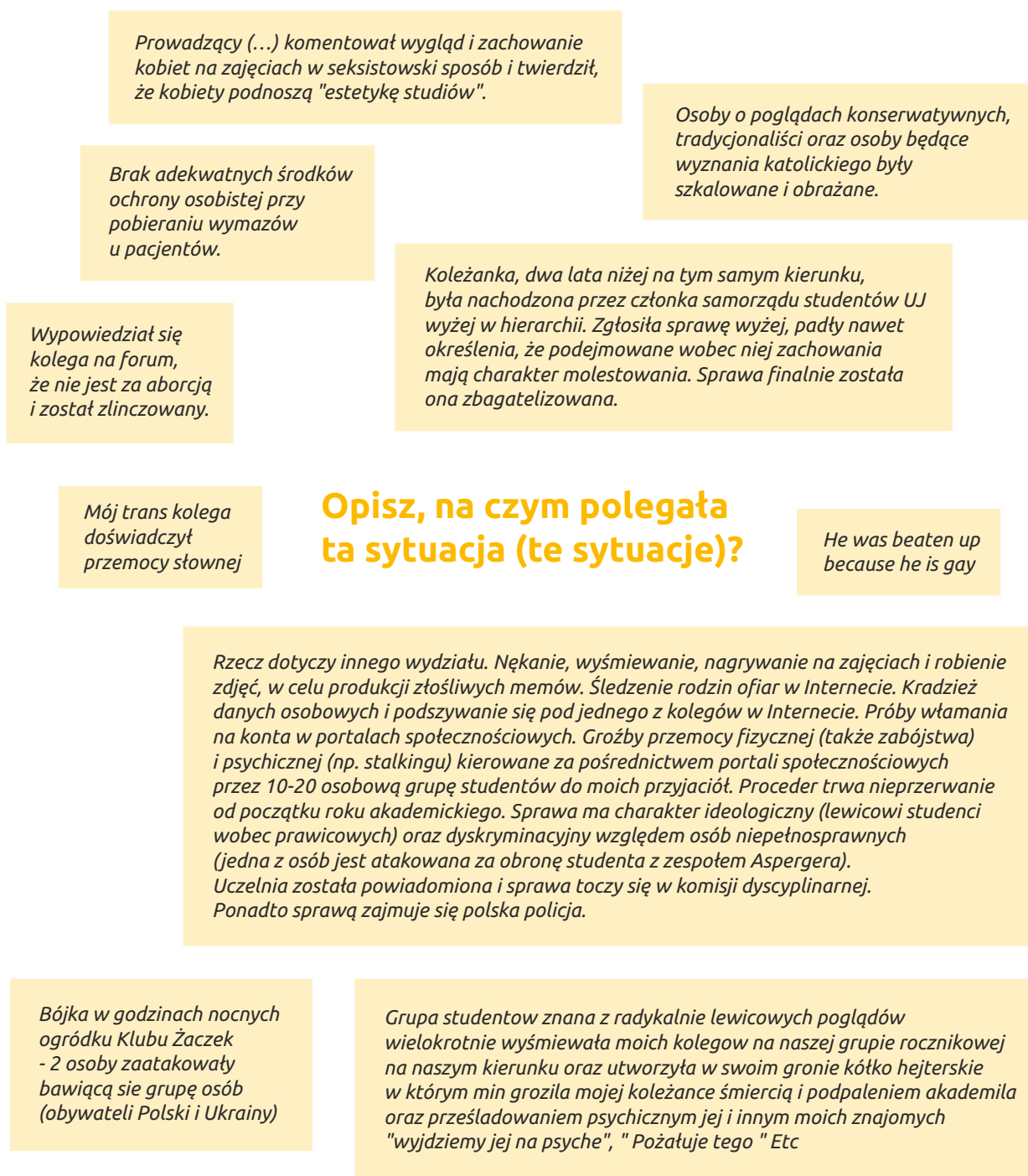
Czy w bieżącym roku akademickim na UJ zaistniała sytuacja, w której ktoś z Twoich kolegów/koleżanek znalazł się w niebezpiecznej sytuacji?

	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Tak	141	7,1
Nie	1769	88,5
Nie chcę odpowiadać na to pytanie	89	4,5
Ogółem	1999	100

Część osób badanych (141 osób, 7,1%), która zadeklarowała znajomość osoby będącej w niebezpiecznej sytuacji, zdecydowała się opisać w pytaniu otwartym, czego dotyczyło to zagrożenie (87 osób). Ujawniono sytuacje związane z:

- bezpieczeństwem i higieną kształcenia;
- uporczywym nękaniami, w tym stalkingiem (ze strony osób studiujących i prowadzących zajęcia);
- wyrażaniem określonych poglądów społeczno-politycznych;
- seksistowskimi komentarzami prowadzących skierowanymi do studentek;
- molestowaniem seksualnym prowadzących wobec studentek;
- bezpośrednim zagrożeniem zdrowia i życia (bójki, w których osoby badane były świadkami, a które nie dotyczyły osób studiujących);
- hejtem w sieci.

Rysunek 4. Wybrane odpowiedzi na pytanie: „Opisz, na czym polegała ta sytuacja (te sytuacje)?”

Prowadzący nakazał usunąć awatary Strajku Kobiet z profilu wyświetlonego na Teams albo opuścić zajęcia. Argumentował, że uniwersytet jest miejscem neutralnym i bezstronnym.

*Sytuacja dotyczyła w zeszłym roku akademickim i w tym tej samej osoby. (...) jest mężczyzna u nas na roku który w 1 klasie nosił ze sobą nóż i wyciągał i machał przed nami (...), rzucił szklaną butelką w dziewczynę, obraża notorycznie i wyzywa od ku*rew (prosze wybaczyć mój język). W 1 klasie zostało to zgłoszone do dziekanatu, podobno nasza Dziekan (...) z nim rozmawiała no ale ja nadal (i nie tylko ja) nie czuje się bezpiecznie w jego otoczeniu. Zreszta byłam na policji jako tłumaczka dla kolezanki która została zaatakowana szklaną butelką - dziekanat zgłaszał te sytuacje policji - i wezwali dziewczynę. Nie wiem za bardzo jak można rozwiązać te sytuacje ale wydaje mi się że jeśli student wymachuje broń w budynku uniwersyteckim to jest niebezpiecznie i nie w porządku.*

1) Jeden z prowadzących miał wyraźną "predylekcję" do jednej z koleżanek z grupy. Mówił tylko do niej, powiedział, że mógłby na jej widok dostać wstrząsu neurogennego. Jako osoba postronna nie wiedziałam jak zareagować i czy zareagować a jeśli zareaguję czy nie poniosę w przyszłości konsekwencji. 2) (...) prowadzący opowiadając o pacjentach w opisach zazwyczaj wspominał o pięknym biuście i udach jego pacjentek.

2.5. Pomysły na poprawę bezpieczeństwa

Osoby badane zostały poproszone o podzielenie się pomysłami na temat tego, jakie działania warto podjąć, by poprawić bezpieczeństwo osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na uczelni. Zdecydowało się na to 351 osób. W odpowiedziach pojawiły się takie pomysły jak:

- kursy z zakresu bezpieczeństwa osobistego (w tym także z cyberbezpieczeństwa oraz szkolenia antyprzemocowe) w języku polskim i angielskim (obowiązkowe lub nieobowiązkowe);
- zadbanie o dobrostan psychiczny wszystkich osób pobierających naukę na uczelni bez faworyzowania jakiegokolwiek grupy, np. osób LGBTQ+;
- usprawnienie działań informacyjnych nt. praw studenckich;
- regularne działania komunikacyjne nt. możliwości uzyskania pomocy ze strony uczelni;
- usprawnienie działań informacyjnych nt. zgłaszania sytuacji niebezpiecznych;
- poprawa bezpieczeństwa na terenie Kampusu 600-lecia Odnowienia UJ (przestrzeń pomiędzy budynkami, parkingi);
- kontynuowanie prowadzenia badań naukowych w zakresie bezpieczeństwa osobistego;
- szersze wykorzystywanie wniosków płynących z ankiet studenckich i doktoranckich (BBS, OZD itd.);
- uwrażliwianie osób prowadzących zajęcia na zagadnienia związane z tożsamością płciową (w tym na używanie preferowanego przez osobę studiującą imienia oraz końcówki nazwiska);
- wspieranie praw osób LGBTQ+ oraz kobiet;
- usprawnienie wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami w zakresie przygotowania materiałów edukacyjnych w formie dostępnej;
- monitorowanie działalności organizacji studenckich w zakresie współpracy ze środowiskami antyfaszystowskimi.

Rysunek 5. Wybrane odpowiedzi na prośbę: *Jeśli masz pomysły na to, co warto zrobić, by poprawić bezpieczeństwo osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim podziel się nimi, proszę.*

Pomyśleć o bezpieczeństwie psychicznym (kondycji psychicznej) wszystkich, nie tylko osób LGBT+ / w jakiś sposób "innych", narażonych przez to na nierówne traktowanie. Zadać o wszystkich, zwłaszcza w czasie pandemii.

Safety training courses in English with demonstrations would be good.

Support LGBT community and women rights. Its that simple, yet so rarely seen in Poland.

Jeśli masz pomysły na to, co warto zrobić, by poprawić bezpieczeństwo osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim podziel się nimi, proszę.

szkolenia z cyberbezpieczeństwa

„(...) 2. Stworzyć i rozpromować jasny adres lub formularz gdzie można zgłaszać niebezpieczne sytuacje, tak aby po fakcie nie trzeba było poszukiwać miejsca gdzie takie sytuacje zgłaszać; informacje rozkleić na plakatach we wszystkich możliwych miejscach (...)”

Jak najszerze uświadomienie studentów_ek o istnieniu dróg do zgłaszania nadużyć i molestowania seksualnego poprzez kampanie informacyjne, informowanie o tym, czym przejawia się molestowanie seksualne

Nowy Kampus (Ruczaj), pomiędzy budynkami nie jest obszarem który może być uznany za szczególnie bezpieczny, głównie wieczorem. Wynika to z odizolowania go od reszty osiedla (usytuowanie pomiędzy lasem a ekranami) i bardzo dużej liczby parkingów na których wg. badań głównie kobiety czują się niebezpiecznie. Można zwiększyć poczucie bezpieczeństwa przez lepsze oświetlenie, lub wykorzystanie pustych przestrzeni na obszary przyjazne uczestnikom

Przede wszystkim uświadamianie osób studiujących o ich prawach na uczelni oraz organizowanie takich właśnie ankiet.

Ankiety studenckie powinny być respektowane i mieć wpływ na zachowanie władz instytutu

Przede wszystkim uczyć osoby prowadzące zajęcia na to, że imię i nazwisko w USOSie niekoniecznie jest jednoznaczne z tożsamością płciową osoby

Łatwiejszy dostęp do opieki medycznej, szczególnie tej dotyczącej zdrowia psychicznego

Edukować kadrę w zakresie równego traktowania i niedyskryminującego języka, regularnie informować osoby studiujące o możliwości uzyskania pomocy ze strony uczelni, jeśli nie czują się bezpiecznie

Brać oceny z ankiet studenckich pod uwagę!!! Inaczej o tylko wypełnianie dla samego wypełniania, nic poza tym!

Nie mam pomysłu jak zapobiegać, ale chciałabym żeby wszystkie poglądy były szanowane, również te niepopularne

Bardziej jasne komunikowanie, że są miejsca gdzie można się zgłosić z problemem i żeby to było z zapewnieniem anonimowości dla osoby zgłaszającej, żeby czuła się bezpieczna. Też wydaje mi się, że lepiej żeby to była organizacja studencka albo z członkami-studentami, bo czasem niektórzy boją się pisać do kogoś z wyższym stopniem naukowym albo z kimś wiele starszym (przynajmniej na początkowym etapie).

Dobrym pomysłem byłoby przygotowanie regularnej oferty szkoleń z różnych tematów dot. bezpieczeństwa. Niekoniecznie obowiązkowych, ale dobrowolnych. Np. raz w tygodniu mogłoby się odbywać szkolenie, trwające 1,5 h, dla kilkunastoosobowej grupy, poświęcone jakiemuś zagadnieniu. Może być nawet zdalne, bo tak łatwiej takiej szkolenie przeprowadzić

- szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i równego traktowania dla studentów_ek - zajęcia antydyskryminacyjne - wydarzenia integracyjne dla wydziałów, roczników - zwiększenie poziomu świadomości studentów_ek na temat bezpieczeństwa w internecie

Większa współpraca z rzecznikiem praw i wartości akademickich: promowanie tej osoby, więcej szkoleń i kursów specjalistycznych. Pracownik odpowiedzialny za bezpieczeństwo studentów/ doktorantów powinien być jeden na wydział, a nie jeden na całą uczelnię.

Uważam, że UJ powinien bardziej zaznaczać istnienie takich jednostek jak SOWA, czy bezpieczni UJ. Często informacja o takich jednostkach ginie w morzu maili, a osoby pokrzywdzone, czy potrzebujące pomocy nie wiedzą gdzie się udać. Wiele z nich rezygnuje ze studiów, bez podania przyczyny tej decyzji, a informacja o przemocowych studentach, czy wykładowcach nigdy nie trafia do odpowiednich jednostek.

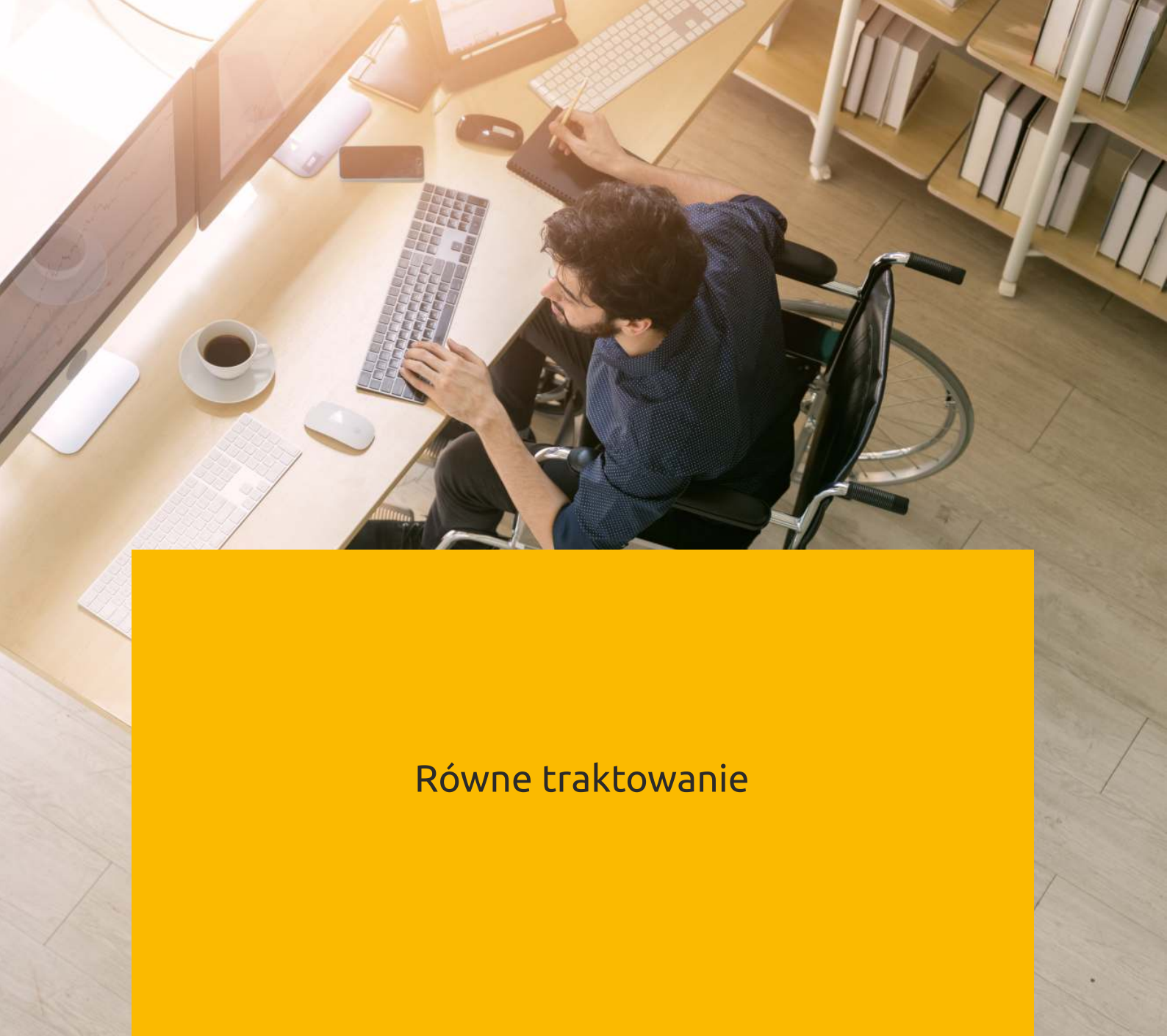
Większe wsparcie dla osób niepełnosprawnych w przygotowywaniu materiałów dostępnych

Wymóc na organizacjach studenckich obecnych na UJ i współpracujących z uczelnią przerwanie współpracy ze środowiskami pochwalającymi użycie przemocy. Np. Tęczuj współorganizował szkolenia ze sztuk walki z organizacjami takimi jak "Antyfaszystowski Kraków", które otwarcie wyrażają aprobatę wobec przemocy fizycznej w przestrzeni publicznej (np. 18 kwietnia bieżącego roku pochwalili na swoim profilu podpalenie ciężarówki działaczy pro-life). Współpracuje także z organizacjami, które w nazwie mają odwołania do organizacji paramilitarnych (komando) lub swoją nazwą nawiązują do praktyk wywrotowych (czyli z definicji dążących do nielegalnego obalenia ustroju lub władzy). Kategorycznie trzeba stwierdzić, że współpraca z takimi szemranymi organizacjami to nie jest kierunek, w którym powinna iść organizacja dążąca do czyjegokolwiek bezpieczeństwa, szczególnie we wspólnocie akademickiej. Tak długo jak takie praktyki przemykania oka przez władze naszej Alma Mater, względem organizacji z nimi współpracujących, nie ustaną, tak długo wielu studentów będzie czuć się zagrożonych w murach uczelni.

Usprawnienie przystosowania przestrzeni UJ do potrzeb osób nieheteronormatywnych i transpłciowych byłoby plusem, choć już i tak uczyniliśmy duży postęp w stosunku do innych uczelni (chodzi tu głównie o respektowanie zaimków przez wykładowców, stworzenie przestrzeni, w której nie boi się być sobą itp.).

Respektować ankiety oceniające prowadzących, ponieważ często zgłaszane są tam nieprawidłowości odnośnie traktowania studentów przez danego prowadzącego ale poprawy, czy zmiany w zachowaniu nie widać w kolejnym roku akademickim.

Zatrudnić ochroniarzy, zwł. w domach i klubach studenckich, zgłaszać a nie ukrywać wszystkie sytuacje policji

Równe traktowanie

3

W module II osoby uczestniczące w badaniu zostały poproszone o udzielenie odpowiedzi na pytania dotyczące równego traktowania w trakcie nauki na Uniwersytecie Jagiellońskim.

3.1. Ogólna ocena poziomu równego traktowania

Pierwsze pytanie dotyczyło ogólnej oceny poziomu równego traktowania na uczelni. Większość osób badanych (65,9%) ocenia poziom równego traktowania osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na UJ wysoko lub bardzo wysoko. Łącznie 17,7% osób ocenia poziom równego traktowania nisko lub bardzo nisko. Ocena pośrednią wybrało 14,7% badanych. 204 spośród wszystkich osób w próbie (10,2%) nie udzieliło odpowiedzi na zadane pytanie.

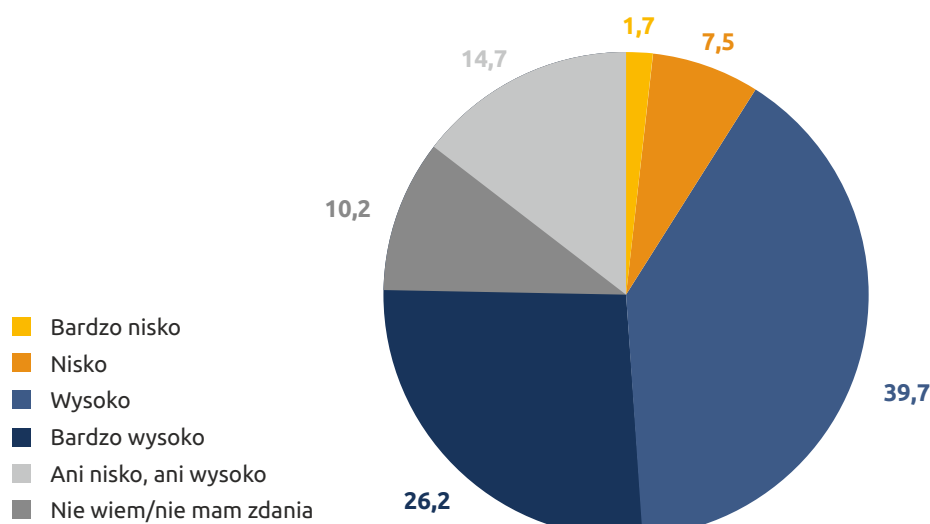
Tabela 15. Ogólna ocena poziomu równego traktowania na UJ

Jak ogólnie oceniasz poziom równego traktowania osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim?

	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Bardzo nisko	34	1,7
Nisko	150	7,5
Wysoko	793	39,7
Bardzo wysoko	524	26,2
Ani nisko, ani wysoko	294	14,7
Nie wiem/nie mam zdania	204	10,2
Ogółem	1999	100

Wykres 6. Ogólna ocena poziomu równego traktowania na UJ

Jak ogólnie oceniasz poziom równego traktowania osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim? (%)

Ogólna ocena poziomu równego traktowania a płeć

Poniższa tabela przedstawia zróżnicowanie odpowiedzi osób badanych na pytanie o ogólne poczucie równego traktowania z podziałem na ich płeć. Z analizy wyłączono odpowiedzi osób, które odmówiły udzielenia odpowiedzi na przynajmniej jedno z branych pod uwagę w zestawieniu pytań. Aby sprawdzić, czy płeć i ogólne poczucie równego traktowania zależą od siebie przeprowadzono test niezależności chi-kwadrat. Wartość chi-kwadrat Pearsona dla tak wyniosła 31,657 (df = 8). Istotność testu wyniosła ok. 0,000, co pozwoliło na odrzucenie hipotezy zerowej testu o niezależności zmiennych (przy poziomie ufności $p=0,05$). Taki wynik pozwala stwierdzić, że ocena równego traktowania zależy od płci.

Grupa mężczyzn najlepiej oceniła poziom równego traktowania na Uniwersytecie Jagiellońskim (łącznie 78,1% odpowiedzi „wysoko” i „bardzo wysoko”). Kobiety oceniają UJ nadal pozytywnie, jednak w mniejszym natężeniu (łącznie 72% odpowiedzi „wysoko” i „bardzo wysoko”), podobnie osoby transpłciowe i niebinarne (łącznie 66,3% odpowiedzi „wysoko” i „bardzo wysoko”).

Tabela 16. Ogólna ocena poziomu równego traktowania na UJ a płeć osób badanych

Jak ogólnie oceniasz poziom równego traktowania osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim?

Płeć			Bardzo nisko	Nisko	Wysoko	Bardzo wysoko	Ani nisko, ani wysoko	Ogółem
	KOBIECZA	Liczba odpowiedzi	20	101	517	312	202	1152
		Procent odpowiedzi wśród kobiet	1,7	8,8	44,9	27,1	17,5	100
	MĘCZCZYZNA	Liczba odpowiedzi	8	41	220	186	65	520
		Procent odpowiedzi wśród mężczyzn	1,5	7,9	42,3	35,8	12,5	100
	OSOBA TRANSPŁCIOWA I NIEBINARNA	Liczba odpowiedzi	4	3	40	13	20	80
		Procent odpowiedzi wśród osób transpłciowych i niebinarnych	5	3,8	50	16,3	25	100
	OGÓŁEM	Liczba odpowiedzi	32	145	777	511	287	1752
		Procent ogółem	1,8	8,3	44,3	29,2	16,4	100

Ogólna ocena poziomu równego traktowania a wydział studiów

Poniższa tabela prezentuje uproszczoną ocenę ogólnego poziomu równego traktowania przez osoby studiujące i przygotowujące rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim. Na kategorię „nisko” składają się odpowiedzi „bardzo nisko” oraz „nisko”, na kategorię „wysoko” odpowiedzi „wysoko” oraz „bardzo wysoko”. Wykluczono odpowiedzi „Nie wiem/nie mam zdania”.

Tabela 17. Ogólna ocena poziomu równego traktowania a wydział studiów

Jak ogólnie oceniasz poziom równego traktowania osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim?

Jednostka		Nisko	Średnio	Wysoko
Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii	Liczba odpowiedzi	10	14	49
	Procent odpowiedzi	13,7	19,2	67,1
Wydział Geografii i Geologii	Liczba odpowiedzi	3	7	38
	Procent odpowiedzi	6,3	14,6	79,2
Wydział Biologii	Liczba odpowiedzi	4	13	49
	Procent odpowiedzi	6,1	19,7	74,2
Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej	Liczba odpowiedzi	10	11	54
	Procent odpowiedzi	13,3	14,7	72
Wydział Matematyki i Informatyki	Liczba odpowiedzi	2	8	61
	Procent odpowiedzi	2,8	11,3	85,9
Wydział Chemii	Liczba odpowiedzi	5	9	37
	Procent odpowiedzi	9,8	17,6	72,5
Wydział Historyczny	Liczba odpowiedzi	13	12	74
	Procent odpowiedzi	13,1	12,1	74,7
Wydział Filozoficzny	Liczba odpowiedzi	9	21	99
	Procent odpowiedzi	7	16,3	76,7
Wydział Filologiczny	Liczba odpowiedzi	16	22	137
	Procent odpowiedzi	9,1	12,6	78,3
Wydział Polonistyki	Liczba odpowiedzi	7	16	82
	Procent odpowiedzi	6,7	15,2	78,1
Wydział Prawa i Administracji	Liczba odpowiedzi	27	34	155
	Procent odpowiedzi	12,5	15,7	71,8
Wydział Farmaceutyczny	Liczba odpowiedzi	9	11	27
	Procent odpowiedzi	19,1	23,4	57,4
Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych	Liczba odpowiedzi	10	22	111
	Procent odpowiedzi	7	15,4	77,6
Wydział Nauk o Zdrowiu	Liczba odpowiedzi	11	13	32
	Procent odpowiedzi	19,6	23,2	57,1
Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej	Liczba odpowiedzi	18	35	195
	Procent odpowiedzi	7,3	14,1	78,6
Wydział Lekarski	Liczba odpowiedzi	19	22	41
	Procent odpowiedzi	23,2	26,8	50

Ośrodek Międzyobszarowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych	Liczba odpowiedzi	0	3	5
	Procent odpowiedzi	0	37,5	62,5
Biuro Obsługi Studentów Zagranicznych	Liczba odpowiedzi	0	1	18
	Procent odpowiedzi	0	5,3	94,7
Szkoła Doktorska Nauk Ścisłych i Przyrodniczych	Liczba odpowiedzi	4	8	31
	Procent odpowiedzi	9,3	18,6	72,1
Szkoła Doktorska Nauk Społecznych	Liczba odpowiedzi	3	6	8
	Procent odpowiedzi	17,6	35,3	47,1
Szkoła Doktorska Nauk Humanistycznych	Liczba odpowiedzi	2	3	5
	Procent odpowiedzi	20	30	50
Szkoła Doktorska Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu	Liczba odpowiedzi	1	2	4
	Procent odpowiedzi	14,3	28,6	57,1
Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum	Liczba odpowiedzi	1	1	5
	Procent odpowiedzi	14,3	14,3	71,4

Ze względu na duże różnice w liczebnościach trudno porównywać ze sobą poszczególne jednostki. Osoby, które uczy się na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej, Wydziale Prawa i Administracji, Wydziale Filologicznym, Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych, Wydziale Filozoficznym w zakresie równego traktowania oceniają uniwersytet wysoko w kolejno: 78,6%, 71,8%, 78,3%, 77,6% oraz 76,7%. Osoby z wyżej wymienionych wydziałów stanowią ponad 50% wszystkich biorących udział w ankiecie.

3.2. Doświadczenie gorszego potraktowania

Na pytanie, czy w bieżącym roku akademickim (2020/2021) osobom badanym zdarzyło się zostać gorzej potraktowanym od innych, 17,7% osób odpowiedziało twierdząco. 5,1% osób odmówiło odpowiedzi na to pytanie, a pozostała część (77,2%) zadeklarowała, że nie doświadczyła takiej sytuacji.

Tabela 18. Rozkład odpowiedzi na pytanie "Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się być gorzej potraktowanym (potraktowaną) od innych?"

Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się być gorzej potraktowanym (potraktowaną) od innych?

	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Tak	353	17,7
Nie	1544	77,2
Nie chcę odpowiadać na to pytanie	102	5,1
Ogółem	1999	100

Doświadczenie gorszego potraktowania a płeć

Poniższa tabela przedstawia zróżnicowanie odpowiedzi osób badanych na pytanie o doświadczenie potraktowania gorzej od innych z podziałem na płeć. Z analizy wyłączono odpowiedzi osób, które odmówiły udzielenia odpowiedzi na przynajmniej jedno z pytań w poniższym porównaniu. Aby sprawdzić, czy płeć i doświadczenie gorszego traktowania zależą od siebie przeprowadzono test niezależności chi-kwadrat. Wartość chi-kwadrat Pearsona dla tak wyniosła 17,627 (df = 2). Istotność testu wyniosła ok. 0,000, co pozwoliło na odrzucenie hipotezy zerowej testu o niezależności zmiennych (przy poziomie ufności $p=0,05$). Pozwala to stwierdzić, że doświadczenie nierównego traktowania i płeć są zależne.

Osoby niebinarne i transpłciowe ponad dwa razy częściej doświadczały gorszego potraktowania niż mężczyźni (13,5% w grupie mężczyzn wobec 18,6% w grupie osób transpłciowych i niebinarnych). W grupie kobiet (20,4%) takie doświadczenie było częstsze niż w grupie mężczyzn, ale rzadsze niż wśród osób transpłciowych i niebinarnych.

Tabela 19. Doświadczenie gorszego potraktowania a płeć osób badanych

Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się być gorzej potraktowanym (potraktowaną) od innych?

Płeć		Tak	Nie	Ogółem
 KOBIELTA	Liczba odpowiedzi	246	959	1205
	Procent odpowiedzi wśród kobiet	20,4	79,6	100
 MĘŻCZYŻNA	Liczba odpowiedzi	78	500	578
	Procent odpowiedzi wśród mężczyzn	13,5	86,5	100
 OSOBA TRANSPŁCIOWA I NIEBINARNA	Liczba odpowiedzi	22	55	77
	Procent odpowiedzi wśród osób transpłciowych i niebinarnych	28,6	71,4	100
 OGÓŁEM	Liczba odpowiedzi	346	1514	1860
	Procent ogółem	18,6	81,4	100

Doświadczenie gorszego potraktowania a jednostka studiów

Ze względu na duże różnice w liczebnościach trudno porównywać ze sobą poszczególne jednostki. Osoby, które uczą się na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej, Wydziale Prawa i Administracji, Wydziale Filologicznym, Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych, Wydziale Filozoficznym doświadczyły sytuacji gorszego potraktowania w odpowiednio: 16,2%, 16,4%, 15,5%, 14,2%, 16,2%. Osoby z wyżej wymienionych wydziałów stanowią ponad 50% zrealizowanej próby badania.

Tabela 20. Rozkład odpowiedzi na pytanie o doświadczenie sytuacji gorszego potraktowania ze względu na jednostkę studiów

Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się być gorzej potraktowanym (potraktowaną) od innych?

Jednostka		Nisko	Średnio	Wysoko
Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii	Liczba odpowiedzi	20	54	74
	Procent odpowiedzi	27	73	100
Wydział Geografii i Geologii	Liczba odpowiedzi	12	40	52
	Procent odpowiedzi	23,1	76,9	100
Wydział Biologii	Liczba odpowiedzi	9	59	68
	Procent odpowiedzi	13,2	86,8	100
Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej	Liczba odpowiedzi	16	70	86
	Procent odpowiedzi	18,6	81,4	100
Wydział Matematyki i Informatyki	Liczba odpowiedzi	6	72	78
	Procent odpowiedzi	7,7	92,3	100
Wydział Chemii	Liczba odpowiedzi	14	44	58
	Procent odpowiedzi	24,1	75,9	100
Wydział Historyczny	Liczba odpowiedzi	14	90	104
	Procent odpowiedzi	13,5	86,5	100
Wydział Filozoficzny	Liczba odpowiedzi	22	114	136
	Procent odpowiedzi	16,2	83,8	100
Wydział Filologiczny	Liczba odpowiedzi	28	153	181
	Procent odpowiedzi	15,5	84,5	100
Wydział Polonistyki	Liczba odpowiedzi	17	90	107
	Procent odpowiedzi	15,9	84,1	100
Wydział Prawa i Administracji	Liczba odpowiedzi	38	194	232
	Procent odpowiedzi	16,4	83,6	100
Wydział Farmaceutyczny	Liczba odpowiedzi	14	32	46
	Procent odpowiedzi	30,4	69,6	100
Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych	Liczba odpowiedzi	21	127	148
	Procent odpowiedzi	14,2	85,8	100
Wydział Nauk o Zdrowiu	Liczba odpowiedzi	24	35	59
	Procent odpowiedzi	40,7	59,3	100
Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej	Liczba odpowiedzi	42	217	259
	Procent odpowiedzi	16,2	83,8	100
Wydział Lekarski	Liczba odpowiedzi	32	52	84
	Procent odpowiedzi	38,1	61,9	100

Ośrodek Międzyobszarowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych	Liczba odpowiedzi	3	5	8
	Procent odpowiedzi	37,5	62,5	100
Biuro Obsługi Studentów Zagranicznych	Liczba odpowiedzi	2	21	23
	Procent odpowiedzi	8,7	91,3	100
Szkoła Doktorska Nauk Ścisłych i Przyrodniczych	Liczba odpowiedzi	5	38	43
	Procent odpowiedzi	11,6	88,4	100
Szkoła Doktorska Nauk Społecznych	Liczba odpowiedzi	5	17	22
	Procent odpowiedzi	22,7	77,3	100
Szkoła Doktorska Nauk Humanistycznych	Liczba odpowiedzi	5	5	10
	Procent odpowiedzi	50	50	100
Szkoła Doktorska Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu	Liczba odpowiedzi	2	6	8
	Procent odpowiedzi	25	75	100
Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum	Liczba odpowiedzi	2	9	11
	Procent odpowiedzi	18,2	81,8	100

Powody gorszego potraktowania

Osoby, które doświadczyły gorszego potraktowania w roku akademickim 2020/2021, zostały poproszone o podanie cech, które według nich stały się przyczyną takiego doświadczenia. Poniższa tabela prezentuje zbiorcze wyniki odpowiedzi 358 osób, które łącznie wskazały 759 powodów gorszego potraktowania.

Tabela 21. Rozkład odpowiedzi na pytanie „Co, według Ciebie, było powodem gorszego potraktowania od innych?”

Co, według Ciebie, było powodem gorszego potraktowania od innych?

Odpowiedź	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji
Płeć	132	17,4	36,9
Światopogląd	86	11,3	24
Inny powód – jaki?	77	10,1	21,5
Nie wiem, z jakiego powodu	58	7,6	16,2
Studiowany kierunek	56	7,4	15,6
Religia/wyznanie	41	5,4	11,5
Wiek	40	5,3	11,2
Tryb studiów (stacjonarny/niestacjonarny)	33	4,3	9,2
Narodowość	33	4,3	9,2

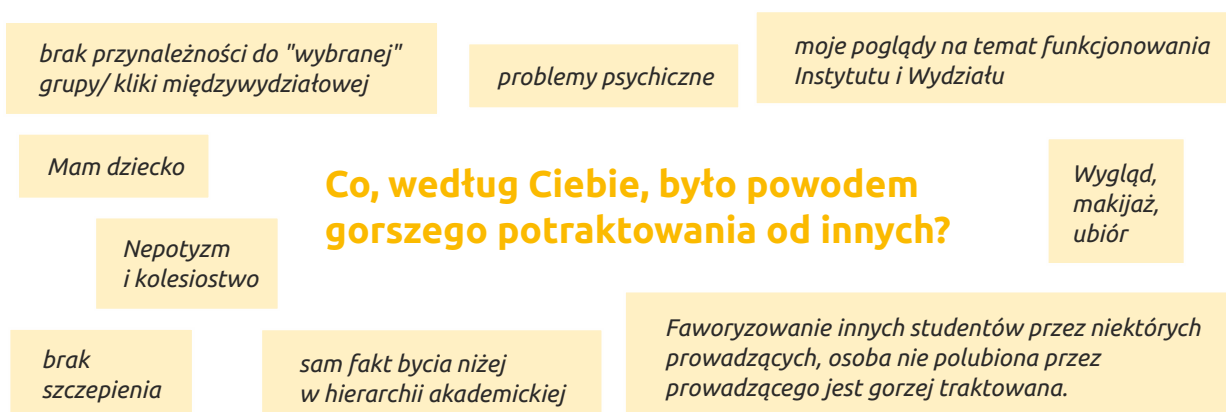
Stan zdrowia	31	4,1	8,7
Pochodzenie (miasto/wieś)	29	3,8	8,1
Język/regionalizm	29	3,8	8,1
Orientacja seksualna	25	3,3	7
Status społeczno-ekonomiczny	22	2,9	6,1
Ukończenie studiów poprzedniego stopnia na uczelni innej niż UJ	17	2,2	4,7
Tożsamość płciowa	13	1,7	3,6
Pochodzenie etniczne	12	1,6	3,4
Przynależność do subkultury	11	1,4	3,1
Niepełnosprawność	8	1,1	2,2
Kolor skóry	6	0,8	1,7
Ogółem (liczba osób decydująca się odpowiedzieć na to pytanie)	358		

Najczęściej wskazywane powody gorszego potraktowania to płeć (17,4% wskazań, 132 osoby), światopogląd (11,3% wskazań, 86 osób) oraz inne powody (10,1% wskazań, 77 osób).

Wśród innych powodów badani wskazywali na:

- nepotyzm;
- faworyzację;
- brak szczepienia przeciwko COVID-19;
- niską pozycję w hierarchii akademickiej (relacje władzy: osoba studiująca a osoba pracująca);
- niską pozycję w grupie studenckiej;
- problemy ze zdrowiem psychicznym;
- sytuacją rodzinną (np. posiadanie potomstwa);
- poglądy na temat funkcjonowania jednostki (instytutu/wydziału);
- aparycję.

Rysunek 6. Wybrane odpowiedzi z kategorii „inny powód – jaki?” na pytanie „Co, według Ciebie, było powodem gorszego potraktowania od innych?”

Blisko 50% osób (172 z 346), które doświadczyło nierównego traktowania w związku z ww. powodami zdecydowało się opisać w pytaniu otwartym, na czym polegała ta sytuacja. W analizie skupiono się na dwóch najczęściej występujących powodach, czyli na płci oraz światopoglądzie.

Rysunek 7. Przykładowe odpowiedzi na prośbę „Opisz, na czym polegała ta sytuacja (te sytuacje)”

ignorowanie kobiet, ciągle zwracanie się do grupy tylko w formie męskiej (choć były kobiety), uporczywe nazywanie kobiet "babami", seksistowskie żarty i podteksty (podczas spotkań koła naukowego)

Doktor dał mi ultimatum - albo zmieniam zdjęcie profilowe na takie bez pioruna, albo nie mogę uczestniczyć w zajęciach

wysmiewanie poglądów i prowokowanie kłotni na czatach i serwerach grupowych, wysmiewanie tego że jestem osoba osusznicza lgbt+

Wykładowca w trakcie zajęć odnosił się do dwuznacznych kwestii (akurat był wtedy międzynarodowy dzień seksu, jego uwaga na ten temat nie była związana w żaden sposób z tematem zajęć ani nawet kierunkiem). Ponadto, wygłaszał seksistowskie opinie na temat np. zachodzenia w ciążę przed obroną pracy dyplomowej

Jeśli chodzi o światopogląd to za piorun przy zdjęciu profilowym na msteams odbyłam 40 min konwersację na temat słuszności Strajku Kobiet, dodatkowo pojawiały się złośliwe komentarze dot. feminizmu

Opisz, na czym polegała ta sytuacja (te sytuacje)

Zwolnienie części studentów z udziału w zajęciach ze względu na jesienne protesty, co było nierównym traktowaniem wobec osób o innym światopoglądzie i religii.

Robiono sobie żarty z mojej religii, zwłaszcza w kontekście politycznym, atakowano mnie personalnie za mój światopogląd, musiałam słuchać podczas zajęć krzywdzących komentarzy na temat mojej wiary, ze względu na moją religię pojawiły się głosy o wyłączeniu mnie z projektu, z powodu mojego zwolnienia ze szczepienia ze względu na stan zdrowia atakowano mnie oraz grożono wyłączeniem z projektów i praktyk.

Płeć - obawiam się, że mój promotor ma dużą trudność z zaakceptowaniem równości intelektualnej kobiet i mężczyzn. Wiele z moich koleżanek doświadczyło z jego strony zachowania protekcyjnego, ignorowania i utrudniania obowiązków związanych z pracą, podczas gdy nasi koledzy są często faworyzowani, mimo braku obiektywnie lepszych osiągnięć czy kwalifikacji.

Prowadząca zajęcia z filozofii cały kurs oparta na przedstawianiu swojego światopoglądu (skrajnie lewicowego), wielokrotnie wypowiadając się w sposób dyskryminujący chrześcijaństwo i chrześcijan (Kościół katolicki w szczególności), osoby o światopoglądzie konserwatywnym.

Sytuacje związane były z zachowaniem Prowadzącego względem mojej osoby w trakcie trwania zajęć. Prowadzący żartował sobie z mojego stanu cywilnego, komentował przy całej grupie że powinnam być już dawno wyjść za mąż i że teraz jestem już starą panną. Na jednym z egzaminów dostałam niższą ocenę, gdyż egzaminatorowi nie spodobało się to, że mam na szyi medalik.

Powody gorszego potraktowania a płeć osoby badanej

Kobiety najczęściej traktowane są gorzej od innych ze względu na płeć (40,4%), inne powody (22,8%), światopogląd (19,2%) i z powodów, których nie znają (17,6%). Mężczyźni najczęściej traktowani byli gorzej ze względu na płeć (27,8%), światopogląd (26,6%), religię/wyznanie (21,5%) oraz inne powody (20,3%). Osoby transpłciowe i niebinarne traktowane były gorzej od innych ze względu na światopogląd (54,4%), płeć (31,8%), tożsamość płciową (27,3%) i religię/wyznanie (po 22,7%).

Tabela 22. Rozkład odpowiedzi na pytanie „Co, według Ciebie, było powodem gorszego potraktowania od innych?” według płci osób badanych

Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się być gorzej potraktowanym (potraktowaną) od innych?

Jednostka	Nisko	Średnio	Wysoko	
Płeć	Liczba odpowiedzi	101	22	7
	Procent odpowiedzi	40,4	27,8	31,8
Światopogląd	Liczba odpowiedzi	48	21	12
	Procent odpowiedzi	19,2	26,6	54,4
Inny powód	Liczba odpowiedzi	57	16	4
	Procent odpowiedzi	22,8	20,3	18,2
Nie wiem, z jakiego powodu	Liczba odpowiedzi	44	9	4
	Procent odpowiedzi	17,6	11,4	18,2
Studiowany kierunek	Liczba odpowiedzi	41	10	4
	Procent odpowiedzi	16,4	12,7	18,2
Religia/wyznanie	Liczba odpowiedzi	16	17	5
	Procent odpowiedzi	6,4	21,5	22,7
Wiek	Liczba odpowiedzi	30	8	2
	Procent odpowiedzi	12	10,1	9,1
Tryb studiów (stacjonarny/niestacjonarny)	Liczba odpowiedzi	24	7	1
	Procent odpowiedzi	9,6	8,9	4,5
Narodowość	Liczba odpowiedzi	24	8	0
	Procent odpowiedzi	9,6	10,1	0
Stan zdrowia	Liczba odpowiedzi	23	4	3
	Procent odpowiedzi	9,2	5,1	13,6
Pochodzenie (miasto/wieś)	Liczba odpowiedzi	17	8	3
	Procent odpowiedzi	6,8	10,1	13,6
Język/regionalizm	Liczba odpowiedzi	17	9	1
	Procent odpowiedzi	6,8	11,4	4,5
Orientacja seksualna	Liczba odpowiedzi	7	13	5
	Procent odpowiedzi	2,8	16,5	22,7

Status społeczno-ekonomiczny	Liczba odpowiedzi	13	6	2
	Procent odpowiedzi	5,2	7,6	9,1
Ukończenie studiów poprzedniego stopnia na uczelni innej niż UJ	Liczba odpowiedzi	15	2	0
	Procent odpowiedzi	6	2,5	0
Tożsamość płciowa	Liczba odpowiedzi	5	2	6
	Procent odpowiedzi	2	2,5	27,3
Pochodzenie etniczne	Liczba odpowiedzi	8	3	1
	Procent odpowiedzi	3,2	3,8	4,5
Przynależność do subkultury	Liczba odpowiedzi	6	2	3
	Procent odpowiedzi	2,4	2,5	13,6
Niepełnosprawność	Liczba odpowiedzi	3	2	3
	Procent odpowiedzi	1,2	2,5	13,6
Kolor skóry	Liczba odpowiedzi	3	2	0
	Procent odpowiedzi	1,2	2,5	0

Sprawcy gorszego potraktowania

330 osób zdecydowało się udzielić odpowiedzi na pytanie kto potraktował je gorzej od innych. Łącznie wskazano 1010 takich osób.

Tabela 23. Rozkład odpowiedzi na pytanie „Kto potraktował Cię gorzej od innych ze wskazanych w pytaniu powyżej powodów?”

Kto potraktował Cię gorzej od innych ze wskazanych w pytaniu powyżej powodów?

	Liczba wskazań	Procent wskazań
Pracownik akademicki (osoba prowadząca zajęcia dydaktyczne)	510	50,5
Kolega/koleżanka/osoba ze studiów	229	22,7
Osoba niezwiązana z Uniwersytetem Jagiellońskim	121	12
Pracownik administracji	74	7,3
Inna osoba	41	4,1
Osoba związana z akademikiem (osoba zatrudniona lub zamieszkująca w akademiku)	35	3,5
Ogółem	1010	100

Osoby, które najczęściej gorzej potraktowały osobę badaną to pracownicy akademicy (50,5% wskazań). Drugą grupą osób, która traktuje gorzej, to inne osoby ze studiów (22,7% wskazań).

Powody i sprawcy gorszego potraktowania

Rozkład powodów dyskryminacji w najczęściej traktujących grupach prezentuje się następująco. Pracownicy akademicy najczęściej traktowali badane osoby gorzej ze względu na płeć, światopogląd i inne powody. Osoby ze studiów badanych osób najczęściej traktowały gorzej ze względu na światopogląd, płeć oraz religię/wyznanie.

Tabela 24. Powody i sprawcy gorszego potraktowania. Liczba wskazań

Kto potraktował Cię gorzej od innych ze wskazanych w pytaniu powyżej powodów?	Osoba niezwiązana z Uniwersytetem Jagiellońskim	Kolega /koleżanka /osoba ze studiów	Pracownik akademicki (osoba prowadząca zajęcia dydaktyczne)	Pracownik administracji	Osoba związana z akademikiem (osoba zatrudniona lub zamieszkująca w akademiku)	Inna osoba	Rezygnuję z odpowiedzi
Płeć	20	37	123	10	1	1	5
Światopogląd	16	42	68	6	4	3	4
Inny powód	5	19	68	7	2	6	6
Studiowany kierunek	8	11	40	9	2	6	3
Religia/wyznanie	9	24	25	1	3	1	4
Wiek	6	4	32	4	2	5	2
Tryb studiów (stacjonarny/niestacjonarny)	5	5	24	5	1	1	5
Narodowość	6	9	25	4	7	3	2
Stan zdrowia	7	6	20	6	1	0	2
Pochodzenia (miast/wieś)	7	13	13	3	2	3	3
Język/regionalizm	4	12	18	5	5	1	1
Orientacja seksualna	8	12	11	1	1	2	2
Status społeczno-ekonomiczny	5	10	5	3	0	3	4

Ukończenie studiów poprzedniego stopnia na uczelni innej niż UJ	2	6	16	2	0	1	1
Tożsamość płciowa	4	6	7	3	0	0	2
Pochodzenie etniczne	2	2	7	1	2	1	0
Przynależność do subkultury	4	5	2	0	1	1	1
Niepełnosprawność	0	5	4	2	0	2	0
Kolor skóry	3	1	2	2	1	1	0

Wpływ gorszego potraktowania na studia

Dla większości osób (59,1%), które zdecydowały się udzielić odpowiedzi na to pytanie, sytuacja gorszego potraktowania miała wpływ na ich studia.

Tabela 25. Rozkład odpowiedzi na pytanie „Czy ta sytuacja (te sytuacje) miała (miały) wpływ na Twoje studia?”

Czy ta sytuacja (te sytuacje) miała (miały) wpływ na Twoje studia?	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Tak	101	59,1
Nie	70	40,9
Ogółem	171	100

Te sytuacje najczęściej powodowały spadek motywacji do nauki (74,3% obserwacji, 27,5% wskazań), zniechęcenie do uczęszczania na zajęcia (64,4% obserwacji, 23,8% wskazań) oraz trudności w skupieniu na nauce (44,6% obserwacji, 16,5% wskazań).

Tabela 26. Skutki gorszego potraktowania. Pytanie wielokrotnego wyboru

W jaki sposób ta sytuacja (te sytuacje) wpłynęła (wpłynęły) na Twoje studia?

Odpowiedź	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji
Spowodowała (spowodowały) spadek motywacji do nauki	75	27,5	74,3
Zniechęciła (zniechęciły) mnie do uczęszczania na zajęcia	65	23,8	64,4
Spowodowała (spowodowały) trudności w skupieniu w nauce	45	16,5	44,6
W inny sposób – jaki?	35	12,8	34,7
Spowodowała (spowodowały) problemy zdrowotne	33	12,1	32,7
Spowodowała (spowodowały) wydłużenie mojej edukacji	19	7	18,8
Trudno powiedzieć	1	0,4	1
Ogółem (liczba osób decydująca się odpowiedzieć na to pytanie)	101		

Osoby, które zdecydowały się podać inny powód (35 osób) wskazywały m.in. na:

- problemy emocjonalne (zwiększenie poczucia poziomu odczuwanego stresu i lęku, depresja);
- obniżenie oceny końcowej z przedmiotu/średnią na dyplomie;
- rozważanie decyzji o rezygnacji ze studiów.

Rysunek 8. Wybrane odpowiedzi z kategorii „w inny sposób – jaki?” na pytanie „W jaki sposób ta sytuacja (te sytuacje) wpłynęła (wpłynęły) na Twoje studia?”

depresja, lęki

zaniżenie oceny końcowej o 0,5 stopnia

W jaki sposób ta sytuacja (te sytuacje) wpłynęła (wpłynęły) na Twoje studia?

planowałam rezygnację z doktoratu

3.3. Zgłaszanie nierównego traktowania

Osoby badane rzadziej zgłaszały nierówne traktowanie niż niebezpieczne sytuacje występujące na uczelni. Ze 171 osób, które udzieliły odpowiedzi na to pytanie, 27 (15,8%) zdecydowały się zgłosić komuś (osobie lub instytucji) taką sytuację.

Tabela 27. Rozkład odpowiedzi na pytanie „Czy opisana sytuacja (opisane sytuacje) została komuś zgłoszona (zostały komuś zgłoszone)?”

Czy opisana sytuacja (opisane sytuacje) została komuś zgłoszona (zostały komuś zgłoszone)?	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Tak	27	15
Nie	144	84,2
Ogółem	171	100

Najczęściej sytuacje zgłaszane były osobom bliskim (rodzinie, przyjaciołom), w pozostałej kolejności osoby doświadczające gorszego traktowania zwracały się do osób związanych z uniwersytetem. Zdecydowanie przeważało poszukiwanie wsparcia u osób spoza uczelni, a nie wewnątrz uniwersytetu.

Tabela 28. Rozkład odpowiedzi na pytanie „Komu ta sytuacja (te sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?”

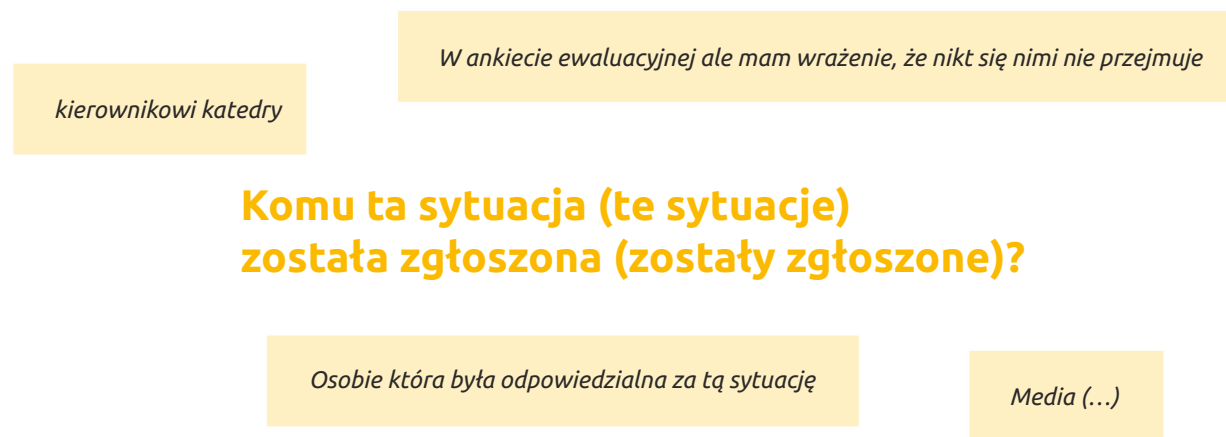
Komu ta sytuacja (te sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?

Odpowiedź	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji
Przyjacielowi/przyjaciółce	17	23,9	63
Komuś z rodziny	11	15,5	40,7
Innej osobie lub instytucji – komu?/której?	9	12,7	33,3
Pracownikowi akademickiemu (osobie prowadzącej zajęcia dydaktyczne)	8	11,3	29,6
Opiekunowi roku	7	9,9	25,9
Dziekanowi lub prodziekanowi	4	5,6	14,8
Dyrektorowi jednostki lub jego zastępcy	4	5,6	14,8
Towarzystwu Doktorantów	3	4,2	11,1
Pracownikowi administracji	3	4,2	11,1
Samorządowi Studentów	2	2,8	7,4
Działowi ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ	2	2,8	7,4
Lekarzowi	1	1,4	3,7
Rektorowi lub prorektorowi	0	0	0
Rzecznikowi Praw i Wartości Akademickich UJ	0	0	0

Pełnomocnikowi Dziekana ds. bezpieczeństwa i zapobiegania dyskryminacji / Pełnomocnikowi Dziekana ds. równego traktowania	0	0	0
Działowi ds. Osób Niepełnosprawnych UJ	0	0	0
Działowi Obsługi Studentów Zagranicznych UJ	0	0	0
Centrum Wsparcia Dydaktyki UJ	0	0	0
Sekcji do spraw Dydaktyki i Karier Akademickich CM	0	0	0
Studenckiemu Ośrodkowi Wsparcia i Adaptacji UJ	0	0	0
Prokuraturze	0	0	0
Policji	0	0	0
Pracownikowi organizacji pozarządowej	0	0	0
Ogółem (liczba osób decydująca się odpowiedzieć na to pytanie)	27		

Dziewięć osób zdecydowało się poinformować o sytuacji inne osoby bądź instytucje oraz skorzystało z tej okazji w ramach ankiet studenckich.

Rysunek 9. Wybrane odpowiedzi "innej osobie lub instytucji" na pytanie: Komu ta sytuacja (te sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?

Podjęmowanie kroków po zgłoszeniu

Zgłaszane sprawy zostały: przyjęte i podjęto stosowne kroki (36,6% odpowiedzi), przyjęte, ale nie podjęto żadnych kroków (25,4%), przyjęte, ale osoba nie wie, na jakim etapie procedowania jest zgłoszenie (21,1%), nieprzyjęte (16,9%).

Tabela 29. Zestawienie osób/jednostek, którym zgłoszono sytuację gorszego potraktowania według podjętych kroków

Czy zajęto się tą sprawą (tymi sprawami)?	Tak, przyjęto zgłoszenie i podjęto stosowne kroki	Tak, przyjęto zgłoszenie, lecz nie podjęto żadnych kroków	Tak, przyjęto zgłoszenie, ale nie wiem, na jakim jest etapie procedowania	Nie, nie przyjęto zgłoszenia
Przyjacielowi/przyjaciółce	6	5	3	3
Komuś z rodziny	3	4	3	1
Innej osobie lub instytucji – komu?/której?	4	0	3	2
Pracownikowi akademickiemu (osobie prowadzącej zajęcia dydaktyczne)	2	3	1	2
Opiekunowi roku	3	2	2	0
Dziekanowi lub prodziekanowi	1	0	1	2
Dyrektorowi jednostki lub jego zastępcy	1	2	0	1
Towarzystwu Doktorantów	1	1	0	1
Samorządowi Studentów	0	1	1	0
Działowi ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ	1	0	1	0
Lekarzowi	1	0	0	0
Pracownikowi administracji	3	0	0	0
Ogółem	26	18	15	12
Procent	36,6	25,4	21,1	16,9

Powody niezgłoszenia sytuacji gorszego potraktowania

148 osób, które nie zgłosiło sytuacji, w której zostały gorzej potraktowane, zostało poproszone o podanie powodów niezgłoszenia takiego zdarzenia. Najczęściej (65,5% obserwacji, 24,9% wskazań) powodem niezgłoszenia takiej sytuacji jest brak wiary, że zgłoszenie mogłoby coś dać. Kolejnymi najczęstszymi powodami niezgłaszania sytuacji gorszego potraktowania są: strach (obawa przed konsekwencjami zgłoszenia sprawy 46,6% obserwacji, 17,7% wskazań; obawa przed sformalizowaną procedurą – 36,5% obserwacji, 3,8% wskazań), potrzeba zapomnienia o tej sytuacji (33,8% obserwacji, 12,8% wskazań) oraz niewiedza do kogo należy się zwrócić w takiej sprawie (32,4% obserwacji, 12,3% wskazań).

Tabela 30. Powody niezgłaszania sytuacji gorszego potraktowania

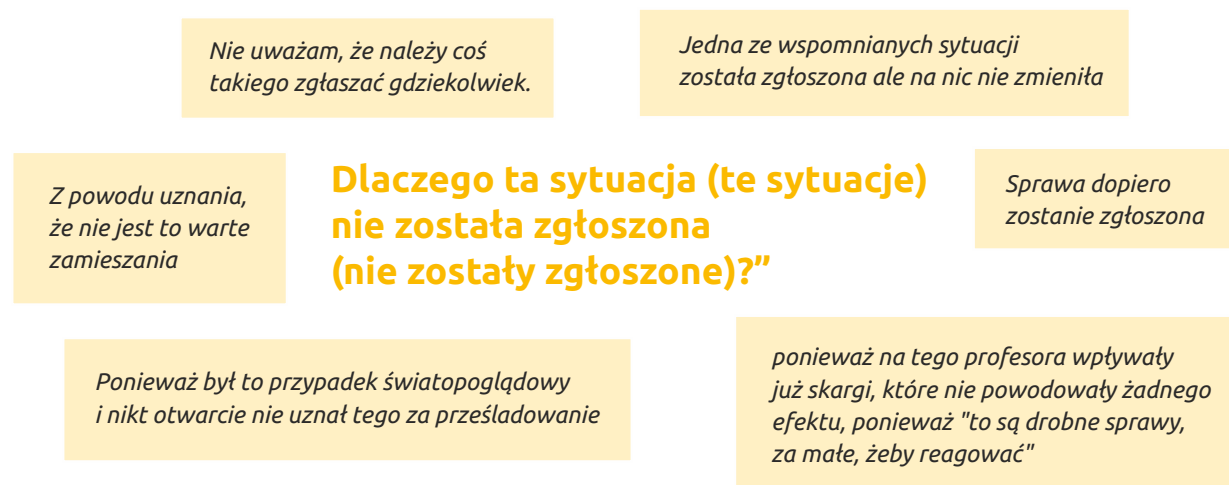
Dlaczego ta sytuacja (te sytuacje) nie została zgłoszona (nie zostały zgłoszone)?

Odpowiedź	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji
Z powodu braku wiary, że zgłoszenie by coś dało	97	24,9	65,5
Z powodu strachu (obawa przed konsekwencjami zgłoszenia sprawy)	69	17,7	46,6
Z powodu strachu (obawa przed sformalizowaną procedurą)	54	13,8	36,5
Ponieważ chciałam/chciałem/chciałom zapomnieć już o tej sytuacji	50	12,8	33,8
Z powodu braku wiedzy, do kogo należało się zwrócić	48	12,3	32,4
Inny powód – jaki?	31	7,9	20,9
Z powodu wstydu	23	5,9	15,5
Trudno powiedzieć	12	3,1	8,1
Nie chcę odpowiadać na to pytanie	4	1	2,7
Zgłosił ktoś inny	2	0,5	1,4
Ogółem (liczba osób decydująca się odpowiedzieć na to pytanie)	101		

31 osób zdecydowało się na ujawnienie innych powodów takich jak:

- błażość sytuacji z perspektywy osoby jej doświadczającej;
- planowanie/przygotowywanie się do zgłoszenia;
- zbagatelizowanie sytuacji.

Rysunek 10. Wybrane odpowiedzi z kategorii „inny sposób – jaki?” na pytanie „Dlaczego ta sytuacja (te sytuacje) nie została zgłoszona (nie zostały zgłoszone)?”

3.4. Sytuacja nierównego traktowania doświadczona przez kolegę/koleżankę

Osoby biorące udział w badaniu zostały poproszone o odpowiedź na pytanie, czy ktoś, kogo znają, doświadczył sytuacji gorszego potraktowania na UJ bieżącym roku akademickim. Około 18,8% osób odpowiedziało twierdząco, 71,7% osób odpowiedziało przecząco, a pozostała część (9,5%) odmówiła odpowiedzi na to pytanie.

Tabela 31. Sytuacja nierównego traktowania doświadczona przez koleżankę/kolegę

Czy w bieżącym roku akademickim na UJ zaistniała sytuacja, w której ktoś z Twoich kolegów/koleżanek został gorzej potraktowany od innych?	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Tak	375	18,8
Nie	1434	71,7
Nie chcę odpowiadać na to pytanie	190	9,5
Ogółem	1999	100

Część osób badanych (375), która zadeklarowała znajomość osoby, która posiada doświadczenie nierównego traktowania, zdecydowała się opisać w pytaniu otwartym, czego dotyczyła ta sytuacja (176 osób, 47%). Ujawniono doświadczenia związane z:

- seksistowskimi komentarzami prowadzących skierowanymi do studentek;
- wyrażaniem poglądów postępowych oraz działaniami społecznymi wpisującymi się w aktualne akcje protestacyjne w Polsce;
- wyrażaniem poglądów konserwatywnych;
- nękaniami ze strony osób studiujących i prowadzących zajęcia;
- molestowaniem seksualnym prowadzącym wobec studentek;
- wypowiedziami oraz działaniami transfobicznymi i homofobicznymi;
- brakiem szacunku;
- wyglądem;
- gorszym traktowaniem ze względu na niestacjonarny tryb studiów.

Rysunek 11. Wybrane odpowiedzi na pytanie: „Opisz, na czym polegała ta sytuacja (te sytuacje)?”

3.5. Pomysły na zwiększenie poczucia równego traktowania

Osoby badane zostały poproszone o podzielenie się pomysłami na temat tego, jakie działania warto podjąć, by zwiększyć poczucie równego traktowania na uczelni. Zdecydowały się na to 344 osoby. Wśród wypowiedzi pojawiły się takie pomysły jak:

- kursy z zakresu równego traktowania dla osób studiujących i pracujących;
- zadbanie o neutralność światopoglądową uczelni;
- usprawnienie działań informacyjnych nt. zgłaszania sytuacji nierównego traktowania;
- kontynuowanie prowadzenia badań naukowych w zakresie równego traktowania;
- zaprzestanie prowadzenia badań naukowych w zakresie równego traktowania;
- szersze wykorzystywanie wniosków płynących z ankiet studenckich i doktoranckich (BSS, Oceny Zajęć Dydaktycznych itd.);
- umożliwienie zgłaszania sytuacji nierównego traktowania w sposób anonimowy;
- likwidacja organizacji TęczUJ;
- poprawa dostępności kursów w języku angielskim dla obcokrajowców.

Rysunek 12. Wybrane odpowiedzi na prośbę: „Jeśli masz pomysły na to, co warto zrobić, by osoby studiujące i przygotowujące rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim czuły się sprawiedliwie i równo traktowane, podziel się nimi, proszę”

Należy nie robić takich pseudobadań i nie mnożyć pustych stołków typu "rzeczniczka do spraw równego traktowania". Te wszystkie instytucje typu TęczUJ itp. jedynie pogłębiają podziały i nie mają nic wspólnego z równością czy równym traktowaniem.

Utworzyć możliwość ciągłego zgłaszania sytuacji niesprawiedliwego traktowania w sposób anonimowy

Częstsze ankiety, warsztaty antydyskryminacyjne dla całej społeczności UJ

- większe rozgłaszanie różnych form złego traktowania, nawet tych mniej oczywistych lub bardziej "błahych" w internecie (np. facebook), organizowanie spotkań na wydziałach, plakatów, warsztatów antydyskryminacyjnych

Warto byłoby wziąć pod uwagę co piszą studenci w komentarzach do ankiet ewaluacyjnych przez kogoś innego oprócz samych prowadzących poszczególne zajęcia, albowiem zdaje się, że nie biorą do siebie negatywnych uwag.

Jeśli masz pomysły na to, co warto zrobić, by osoby studiujące i przygotowujące rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim czuły się sprawiedliwie i równo traktowane, podziel się nimi, proszę

Jak wcześniej. Rozwiązanie organizacji TęczUJ.

Myślę, że wykładowcy powinni przechodzić szkolenia dot. równego traktowania. To od nich najczęściej wychodzą problemy i to jest czasem wręcz nie do pomyślenia, że osoba z habilitacją czy profesurą może mieć takie braki jeżeli chodzi o edukację równościową. A nawet jeśli nie szkolenie, bo wyobrażam sobie że bardzo trudno by było wdrożyć na wszystkich wydziałach takie obowiązkowe szkolenia i wymagać ich przestrzegania, to żeby wykładowcy wiedzieli po prostu, że za nierówne niesprawiedliwe traktowanie mogą zostać pociągnięci do jakiejś odpowiedzialności - bo wydaje się, że nawet tego niektórzy wykładowcy sobie nie uświadamiają.

Szkolenia i kontrole prowadzących. Branie pod uwagę komentarzy z ankiet.

wdrożyć procedury antydyskryminacja podobne jak na zachodnich uczelniach + klarowna ścieżka postępowania + realne konsekwencje dla osób przemocowych

UJ jako szanująca się uczelnia powinien pozostać apolityczny. Bardzo dużo środków i sił kieruje się do walki z wymyślonymi problemami, które są głoszone przez grupę osób. Cierpi na tym większość studentów. Koniec ideologizacji uczelni wyższych.

Uczelnie i wydziały w tym samorzady studenckie i wydziałowe rady samorządów studenckich nie powinny zajmować "jedynie słusznego" stanowiska wobec różnych spraw w życiu politycznym.

Inkluzywność w oficjalnych mailach i ogłoszeniach rozsyłanych przez UJ (np. stosowanie formy "studentek_ów"). Dodatkowe opcje w rubryce "płeć" w ankietach i oficjalnych pismach

Zaprzestanie chociaż jawnych powiązań instytucji naukowych z ruchami społecznymi / ideologią np. Ograniczenie ilości tęczy, krzyży i innych tego typu symboli.

As a foreign student, I have a problem with finding English courses to take. This causes unfair educational opportunities. It would be good to have more options.

Wprowadzenie szkoleń wśród pracowników o stresie mniejszościowym, empatii wobec grup dyskryminowanych oraz wejście możliwości używania zaimków i imion preferowanych dla osób niebinarnych w ramach nakładki TęczUJ

Porównanie ocen bezpieczeństwa
i równego traktowania

4

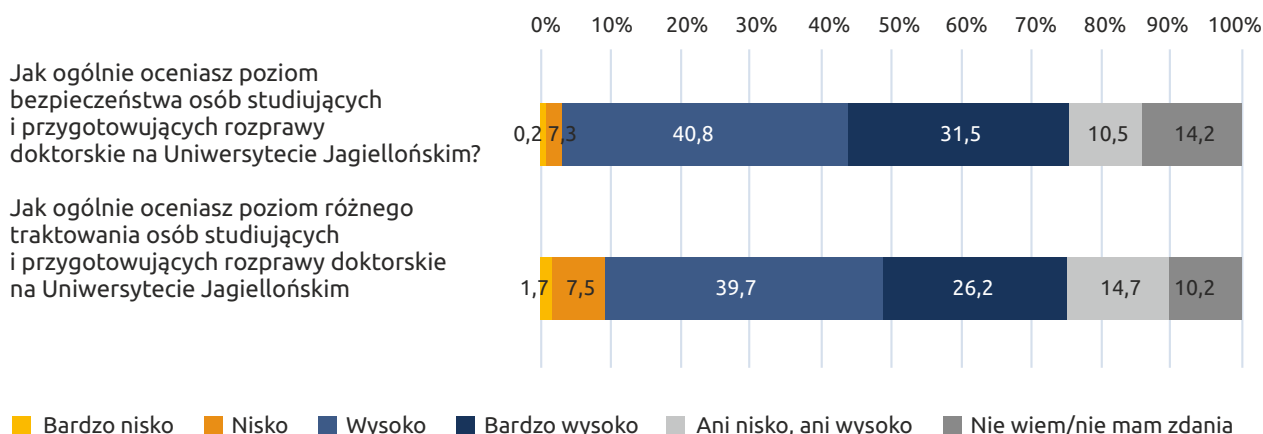
4.1. Zestawienie ogólnych ocen bezpieczeństwa i równego traktowania

Osoby biorące udział w badaniu lepiej oceniają ogólne bezpieczeństwo na Uniwersytecie Jagiellońskim niż poziom równego traktowania. Odpowiedzi „wysoko” i „bardzo wysoko” stanowią łącznie ok. 72,3% w przypadku pytania o bezpieczeństwo, a ok. 65,9% w przypadku pytania o równe traktowanie. Odpowiedzi negatywne („nisko” i „bardzo nisko”) stanowią łącznie 3% w przypadku oceny bezpieczeństwa, a 9,2% w przypadku równego traktowania. Ocena pośrednia to 10,5% dla bezpieczeństwa, a 14,7% dla równego traktowania. Odsetek osób niemających zdania to 14,2% w pytaniu o poziom bezpieczeństwa, a 10,2% w pytaniu o poziom równego traktowania.

Tabela 32. Zestawienie ogólnych ocen poziomu bezpieczeństwa i równego traktowania na UJ

	Jak ogólnie oceniasz poziom bezpieczeństwa osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim?		Jak ogólnie oceniasz poziom równego traktowania osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim?	
	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Bardzo nisko	14	0,7	34	1,7
Nisko	46	2,3	150	7,5
Wysoko	816	40,8	793	39,7
Bardzo wysoko	629	31,5	524	26,2
Ani nisko, ani wysoko	210	10,5	294	14,7
Nie wiem/nie mam zdania	284	14,2	204	10,2
Ogółem	1999	100	1999	100

Wykres 7. Zestawienie ogólnych ocen poziomu bezpieczeństwa i równego traktowania na UJ

4.2. Doświadczenie niebezpiecznych sytuacji oraz sytuacji gorszego potraktowania

Podobnie jak w przypadku oceny ogólnych poziomów bezpieczeństwa i równego traktowania, większy odsetek osób deklaruje doświadczenie gorszego potraktowania (17,7%) niż niebezpiecznej sytuacji (6,1%). Prawie dwukrotnie więcej osób nie chciało też odpowiadać na zadane pytanie dot. gorszego potraktowania.

Tabela 33. Doświadczenie niebezpiecznych sytuacji oraz sytuacji gorszego potraktowania

Odpowiedź	Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się doświadczyć jakiegś niebezpiecznej sytuacji na UJ?		Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się być gorzej potraktowanym (potraktowaną) od innych?	
	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Tak	121	6,1	353	17,7
Nie	1824	91,2	1544	77,2
Nie chcę odpowiadać na to pytanie	54	2,7	102	5,1
Ogółem	1999	100	1999	100

Należy również zwrócić uwagę na rozkład odpowiedzi na oba pytania ze względu na płeć. O ile w przypadku doświadczenia niebezpiecznych sytuacji płeć nie miała wpływu, to spośród rozkładu odpowiedzi na pytanie o doświadczenie gorszego potraktowania można wnioskować, że zależy ono od płci osoby badanej. Najczęściej gorszego potraktowania doświadczyły osoby transpłciowe i niebinarne (28,6%). Dla kobiet i mężczyzn odsetki twierdzących odpowiedzi to odpowiednio 20,4% i 13,5%. Poniższa tabela zbiorcza prezentuje jedynie odsetki odpowiedzi, ponieważ liczby osób decydujących się odpowiedzieć na te pytania były różne.

Tabela 34. Zestawienie wystąpień niebezpiecznych sytuacji i sytuacji gorszego potraktowania a płeć osób badanych

Płeć	Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się doświadczyć jakiegś niebezpiecznej sytuacji na UJ?		Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się być gorzej potraktowanym (potraktowaną) od innych?	
	Tak	Nie	Tak	Nie
 KOBIECI	5,4%	94,6%	20,4%	79,6%
 MĘŻCZYŻNA	7,1%	94,6%	13,5%	86,5%
 OSOBA TRANSPŁCIOWA I NIEBINARNA	9,0%	91,0%	28,6%	71,4%

4.3. Wpływ niebezpiecznych sytuacji oraz sytuacji gorszego potraktowania na studia

Osoby, które w pytaniach dotyczących doświadczenia niebezpiecznej sytuacji bądź gorszego potraktowania zaznaczyły odpowiedź twierdzącą, zostały poproszone o ocenienie wpływu tych sytuacji na przebieg ich studiów. Spośród 121 osób, które doświadczyły niebezpiecznej sytuacji 95 zdecydowało się odpowiedzieć na to pytanie. Odpowiednio zrobiło 171 osób spośród 353, które zostały potraktowane gorzej niż inni. Niebezpieczne sytuacje nieznacznie częściej (62,1%) miały wpływ na studia osób badanych niż sytuacje gorszego potraktowania (59,1%).

Tabela 35. Zestawienie wpływu niebezpiecznych sytuacji z wpływem sytuacji gorszego potraktowania na przebieg studiów

Czy ta sytuacja (te sytuacje) miała (miały) wpływ na Twoje studia?				
	Niebezpieczne sytuacje		Sytuacje bycia potraktowanym/ potraktowaną gorzej od innych	
	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi	Liczba odpowiedzi	Procent odpowiedzi
Tak	59	62,1	101	59,1
Nie	36	37,9	70	40,9
Ogółem	95	100	171	100

Sytuacje, których doświadczyły badane osoby również częściej zgłaszane były w przypadku gdy, dotyczyły zagrożenia (49,5%), niż nierównego potraktowania (15,8%).

Tabela 36. Wpływ niebezpiecznych sytuacji oraz sytuacji gorszego potraktowania na studia osób badanych

W jaki sposób ta sytuacja (te sytuacje) wpłynęła (wpłynęły) na Twoje studia?						
Odpowiedź	Niebezpieczne sytuacje			Sytuacje gorszego potraktowania		
	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji
Zniechęciła (zniechęciły) mnie do uczęszczania na zajęcia	37	23	62,7	65	23,8	64,4
Spowodowała (spowodowały) spadek motywacji do nauki	40	21,9	67,8	75	27,5	74,3
Spowodowała (spowodowały) wydłużenie mojej edukacji	11	7,7	18,6	19	7	18,8
Spowodowała (spowodowały) trudności w skupieniu na nauce	38	28,8	64,4	45	16,5	44,6
Spowodowała (spowodowały) problemy zdrowotne	15	16	25,4	33	12,1	32,7
W inny sposób – jaki?	20	25,3	33,9	35	12,8	34,7
Trudno powiedzieć	2	3,3	3,4	1	0,4	1
Ogółem (liczba osób decydujących się odpowiedzieć na pytanie)	59			101		

Skutki doświadczenia obu typów sytuacji są podobne, jednak znacznie częściej sytuacje niebezpieczne powodują trudności w skupieniu się na nauce, a sytuacje gorszego potraktowania częściej powodują spadek motywacji do nauki oraz problemy zdrowotne.

4.4. Zgłaszanie niebezpiecznych sytuacji a zgłaszanie sytuacji gorszego potraktowania

Spośród osób, które doświadczyły niebezpiecznej sytuacji (121) blisko połowa z nich (49,5%) zgłosiła ją komuś. Spośród 353, które zadeklarowało bycie potraktowanymi gorzej od innych tylko 15,8% osób zgłosiło ten fakt komuś innemu.

Tabela 37. Przypadki zgłaszania niebezpiecznych sytuacji a zgłaszanie sytuacji gorszego potraktowania

Czy opisana sytuacja (opisane sytuacje) została komuś zgłoszona (zostały komuś zgłoszone)?		
	Doświadczenie niebezpiecznej sytuacji	Doświadczenie gorszego potraktowania
Tak	49,5%	15,8%
Nie	50,5%	84,2%

Oba typy sytuacji nie zostały zgłoszone z podobnych powodów – dla obu pytań dominuje brak wiary w skuteczność zgłoszenia oraz strach – zarówno przed sformalizowaną procedurą, jak i przed konsekwencjami zgłoszenia sprawy.

Tabela 38. Powody niezgłaszania niebezpiecznych sytuacji i powodów gorszego potraktowania

Odpowiedź	Niebezpieczne sytuacje			Sytuacje gorszego potraktowania		
	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji
	Z powodu braku wiary, że zgłoszenie by coś dało	25	23,4	52,1	97	24,9
Z powodu strachu (obawa przed sformalizowaną procedurą)	10	9,3	20,8	54	13,8	36,5
Z powodu strachu (obawa przed konsekwencjami zgłoszenia sprawy)	23	21,5	47,9	69	17,7	46,6
Z powodu wstydu	4	3,7	8,3	23	5,9	15,5
Z powodu braku wiedzy, do kogo należało się zwrócić	12	11,2	25	48	12,3	32,4
Ponieważ chciałam/chciałem/chciałom zapomnieć już o tej sytuacji	11	10,3	22,9	50	12,8	33,8
Zgłosił ktoś inny	2	1,9	4,2	2	0,5	1,4
Inny powód – jaki?	17	15,9	35,4	31	7,9	20,9

Trudno powiedzieć	2	1,9	4,2	12	3,1	8,1
Nie chcę odpowiadać na to pytanie	1	0,9	2,1	4	1	2,7
Ogółem (liczba osób decydująca się odpowiedzieć na to pytanie)	48			148		

Sytuacje niebezpieczne zgłaszane były częściej niż sytuacje gorszego potraktowania. Bardziej zróżnicowane były też osoby, do których adresowano zgłoszenia. W obu przypadkach jednak sytuacje najczęściej zgłaszane są osobom/jednostkom z zewnątrz.

Tabela 39. Adresaci zgłoszeń niebezpiecznych sytuacji i sytuacji gorszego potraktowania

Komu ta sytuacja (te sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?

Odpowiedź	Niebezpieczne sytuacje			Sytuacje gorszego potraktowania		
	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji	Liczba wskazań	Procent wskazań	Procent obserwacji
Rektorowi lub prorektorowi	8	5,1	17	0	0	0
Dziekanowi lub prodziekanowi	14	7,1	29,8	4	5,6	14,8
Dyrektorowi jednostki lub jego zastępcy	11	6	23,4	4	5,6	14,8
Opiekunowi roku	10	5,8	21,3	7	9,9	25,9
Samorządowi Studentów	16	9,9	34	2	2,8	7,4
Towarzystwu Doktorantów	2	1,4	4,3	3	4,2	11,1
Rzecznikowi Praw i Wartości Akademickich UJ	4	2,8	8,5	0	0	0
Pełnomocnikowi Dziekana ds. bezpieczeństwa i zapobiegania dyskryminacji / Pełnomocnikowi Dziekana ds. równego traktowania	1	0,7	2,1	0	0	0
Działowi ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ	4	2,9	8,5	2	2,8	7,4
Działowi ds. Osób Niepełnosprawnych UJ	0	0	0	0	0	0
Działowi Obsługi Studentów Zagranicznych UJ	0	0	0	0	0	0
Centrum Wsparcia Dydaktyki UJ	1	0,7	2,1	0	0	0
Sekcji do spraw Dydaktyki i Karier Akademickich CM	0	0	0	0	0	0
Studenckiemu Ośrodkowi Wsparcia i Adaptacji UJ	2	1,5	4,3	0	0	0
Pracownikowi akademickiemu (osobie prowadzącej zajęcia dydaktyczne)	14	10,7	29,8	8	11,3	29,6

Pracownicy administracji	4	3,4	8,5	3	4,2	11,1
Lekarzowi	2	1,8	4,3	1	1,4	3,7
Prokuraturze	5	4,5	10,6	0	0	0
Policji	7	6,6	14,9	0	0	0
Pracownicy organizacji pozarządowej	2	2	4,3	0	0	0
Komuś z rodziny	19	19,6	40,4	11	15,5	40,7
Przyjacielowi/przyjaciółce	24	30,8	51,1	17	23,9	63
Innej osobie lub instytucji – komu?/której?	7	14,9	13	9	12,7	33,3
Ogółem (liczba osób decydujących się odpowiedzieć na pytanie)	47			27		

Informacje zwrotne

W module III kwestionariusza zapytano osoby badane o ocenę ankiety oraz o pomysły na uniwersyteckie działania związane z bezpieczeństwem oraz równym traktowaniem.

1. Pomysły na działania zwiększające poczucie bezpieczeństwa osobistego i równego traktowania

Na pytanie o pomysły na szkolenia i warsztaty z obszaru bezpieczeństwa osobistego i równego traktowania zechciało udzielić odpowiedzi 577 osób badanych.

Osoby, które są zdania, że warto kontynuować dotychczasowe działania i/lub podjąć dodatkowe aktywności na rzecz zwiększenia poczucia bezpieczeństwa i równego traktowania przedstawiły następujące pomysły:

- warsztaty dla osób prowadzących zajęcia nt. młodych ludzi w kryzysie psychicznym;
- warsztaty nt. transpłciowości skierowane zarówno do osób studiujących, jak i pracujących (głównie pracowników akademickich i administracyjnych);
- warsztaty nt. bezpieczeństwa i równego traktowania nieograniczające się do tematyki płci, tożsamości płciowej czy orientacji seksualnej, a obejmujące również inne przesłanki takie jak: pochodzenie etniczne, „rasowe”, wiek czy niepełnosprawność;
- szkolenia z zakresu bezpieczeństwa osobistego takie jak np.: ppoż., BHP, pierwsza pomoc, samoobrona;
- szkolenia nt. wyzwań i potrzeb osób neuroróżnorodnych;
- działania informacyjne skierowane do osób studiujących nt. tego czy, gdzie oraz do kogo mogą zwrócić się z problemem związanym z bezpieczeństwem osobistym i równym traktowaniem.

W odpowiedziach pojawiły się również głosy (mniej liczne) mówiące, iż nie warto kontynuować dotychczasowych działań i podejmować dodatkowych aktywności na rzecz zwiększenia poczucia bezpieczeństwa i równego traktowania. Część osób wyrażająca sprzeciw zdecydowała się na uargumentowanie swojego stanowiska w oparciu o przekonanie, iż Uniwersytet Jagielloński jest miejscem otwartym, bezpiecznym i przyjaznym, toteż żadne inicjatywy nie są potrzebne. Część osób wyrażająca sprzeciw nie zdecydowała się na uargumentowanie swojego stanowiska pozostawiając odpowiedź typu „nie” lub „żadne”.

Rysunek 13. Wybrane odpowiedzi na pytanie: „Jakie, Twoim zdaniem, szkolenia i warsztaty z zakresu bezpieczeństwa i równego traktowania mogłyby być przydatne dla społeczności UJ?”

Wsparcie osób (studentów) z depresją z punktu widzenia nauczyciela akademickiego

Nauka dialogu między dwoma przeciwstawnymi grupami jeśli chodzi o poglądy polityczne. Osoby zarówno studiujące jak i prowadzące zajęcia mają problemy z emocjonalnością jeśli chodzi o kwestie polityczne - jest to wysoce nieprofesjonalne.

Dla prowadzących co to jest mobbing.

szkolenia edukujące na temat seksizmu, rasizmu, dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową itd. - takie szkolenia, które wyjaśnią podstawowe terminy związane z tymi zagadnieniami i pomogą zrozumieć problematyczność nierówności (zwłaszcza, że niektórzy mogą nie zdawać sobie sprawy z problematyczności np. seksizmu); również szkolenia dotyczące inkluzywnego języka; wszystkie te szkolenia powinny być dostępne zarówno dla studentów, jak i pracowników UJ

Szkolenia o specyfice zachowania osób neuroroznorodnych (ASD, ADHD, ADD itp), ponieważ odpowiednie podejście do nas jest bardzo ważne, a wiedza na ten temat wciąż znikoma.

Pierwsza pomoc! To się zawsze przydaje.

Warsztaty antydyskryminacyjne

Jakie, Twoim zdaniem, szkolenia i warsztaty z zakresu bezpieczeństwa i równego traktowania mogłyby być przydatne dla społeczności UJ?

Po prostu poznanie, jakie mamy możliwości walczenia z brakiem równości i do kogo mamy się zwrócić.

Ogólnie dla społeczności UJ - szkolenia dla prowadzących nt. mikroagresji. Zbyt wielu prowadzących w społeczności UJ pozwala sobie na personalne lub stroniczne komentarze na forum grupy, które pozornie są nieszkodliwe ale jednak dotyczą grup/osób zainteresowanych. Szkolenie z asertywności i skutecznego reagowania na zachowania wykazujące oznaki mikroagresji.

Wszystko o czym pomyślałam, po krótkich poszukiwaniach w Internecie UJ już organizuje, Super <3

Tematyka organizowanych warsztatów powinna zawierać elementy równego traktowania we wszystkich sferach, bez specjalnego promowania popularnej w mediach tematyki równego traktowania ze względu na orientację. Rozumiejąc działania UJ promujące idee równego traktowania, zaniepokojony jestem faktem że temat równego traktowania i okazywania wzajemnego szacunku osobom różnych wyznań jest często pomijany i marginalizowany, tym samym dając ciche przyzwolenie na dyskryminowanie osób wierzących. Pochwalam inicjatywę organizowania warsztatów, ale cytując słowa rektora Popiela „Zadaniem Uniwersytetu Jagiellońskiego jest stanie na straży wolności i równości”, to chciałbym żeby zarówno wolność i równość obejmowała wszystkie sfery bez względu na pochodzenie czy wyznanie.

Szkolenie ppoz i bhp

UJ moim zdaniem robi świetną robotę w kwestii szkoleń! Pomyślałabym nad programem wsparcia osób z deficytami uwagi, oraz oczywiście wspieramy ile się da osoby LGBTQ+ i zmagające się z zaburzeniami psychicznymi.

język inkluzywny

warsztaty o transpłciowości

Bardzo istotne byłyby szkolenia w tematyce transpłciowości i nakładki na systemy uczelni - ze względu na niski poziom edukacji, ta tematyka powoduje wiele nieporozumień i niektórzy pracownicy UJ/wykładowcy nie są pewni jak reagować na transpłciowe osoby. Moim zdaniem pomocne mogłyby być także zajęcia/warsztaty uczące akceptacji innych mniejszości - studentów innego pochodzenia niż polskie, osób z niepełnosprawnością. Warsztaty języka inkluzywnego również mogłyby pomóc.

Przede wszystkim o molestowaniu seksualnym i seksizmie. Cały czas dostrzegam spory problem z tym związany, szczególnie w stronę kobiet.

Szkolenie dotyczące radzenia sobie emocjonalnie z hejtem.

Żadne nie są potrzebne

zajęcia z podstaw samoobrony

Warsztaty z samoobrony dostępne dla wszystkich studentów, bezpłatnie. Kampanie w social mediach uczelnianych nt. przemocy psychicznej i fizycznej. Przybliżenie w jakiś sposób osoby, która jest rzecznikiem studenta na naszej uczelni.

Może jakieś mini wykłady udostępnione powszechnie w formie filmików.

Szkolenia, że trzeba traktować równo i szanować zarówno tych, którzy są pro-life jak i przeciwko, bez wyzywania jedni drugich i na siłę wtłaczania swoich poglądów za pomocą słów "Wyp..." i "Jeb...".

Jak najbardziej, szczególnie jak traktować osoby transpłciowe, to ciągle kuleje, Podstawowy kurs z zakresu gender studies i kurs jak poprawnie zachować się w stosunku do osób z niepełnosprawnościami, szczególnie niewidomych, słabosłyszących

Szkolenia interpersonalne dla pracowników, również pracowników administracji

Szkolenie z zakresu praw studenta, wynikających m.in. z regulaminu studiów.

Do wypełnienia ankiety "skłoniła" mnie sytuacja związana z wypowiedzią Kuratora i odpowiedzią Rektora, chociaż nie będę się specjalnie odnosił do rzeczony wypowiedzi i ani listu. Chciałbym się odnieść natomiast do samej idei implementowania (tu akurat słusznie nazwanych) neomarksistowskich wymysłów zachodniej lewicy. Jestem absolwentem UJ CM i można powiedzieć, że nie brakuje mi podstawowej wiedzy w zakresie fizjologii, patofizjologii i genetyki człowieka. Stąd też kategorycznie twierdzę, że płcie są dwie, taka jest rzeczywistość i nie zmieniają tego żadne lewackie urojenia. Jest dla mnie zaskakujące, że Uniwersytet jako ostoja wiedzy i prawdy przykłada się do szerzenia genderowych idiotyzmów. Osobę/osoby czytające ten tekst chciałbym zachęcić do zorganizowania spotkania (najlepiej na żywo) poświęconemu neomarksizmowi i postmodernizmowi w kontekście "nieistnienia płci". Na spotkaniu możliwa byłaby otwarta konfrontacja poglądów osób reprezentujących różne poglądy. Może pomogłoby to definitywnie (przynajmniej na naszym lokalnym poletku) określić jak to jest z tymi płciami. Nie uciekajmy od rozmowy, otwarty i niezakłamy dialog to fundament wolności.

2. Ocena ankiety

Opinia na temat ankiety w pytaniu otwartym podzieliło się 289 osób badanych. Pojawiły się odpowiedzi świadczące o tym, że ankieta jest dobrze skonstruowana, jak i głosy sugerujące pewne zmiany. Ocenę kwestionariusza przedstawiono w podziale na dwie sekcje: merytoryczne i techniczne aspekty ankiety.

Merytoryczne aspekty ankiety:

- rozszerzenie kafeterii w pytaniu o płeć z metryczki (zarówno głosy „za”, jak i głosy „przeciw”);
- zasadność prowadzenia tego typu badań (zarówno głosy „za”, jak i głosy „przeciw”);
- potrzeba bardziej szczegółowego zdefiniowania pojęć bezpieczeństwa i równego traktowania na początku ankiety;
- zasadność użycia zwrotu grzecznościowego np. „Droga osobo studiująca” (zarówno głosy „za”, jak i głosy „przeciw”);
- sugestia dodania odpowiedzi „nie wiem” w pytaniach, w których była do wyboru opcja „nie chcę odpowiadać na to pytanie”.

Techniczne aspekty ankiety:

- sugestia użycia większej czcionki;
- potrzeba stworzenia wersji ankiety dostosowanej do urządzeń mobilnych.

Rysunek 14. Wybrane odpowiedzi na prośbę: „Jeśli uważasz, że pewne elementy naszej ankiety powinny zostać udoskonalone lub dostrzegasz błędy w jej działaniu, to zostaw nam informację”

Na samym początku ankiety rozpowszechniana jest dezinformacja jakoby istniały więcej niż dwie płcie.

1. Są dwie płcie. Kobieta i mężczyzna. Warto byłoby wziąć to pod uwagę. 2. Zwracanie się per "droga osobo" jest brzmi dość sztucznie i komicznie. Lepiej byłoby napisać "droga Studentko/ Doktorantko, drogi Studencie/Doktorancie".

Chciałabym tylko napisać, że ankieta jest inkluzywna i świetnie zrobiona :)

Wszystko jest w porządku, dziękuję, że są one zadane i każdy student ma możliwość wypowiedzenia się.

ankieta niepotrzebna

Jeśli uważasz, że pewne elementy naszej ankiety powinny zostać udoskonalone lub dostrzegasz błędy w jej działaniu, to zostaw nam informację

Po pierwsze - pisze się trans kobieta/mężczyzna, ze spacją, trans to przymiotnik. Po drugie nie są to osobne płcie, trans kobieta to kobieta tak samo, jak cis kobieta.

Odpowiedź "nie wiem" na pytanie czy kogoś z naszych znajomych nie spotkała jakaś sytuacja.

Bardzo bym chciał żeby dział "Bezpieczni UJ" zainteresował się tematem promowania wzajemnego szacunku osób różnego wyznania. Patrząc na dzisiejszą sytuację w kraju kiedy miejsca kultu chrześcijan są coraz częściej profanowane przez młodych ludzi, UJ powinien podjąć ten temat i stać na straży równości i wolności, a w szczególności nauczania okazywania szacunku wszystkim osobom, bez względu na płeć czy wyznanie.

Trochę niejasne jest co Państwo rozumienie przez "bezpieczeństwo". Na przykład na studiach główne niebezpieczeństwo jakie mnie spotkało to niebezpieczeństwo niezaliczenia studiów przez uchybienie formalne. A czy Państwu chodzi np. o bezpieczeństwo fizyczne, seksualne, psychiczne? Czy przez niebezpieczeństwo rozumiecie Państwo tylko te zagrożenia, do których doprowadzają Pracownicy UJ, czy też inne osoby, studenci? Jest to zbyt wieloznaczne

Wydaje mi się, że brakuje pytań o przykłady molestowania (np. słownego, niewybredne żarty prowadzących itp.) i dotyczących zdrowia psychicznego studentów. Wbrew pozorom spora grupa studentów na UJ korzysta z opieki psychologicznej, bądź psychiatrycznej.

Rozumiem intencję, ale nie powinno się w wyborze płci różnicować na "kobieta" i "transkobieta" - transpłciowe kobiety są kobietami. Może lepszym pomysłem byłoby dodatkowe pytanie "czy jesteś osobą transpłciową - tak/nie", zdaję sobie sprawę że określenie "cisplciowy" jest mało znane. Trans kobieta piszemy osobno, aby podkreślić nie jest to inna płeć niż (cis) kobieta. (Oczywiście analogicznie dla mężczyzn)

Dodałabym opcję nie wien tam gdzie było tak nie nie chcę udzielać odpowiedzi

Zrobić wersję na smartfony

Ankiety w tym roku zostały bardzo rozbudowane w porównaniu do poprzedniego - nie mam obecnie żadnych uwag.

Ankiety takie jak ta powinny być częstsze (minimum raz na semestr). Dobre jest to, że ankieta jest krótka. Ewentualnie można poprawić szatę graficzną i funkcjonowanie ankiety na urządzeniach mobilnych, ale to kwestia drugorzędna :)

Absurdalna liczba płci do wyboru powinna zostać ograniczona do 2-3 (kobieta, mężczyzna, inne/nie chcę odpowiadać)

Większa czcionka

Sposób, w jaki skonstruowana jest metryczka na początku ankiety może sugerować, że trans mężczyźni i trans kobiety nie wliczają się do grup odpowiednio mężczyzn i kobiet. Metryczka mogłaby na przykład zostać podzielona na dwie części: pytanie o płeć (kobieta/mężczyzna/osoba niebinarna/inna/nie chcę odpowiadać) i pytanie, czy osoba ankietowana jest osobą transpłciową.

Czy zamiast "płeć" na początku ankiety nie powinna pojawić się "tożsamość płciowa"? Jestem dumna, że moja uczelnia poważnie podchodzi do bezpieczeństwa studentek i studentów!

Ankieta posługując się zwrotami "osoba studiująca" nie tylko utrudnia odbiór samych pytań (które aby były komunikatywne powinny być przystępne i jak najmniej rozbudowane), ale nadto zaciera podmiotowość samych studentów, nie wspominając o utrwalaniu w tej sposób nacechowanej ideologicznie nowomowy

Badanie bezpieczeństwa i równego traktowania a Barometr Satysfakcji Studenckiej

Jak już zostało wskazane w metodologicznej sekcji raportu, badanie bezpieczeństwa i równego traktowania osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim zostało wyodrębnione z badania Barometr Satysfakcji Studenckiej, w którym w edycjach z lat 2012–2019 funkcjonowały sekcje o podobnej tematyce. Ze względu na rozbieżności w metodologii, wyniki bieżącego badania nie mogą zostać porównane z BSS w rzetelny sposób. Podjęto jednak próbę porównania wyników bieżącego badania z wynikami BSS z lat 2017, 2018 i 2019, mając na uwadze rozbieżności metodologiczne.

Na przestrzeni lat ogólna ocena bezpieczeństwa na Uniwersytecie Jagiellońskim jest wysoka. Tegoroczna edycja badania pokazała spadek odsetka odpowiedzi pozytywnych, jednak w nowym kwestionariuszu dołączono odpowiedź „ani nisko, ani wysoko”, która jest odrębna od odpowiedzi „nie wiem/nie mam zdania”, co mogło wpłynąć na rozkład odpowiedzi.

Znacząco wzrósł poziom odczuwania sytuacji gorszego potraktowania oraz odsetek zgłaszanych sytuacji. Nie musi to oznaczać spadku poczucia równego traktowania, ale na przykład zwiększenie świadomości wśród osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na UJ czym jest nierówne/gorsze traktowanie i co można zrobić w takich sytuacjach.

Wnioski

1. Ogólna charakterystyka badanych zjawisk na uczelni

1.1. Bezpieczeństwo

Ocena ogólnego bezpieczeństwa

- Zdecydowana większość osób badanych (72,3%, n=1999) oceniła poziom bezpieczeństwa na Uniwersytecie Jagiellońskim wysoko lub bardzo wysoko. Jest to wysoki wskaźnik, jednak biorąc pod uwagę, że tworzenie bezpiecznego i wolnego od przemocy miejsca pobierania nauki dla wszystkich osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie to jedna z podstawowych zasad funkcjonowania uniwersytetu, należy z rozważą traktować także pozostałe odpowiedzi osób oceniających poziom bezpieczeństwa osobistego na uczelni. O ile nisko lub bardzo nisko ocenia je łącznie 3% osób, to już prawie 1/4 (24,7%) biorących udział w badaniu osób uczących się nie była w stanie jednoznacznie zadeklarować poczucia bezpieczeństwa na uczelni. Warto zastanowić się, w jaki sposób sprawić, by poczucie bezpieczeństwa osób uczących się było dla nich łatwiejsze w ocenie, zarówno w kontekście projektowania rozwiązań na uczelni zwiększających poczucie bezpieczeństwa osobistego, jak i metodologii prowadzenia dalszych badań.
- Ocena bezpieczeństwa na UJ zależy od płci osób badanych. Poziom bezpieczeństwa na Uniwersytecie Jagiellońskim najlepiej ocenili mężczyźni (łącznie 87,8% odpowiedzi „wysoko” i „bardzo wysoko”). Kobiety oraz osoby transpłciowe i niebinarne opcję „bardzo wysoko” wybierały rzadziej niż mężczyźni. W grupach tych częściej wskazywano wartość „wysoko” (łącznie 83,6% odpowiedzi „wysoko” i „bardzo wysoko” kobiet oraz 77,2% odpowiedzi „wysoko” i „bardzo wysoko” osób transpłciowych i niebinarnych). Oznacza to, że zarówno kobiety, jak i osoby transpłciowe oraz niebinarne rzadziej niż mężczyźni czują się na uczelni bezpieczne w najwyższym stopniu.

Doświadczenie niebezpiecznej sytuacji

- W odpowiedzi na pytanie, czy w bieżącym (2020/2021) roku akademickim osoba badana doświadczyła jakiegś niebezpiecznej sytuacji na UJ, 121 osób (6,1%) odpowiedziało twierdząco.
- Blisko 80% osób (96), które doświadczyło niebezpiecznej sytuacji w roku akademickim 2020/2021 zdecydowało się opisać w pytaniu otwartym, czego dotyczyło to zagrożenie. Osoby badane wskazywały na sytuacje związane np. z bezpieczeństwem i higieną kształcenia, bezpieczeństwem sanitarno-epidemiologicznym związanym z trwającą pandemią COVID-19 oraz uporczywym nękanieniem ze strony osób studiujących, przygotowujących rozprawy doktorskie i prowadzących zajęcia.

Niebezpieczna sytuacja doświadczona przez kolegę/koleżankę

- Osoby biorące udział w badaniu zostały poproszone o odpowiedź na pytanie, czy osoby, które znają, doświadczyły niebezpiecznej sytuacji w bieżącym roku akademickim. Około 7,1% osób odpowiedziało twierdząco, 88,5% osób odpowiedziało przecząco, a pozostała część (4,5%) odmówiła odpowiedzi na to pytanie.
- Część osób badanych (141 osób, 7,1%), która zadeklarowała znajomość osoby będącej w niebezpiecznej sytuacji, zdecydowała się opisać w pytaniu otwartym, czego dotyczyło to zagrożenie (87 osób). Ujawniono sytuacje związane np. z bezpieczeństwem i higieną kształcenia, uporczywym nękaniami ze strony osób studiujących, przygotowujących rozprawy doktorskie i prowadzących zajęcia oraz wyrażaniem określonych poglądów społeczno-politycznych.

W obszarze doświadczania sytuacji, które w odczuciu osób badanych nie były bezpieczne, odsetek osób wskazujących takie sytuacje kształtuje się na stosunkowo niskim poziomie. Co więcej, istotna zależność statystyczna pomiędzy płcią a doświadczeniem niebezpiecznej sytuacji nie została odnotowana (z zastrzeżeniem jednak, że pozyskane dane pozwalają wyciągać wnioski jedynie w odniesieniu do kobiet i mężczyzn, nie zaś do osób niebinarnych i transpłciowych, ze względu na ich małą liczebność w próbie). Są to wyniki względnie satysfakcjonujące z punktu widzenia zapewniania bezpieczeństwa na uczelni, tym niemniej warto zachować w stosunku do nich pewną badawczą ostrożność, biorąc pod uwagę różnicę pomiędzy oceną poczucia bezpieczeństwa (gdzie wpływ płci został odnotowany) oraz odniesieniem do doświadczeń (gdzie taka zależność nie została wykryta). Wiele osób badających nierówności oraz wykluczenia wskazuje, że grupy bardziej narażone na nierówne traktowanie, dyskryminację czy przemoc stosują pewne odmienne strategie „radzenia sobie” opierające się na zasadzie minimalizowania ryzyka i unikania niebezpieczeństw, które mogą skutkować ograniczeniem (w tym także samoograniczeniem) możliwości korzystania w pełni i na równi z innymi ze wszystkich aspektów doświadczenia akademickiego³. Warto zbadać zatem, czy grupy, które zgodnie z przytoczonymi wyżej wynikami badań deklarowały nieco niższe poczucie bezpieczeństwa, tj. kobiety oraz zwłaszcza osoby transpłciowe i niebinarne, nie funkcjonują na uczelni, stosując określone strategie „radzenia sobie”, pozwalające unikać sytuacji, które mogą być niebezpieczne.

1.2. Równe traktowanie

Ocena ogólnego poziomu równego traktowania

- Większość osób badanych (65,9%, n=1999) oceniła poziom równego traktowania na Uniwersytecie Jagiellońskim wysoko lub bardzo wysoko. Są to wyniki pozytywnie świadczące o poziomie przestrzegania zasady równego traktowania na uczelni, ponownie jednak warto bliżej przyjrzeć się pozostałym odpowiedziom, które padły ze strony osób badanych. Okazuje się bowiem, że 9,2% osób uczących się ocenia ten obszar nisko i bardzo nisko, z kolei 24,9% nie jest w stanie jednoznacznie odpowiedzieć na tak postawione pytanie.
- Ocena równego traktowania zależy od płci badanych. Grupa mężczyzn najlepiej oceniła poziom równego traktowania na Uniwersytecie Jagiellońskim (łącznie 78,1% odpowiedzi „wysoko” i „bardzo wysoko”). Kobiety oceniły ten wskaźnik pozytywnie, jednak w mniejszym natężeniu niż mężczyźni. Podobnie osoby transpłciowe i niebinarne. Ponownie zatem te dwie grupy w mniejszym stopniu postrzegają uczelnię jako przestrzeń równego traktowania wszystkich osób tworzących wspólnotę akademicką.

Doświadczenie gorszego potraktowania

- Na pytanie, czy w bieżącym roku akademickim (2020/2021) osobom badanym zdarzyło się zostać gorzej potraktowanym od innych, 353 osoby (17,7%) odpowiedziały twierdząco.
- Doświadczenie nierównego traktowania i płęć są zależne. Osoby transpłciowe i niebinarne ponad dwa razy częściej doświadczały gorszego potraktowania niż mężczyźni (13,5% w grupie mężczyzn wobec 18,6% w grupie osób transpłciowych i niebinarnych). W grupie kobiet (20,4%) takie doświadczenie było częstsze niż w grupie mężczyzn, ale rzadsze niż wśród osób transpłciowych i niebinarnych.

³ Zob. np. Wendell, Susan (1996). *The rejected body: Feminist philosophical reflections on disability*. London: Routledge. Por. np. Parish, Susan, Sandra Magaña, Shawn A Cassiman (2008). *It's Just That Much Harder: Multilayered Hardship Experiences of Low-Income Mothers with Disabilities*. „Affilia: Journal of Women and Social Work” 23(1): 51 – 65.

- Najczęściej wskazywane powody gorszego potraktowania to płeć (132 osoby, 17,4% wskazań), światopogląd (86 osób, 11,3% wskazań) oraz inne powody (77 osób, 10,1% wskazań), takie jak np. nepotyzm, faworyzacja czy brak szczepienia przeciwko COVID-19.
- Kobiety najczęściej traktowane były gorzej od innych ze względu na płeć (40,4%), inne powody (22,8%), światopogląd (19,2%) i z powodów, których nie znają (17,6%). Mężczyźni najczęściej traktowani byli gorzej ze względu na płeć (27,8%), światopogląd (26,6%), religię/wyznanie (21,5%) oraz inne powody (20,3%). Osoby transpłciowe i niebinarne traktowane były gorzej od innych ze względu na światopogląd (54,4%), płeć (31,8%) oraz tożsamość płciową (27,3%) i religię/wyznanie (po 22,7%).
- Z deklaracji osób badanych wynika, że zostały one najczęściej gorzej potraktowane przez pracowników akademickich (50,5% wskazań) oraz osoby ze studiów (22,7% wskazań).
- Pracownicy akademicy najczęściej traktowali badane osoby gorzej ze względu na płeć, światopogląd i inne powody, zaś osoby ze studiów – ze względu na światopogląd, płeć oraz religię/wyznanie.

Przytoczone wyniki analiz wskazują, że niepożądane sytuacje związane z nierównym traktowaniem występowały na szerszą skalę niż te związane z naruszeniem bezpieczeństwa osobistego. Jedną z przyczyn takiego stanu rzeczy może być zmieniający się w ostatnich latach dyskurs społeczno-polityczny, skutkujący wprowadzaniem w kolejnych obszarach życia społecznego normy związanej z niedyskryminacją, a także wdrażaniem równościowych standardów przez poszczególne instytucje (w tym także edukacyjne) na skutek zmieniających się ram prawnych. W związku z upowszechnianiem się wiedzy na temat tego, czym jest dyskryminacja i w jaki sposób przejawiają się praktyki dyskryminacyjne, osoby uczące się mogą coraz częściej identyfikować sytuacje, które stanowią naruszenie zasady równego traktowania, wskazując, ze względu na jakie cechy/kryteria doświadczyły nierównego traktowania.

Uzyskane wyniki sugerują, że zachowania o charakterze dyskryminacyjnym w dużej mierze odzwierciedlają hierarchiczną strukturę wspólnoty akademickiej, w której to osoby uczące się odczuwają nierówne traktowanie przez kadre akademicką, w stosunku do której – z perspektywy relacji władzy – znajdują się na słabszej pozycji. W związku z tym konieczne wydaje się podejmowanie szeroko zakrojonych działań prewencyjnych i edukacyjnych poświęconych tematyce równego traktowania, skierowanych do wszystkich grup osób tworzących wspólnotę akademicką, ale zakładających przede wszystkim uwrażliwienie kadry akademickiej na relacje władzy, w ramach których dochodzi do nierównego traktowania na uczelni.

2. Wpływ niepożądanych sytuacji na proces uczenia się

2.1. Bezpieczeństwo

- Niebezpieczne sytuacje, których doświadczyły osoby studiujące i przygotowujące rozprawy doktorskie, miały wpływ na studia 59 spośród 95 osób (62,1%) udzielających odpowiedzi na to pytanie. Osoby badane najczęściej miały problem ze spadkiem motywacji do nauki, zniechęceniem do uczestniczenia w zajęciach i skupieniem na nauce.

2.2. Równe traktowanie

- Dla większości osób (59,1%), które zdecydowały się udzielić odpowiedzi na to pytanie, sytuacja gorszego potraktowania miała wpływ na ich studia. Te sytuacje najczęściej powodowały spadek motywacji do nauki (74,3% obserwacji, 27,5% wskazań), zniechęcenie do uczęszczania na zajęcia (64,4% obserwacji, 23,8% wskazań) oraz trudności w skupieniu na nauce (44,6% obserwacji, 16,5% wskazań).

Przytoczone wyżej wyniki badań pokazują, że niepożądane sytuacje przekładają się na codzienne funkcjonowanie osób badanych, wpływając na ich komfort studiowania oraz szeroko rozumiany dobrostan psychiczny. Sugeruje to konieczność rozwijania systemu rozwiązań wspierających osoby uczące się, zarówno w odniesieniu do sytuacji naruszeń bezpieczeństwa, jak i nierównego traktowania. System taki z jednej strony powinien pełnić funkcję prewencyjną, z drugiej – wspierać osoby uczące się w sytuacjach naruszeń bezpieczeństwa czy zasady równego traktowania, a ponadto pozwalać na monitorowanie obu obszarów poprzez prowadzenie cyklicznych badań.

3. Zgłaszanie niepożądanych sytuacji

3.1. Bezpieczeństwo

- Spośród osób, które doświadczyły niebezpiecznych sytuacji, ok. połowa (47 osób, 49,5%) zdecydowała się na ich ujawnienie. Pozostała część osób nie poinformowała nikogo o tych zdarzeniach. Łącznie ujawniono sytuacje 57 razy. Najczęściej informowano przyjaciela/przyjaciółkę, kogoś z rodziny oraz inną osobę lub instytucję (np. osobę kierującą daną sekcją koła naukowego, promotora, starostę roku, pracownika zespołu, umieszczano informacje w ankietach Biura Doskonalenia Kompetencji UJ). Osoby, które doświadczają niebezpiecznych sytuacji najczęściej poszukują wsparcia poza uczelnią.
- Osoby, które nie zgłosiły niebezpiecznych sytuacji, zostały poproszone o wskazanie powodów, dlaczego tego nie zrobiły. 48 osób, które udzieliły odpowiedzi na to pytanie, łącznie wskazało 107 powodów, dlaczego nie zdecydowało się zgłosić niebezpiecznych sytuacji. Najczęściej powodem był m.in. brak wiary, że zgłoszenie by coś dało, oraz strach z powodu konsekwencji zgłoszenia sprawy.

3.2. Równe traktowanie

- Osoby badane rzadziej zgłaszały nierówne traktowanie niż niebezpieczne sytuacje. Ze 171 osób, które udzieliły odpowiedzi na to pytanie, 27 osób (15,8%) zdecydowało się ujawnić komuś (osobie lub instytucji) taką sytuację.
- Najczęściej sytuacje ujawniane były osobom bliskim (rodzinie, przyjaciołom), rzadziej osoby doświadczające gorszego traktowania zwracały się do osób związanych z uniwersytetem. Zdecydowanie przeważało poszukiwanie wsparcia u osób, a nie u instytucji uczelni.
- Osoby badane wskazały, że: zgłaszane sprawy zostały: przyjęte i podjęto stosowne kroki (36,6% odpowiedzi); przyjęte, ale nie podjęto żadnych kroków (25,4%); przyjęte, ale osoba nie wie, na jakim etapie procedowania jest zgłoszenie (21,1%); nieprzyjęte (16,9%).
- 148 osób, które nie zgłosiło sytuacji, w której zostały gorzej potraktowane, zostało poproszone o podanie powodów niezgłoszenia takiego zdarzenia. Najczęściej (65,5% obserwacji, 24,9% wskazań) powodem niezgłoszenia takiej sytuacji był brak wiary, że zgłoszenie mogłoby coś dać.

W przypadku występowania niepożądanych sytuacji na uczelni bardzo ważna jest kwestia ich zgłaszania. Sygnalizowanie takich zjawisk odpowiednim jednostkom na uczelni, ale także poza nią, pozwala przede wszystkim poznać ich skalę i charakter, co w przypadku uczelni umożliwia lepsze przeciwdziałanie takim sytuacjom oraz wspieranie osób ich doświadczających. Z kolei z perspektywy osoby zgłaszającej formalne powiadomienie może wspierać odbudowywanie przestrzeni sprawstwa, odzyskiwanie kontroli oraz poczucia sprawiedliwości w sytuacji, w której granice osobiste zostały naruszone. Jednakże, jak wynika z przeprowadzonego badania, niepożądane, niechciane sytuacje rzadko znajdują swoje odzwierciedlenie w formalnych zgłoszeniach. Wśród osób, które doświadczyły niebezpiecznych sytuacji tylko około połowa zdecydowała się na ich ujawnienie w ogóle komukolwiek. Pozostała część osób nie poinformowała nikogo o tych zdarzeniach. Jeszcze mniejszy odsetek osób zdecydował się ujawnić sytuacje nierównego traktowania, co oznacza, że ponad 84% osób nie podjęło żadnych kroków związanych ze zgłoszeniem przejawów dyskryminacyjnego traktowania, a nawet podzielenia się z kimś (np. osobą bliską, psychologiem) trudną sytuacją. Powyższe wyniki zachęcają do pogłębionej refleksji nad przyczynami, z powodu których niepożądanych sytuacji, których doświadczają osoby uczące się, pozostają przemilczane. W kontekście uczelnianym niezbędne jest jednak zwłaszcza zastanowienie się nad przyczynami niezgłaszania takich sytuacji odpowiednim podmiotom uczelnianym. Zagadnieniu temu należałoby poświęcić dodatkowe, pogłębiające badania. Jednak częściowo o przyczynach niezgłaszania określonych sytuacji wnioskować można na podstawie odpowiedzi udzielonych w innych częściach ankiety. Okazuje się bowiem, że główną wskazywaną przyczyną tego rodzaju zaniechań był brak przekonania o skuteczności systemu zgłaszania. Zarówno w przypadku doświadczania sytuacji związanych z naruszeniem bezpieczeństwa, jak i sytuacji związanych z nierównym traktowaniem, osoby badane wskazywały podobne powody nieujawniania takich sytuacji: brak wiary w skuteczność zgłoszenia oraz strach – tak przed sformalizowaną procedurą, jak i przed konsekwencjami zgłoszenia sprawy. Zarówno w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa osobistego, jak i doświadczenia nierównego traktowania, część osób zdecydowała się porozmawiać o sprawie tylko z osobą bliską (głównie przyjaciółmi bądź rodziną), co może mieć charakter wspierający, jednak nie może zostać potraktowane jako zgłoszenie, bo nie daje uczelni możliwości monitorowania ani reagowania na takie sytuacje.

Aktualna wersja ankiety, obejmująca wszelkie możliwe kanały informowania o niepożądanych sytuacjach, oferuje do wyboru listę odpowiedzi, na którą składają się nie tylko ścieżki uczelniane oraz te poza uczelnią, lecz także formalne sposoby zgłaszania naruszeń oraz prywatne dzielenie się trudnym doświadczeniem z zaufanymi osobami. Daje to ogólną orientację w odniesieniu do podejmowania decyzji o ujawnianiu niepożądanych sytuacji, w dalszych badaniach warto jednak skupić się zwłaszcza na sposobach korzystania z uczelnianych kanałów zgłaszania takich doświadczeń. Tym bardziej zważywszy na zdecydowanie niski odsetek osób decydujących się na podjęcie na uczelni jakichkolwiek formalnych kroków związanych z doświadczeniem sytuacji naruszającej bezpieczeństwo lub zasadę równego traktowania. Na podstawie otrzymanych wyników badań warto zatem przyrzeć się uniwersyteckiemu systemowi zgłaszania niepożądanych zachowań pod kątem uczynienia go możliwie przyjaznym dla osób zgłaszających oraz podniesienia ogólnego przekonania o skuteczności dokonanych zgłoszeń.

W toku dalszych badań warto sprawdzić, na ile jasne i dostępne dla osób zgłaszających są zarówno uczelniane procedury skargowe, jak i system wsparcia oferowanego przez uczelnię osobom zgłaszającym. Niekorzystnie może działać tu np. wysoki poziom rozproszenia ścieżek zgłaszania niepożądanych sytuacji na uniwersytecie, skutkujący przekierowywaniem zgłoszenia do różnych jednostek i osób, a w konsekwencji brak jasnej systemowej odpowiedzi (wspólnej ścieżki reagowania), poprzedzonej informacją o wsparciu, na jakie osoba zgłaszająca może liczyć ze strony uczelni. Powyższe kwestie mogą utrudniać podejmowanie decyzji o zgłaszaniu niepożądanych sytuacji, podważając przekonanie o skuteczności potencjalnej interwencji oraz wzmacniając obawy o zabezpieczenie osób zgłaszających przed konsekwencjami uruchomienia formalnych procedur. Uczelnia ma szansę podejmować skuteczne działania prewencyjne i interwencyjne wtedy, kiedy jest w sposób formalny i pozwalający na podjęcie odpowiednich działań informowana o występowaniu niepożądanych zachowań.

4. Wybrane pomysły osób badanych na poprawę bezpieczeństwa i zwiększenie poczucia równego traktowania

4.1. Bezpieczeństwo

- Kursy z zakresu bezpieczeństwa osobistego w języku polskim i angielskim.
- Zadbanie o dobrostan psychiczny wszystkich osób pobierających naukę na uczelni.
- Usprawnienie działań informacyjnych nt. praw studenckich, możliwości uzyskania pomocy ze strony uczelni, w tym zgłaszania sytuacji niebezpiecznych.
- Poprawa bezpieczeństwa na terenie Kampusu 600-lecia Odnowienia UJ.
- Kontynuowanie prowadzenia badań naukowych w zakresie bezpieczeństwa osobistego.
- Szersze wykorzystywanie wniosków płynących z ankiet studenckich i doktoranckich prowadzonych na UJ.
- Uwrażliwianie osób prowadzących zajęcia na zagadnienia związane z tożsamością płciową.
- Usprawnienie wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami w zakresie przygotowania materiałów edukacyjnych w formie dostępnej.
- Monitorowanie działalności organizacji studenckich w zakresie współpracy ze skrajnymi ideowo środowiskami.

4.2. Równe traktowanie

- Prowadzenie kursów z zakresu równego traktowania dla całej społeczności uniwersyteckiej.
- Zadbanie o neutralność światopoglądową uczelni.
- Usprawnienie działań informacyjnych nt. zgłaszania sytuacji nierównego traktowania.
- Kontynuowanie/zaprzestanie prowadzenia badań naukowych w zakresie równego traktowania.
- Szersze wykorzystywanie wniosków płynących z ankiet studenckich i doktoranckich prowadzonych na UJ.

5. Informacje zwrotne do badania

5.1. Propozycje działań edukacyjnych podnoszących poczucie bezpieczeństwa osobistego i równego traktowania

- Warsztaty dla osób prowadzących zajęcia nt. młodych ludzi w kryzysie psychicznym.
- Warsztaty nt. transpłciowości skierowane zarówno do osób studiujących oraz przygotowujących rozprawy doktorskie, jak i zatrudnionych.
- Warsztaty nt. bezpieczeństwa i równego traktowania obejmujące zagadnienia związane z płcią, tożsamością płciową, orientacją seksualną, pochodzeniem etnicznym i „rasowym”, a także wiekiem czy niepełnosprawnością;
- Szkolenia z zakresu bezpieczeństwa osobistego.
Szkolenia nt. wyzwań i potrzeb osób neuroróżnorodnych.
- Działania informacyjne skierowane do osób studiujących i osób przygotowujących rozprawy doktorskie dot. tego, czy, gdzie oraz do kogo mogą zwrócić się z problemem związanym z bezpieczeństwem i równym traktowaniem.

5.2. Ocena ankiety

- Uwzględnienie w kafeterii pytania o płeć z metryczki osób transpłciowych i niebinarnych (głosy aprobujące i negujące).
- Zasadność użycia neutralnych płciowo zwrotów grzecznościowych (głosy aprobujące i negujące).
- Zasadność prowadzenia tego typu badań (głosy aprobujące i negujące).
- Potrzeba bardziej szczegółowego zdefiniowania pojęć bezpieczeństwa i równego traktowania na początku ankiety.
- Sugestia dodania odpowiedzi „nie wiem” w pytaniach, w których była do wyboru opcja „nie chcę odpowiadać na to pytanie”.
- Sugestia użycia większej czcionki.
- Potrzeba stworzenia wersji mobilnej ankiety.

Rekomendacje

1. Modyfikacja ankiety badawczej

Kwestie merytoryczne

- W kolejnej wersji kwestionariusza ankiety należy rozdzielić w metryczce kwestie płci i tożsamości płciowej. Warto dodatkowo uwzględnić pytania dotyczące innych cech tożsamości, np. niepełnosprawności, doświadczenia transpłciowości, pochodzenia etnicznego, koloru skóry i narodowości.
- Należy zadbać o wprowadzenie bardziej precyzyjnych definicji bezpieczeństwa osobistego i nierównego traktowania w formie słowniczka pojęć na początku ankiety.
- Rozbudować należy także część ankiety dotyczącą ujawniania niepożądanych zachowań, rozdzielając kwestię dzielenia się trudnym doświadczeniem z osobami zaufanymi od ścieżek formalnego zgłaszania na uczelni.
- W pytaniach z kafeterią: „tak”, „nie” oraz „nie chcę odpowiadać na to pytanie” należy dodać opcję „nie wiem”.

Kwestie techniczne

W kolejnych latach modyfikacja ankiety powinna także obejmować przygotowanie nowego, nowoczesnego i responsywnego szablonu ankiety, dostosowanego do nowych technologii oraz potrzeb osób z niepełnosprawnościami (zgodnie z zasadą dostępności), obejmującego m.in.:

- powiększenie czcionki;
- wprowadzenie kontrastowej wersji dla całej treści ankiety;
- umożliwienie udzielania odpowiedzi za pomocą klawiszy klawiatury;
- utworzenie mobilnej wersji ankiety, możliwej do wypełnienia w ramach innych urządzeń niż komputer/laptop, co sprzyjać powinno większemu zwrotowi ankiet w ramach kolejnych edycji badania.

2. Rozszerzenie wiedzy na temat niepożądanych zjawisk zidentyfikowanych w badaniu poprzez prowadzenie dodatkowych badań lub poszerzenie dotychczasowych badań o zagadnienia odnoszące się do:

Strategii zwiększania poczucia bezpieczeństwa i równego traktowania

Warto zaplanować badania mające na celu pogłębienie wiedzy na temat różnych strategii stosowanych przez osoby uczące się w kontekście poczucia bezpieczeństwa i równego traktowania. Wiedza ta pozwoli zidentyfikować dobre praktyki i rozwiązania wykorzystywane przez osoby uczące się w celu zwiększenia swojego poczucia bezpieczeństwa osobistego lub niedoświadczania nierównego traktowania. Warto zastosować podejście interseksjonalne, identyfikujące różne cechy tożsamości społecznej, które mogą mieć wpływ na poczucie bezpieczeństwa osobistego i równego traktowania (np. płeć, tożsamość płciowa, orientacja seksualna, niepełnosprawności, narodowość, pochodzenie etniczne).

Przyczyn niepodejmowania działań mających na celu zgłaszanie niepożądanych zachowań na uczelni

Mając na celu zwiększenie liczby osób, które decydują się na poinformowanie uczelni o występujących sytuacjach związanych zarówno z zagrożeniem bezpieczeństwa osobistego, jak i z doświadczeniami nierównego traktowania, należy przygotować badania, które pozwolą pogłębić wiedzę na temat przyczyn, ze względu na które osoby uczące się nie decydują się informować uczelni o niepożądanych sytuacjach.

3. Działania informacyjno-edukacyjne dotyczące bezpieczeństwa osobistego

Rekomendowane jest dalsze podejmowanie działań informacyjno-edukacyjnych przygotowujących osoby uczące się do dbania o siebie i swoje bezpieczeństwo osobiste w przypadku występowania sytuacji zagrożenia. Działania informacyjno-edukacyjne powinny obejmować sposoby radzenia sobie z niepożądanymi sytuacjami związanymi z różnymi rodzajami agresji. Działania informacyjno-edukacyjne powinny być realizowane na różnych poziomach. Z jednej strony powinny być adresowane do całej społeczności akademickiej, z drugiej – skierowane do grup, które mogą być szczególnie narażone na zagrożenie bezpieczeństwa osobistego (np. kobiety, osoby transpłciowe i niebinarne, osoby z niepełnosprawnościami, osoby z różnych grup etnicznych i narodowościowych).

4. Działania informacyjno-promocyjne dotyczące równego traktowania

Konieczne jest podejmowanie dalszych działań informacyjno-promocyjnych w obszarze równego traktowania. Oznacza to uwrażliwianie na przejawy nierównego traktowania wynikające w szczególności z cech prawnie chronionych. Oznacza to także wyposażenie osób uczących się w wiedzę i umiejętności umożliwiające skuteczne reagowanie na sytuacje zagrożenia dyskryminacją lub przejawy nierównego traktowania.

5. Promocja zakresu usług oferowanych przez Bezpieczni UJ

Jak wynika z przeprowadzonego badania, niepożądane sytuacje w dość ograniczonym zakresie zgłaszane są do Działu ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ. Może wynikać to stąd, że ta jednostka uczelniana powstała w roku 2020 i nie wszystkie osoby uczące się mają wiedzę na temat jej istnienia. Konieczne jest zatem dalsze promowanie działalności prowadzonej przez Bezpieczni UJ oraz wsparcia udzielanego przez Dział w przypadku doświadczania niepożądanych zachowań.

6. Promocja wsparcia na rzecz bezpieczeństwa osobistego i równego traktowania przez inne osoby/jednostki uczelniane

Dział ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ nie jest jedyną jednostką uczelnianą, do której można zgłaszać niepożądane sytuacje związane z naruszeniem bezpieczeństwa osobistego i równego traktowania. Dlatego też warto promować wśród osób uczących się inne ścieżki, w ramach których można uzyskać wsparcie, zarówno na poziomie instytutu/wydziału, jak i ogólnouczelnianym (np. dziekan, opiekun roku, samorząd studencki, pełnomocnicy/pełnomocniczki ds. równego traktowania, Rzeczniczka Praw i Wartości Akademickich UJ). Warto podjąć także działania mające na celu upowszechnianie informacji na temat możliwych ścieżek zgłaszania niepożądanych zachowań na uczelni.

7. Promocja zakresu usług oferowanych przez SOWA

Mając na względzie to, że doświadczenie niepożądanych zachowań ma bezpośredni, negatywny wpływ na proces nauki, konieczne jest promowanie wsparcia udzielanego przez Studencki Ośrodek Wsparcia i Adaptacji. SOWA udziela osobom studiującym i osobom przygotowującym rozprawy doktorskie wsparcia w oparciu o standardy interwencji kryzysowej oraz krótkoterminowej interwencji terapeutycznej. Osoby doświadczające niepożądanych zachowań mogą zarazem otrzymać pomoc umożliwiającą stawianie granic w przypadku ich występowania, a także wypracowywanie własnych, indywidualnych strategii radzenia sobie z ich konsekwencjami.

8. Działania informacyjno-promocyjne podejmowane w innych językach niż język polski

Rekomendowane jest podejmowanie szeroko zakrojonych działań informacyjno-edukacyjnych, w przypadku których językiem przewodnim jest nie tylko język polski. W związku z popularnością języka angielskiego, rosyjskiego i ukraińskiego wśród osób uczących się na UJ pojawia się zapotrzebowanie na tego typu działania w tych językach.

9. Rozwijanie systemu zgłaszania niepożądanych zachowań na uczelni

Obecnie osoba kształcąca się, która doświadcza niepożądanego zachowania w zakresie naruszenia bezpieczeństwa osobistego lub nierównego traktowania może skorzystać z postępowania wyjaśniającego (i dalej: dyscyplinarnego). Jednocześnie – jak wynika z przeprowadzonego badania – osoby doświadczające niepożądanych zachowań rzadko decydują się na uruchomienie tego typu postępowania. Rekomendacja dotyczy więc tego, aby zweryfikować, czy osoby studiujące i przygotowujące rozprawy doktorskie mają wiedzę na temat obowiązującej ścieżki postępowania. Po drugie, na ile obowiązująca ścieżka raportowania jest przyjazna dla osób zainteresowanych. Ponadto, warto sprawdzić, w jakim zakresie obecny system zgłaszania jest niewystarczający i wymaga uzupełnień.

Spis tabel

Tabela 1.	Liczba odpowiedzi ze względu na jednostkę dydaktyczną	10
Tabela 2.	Liczba odpowiedzi ze względu na formę kształcenia	13
Tabela 3.	Liczba odpowiedzi ze względu na poziom studiów	14
Tabela 4.	Charakterystyka próby ze względu na płeć	14
Tabela 5.	Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa na UJ	17
Tabela 6.	Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa na UJ ze względu na płeć	18
Tabela 7.	Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa na UJ a wydział kierunku studiów	19
Tabela 8.	Rozkład odpowiedzi na pytanie "Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się doświadczyć jakiejś niebezpiecznej sytuacji na UJ?"	21
Tabela 9.	Doświadczenie niebezpiecznej sytuacji a wydział kierunku studiów	22
Tabela 10.	Doświadczenie niebezpiecznej sytuacji a płeć osoby badanej	24
Tabela 11.	Rozkład odpowiedzi na pytanie „W jaki sposób ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) wpłynęła (wpłynęły) na Twoje studia?”	25
Tabela 12.	Rozkład odpowiedzi na pytanie „Komu ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?”	26
Tabela 13.	Rozkład odpowiedzi na pytanie „Dlaczego ta sytuacja (te sytuacje) nie została zgłoszona (nie zostały zgłoszone)?”	27
Tabela 14.	Rozkład odpowiedzi na pytanie „Czy w bieżącym roku akademickim na UJ zaistniała sytuacja, w której ktoś z Twoich kolegów/koleżanek znalazł się w niebezpiecznej sytuacji?”	28
Tabela 15.	Ogólna ocena poziomu równego traktowania na UJ	35
Tabela 16.	Ogólna ocena poziomu równego traktowania na UJ a płeć osób badanych	36
Tabela 17.	Ogólna ocena poziomu równego traktowania a wydział studiów	37
Tabela 18.	Rozkład odpowiedzi na pytanie "Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się być gorzej potraktowanym (potraktowaną) od innych?"	38
Tabela 19.	Doświadczenie gorszego potraktowania a płeć osób badanych	39
Tabela 20.	Rozkład odpowiedzi na pytanie o doświadczenie sytuacji gorszego potraktowania ze względu na jednostkę studiów	40
Tabela 21.	Rozkład odpowiedzi na pytanie „Co, według Ciebie, było powodem gorszego potraktowania od innych?”	41
Tabela 22.	Rozkład odpowiedzi na pytanie „Co, według Ciebie, było powodem gorszego potraktowania od innych?” według płci osób badanych	44
Tabela 23.	Rozkład odpowiedzi na pytanie „Kto potraktował Cię gorzej od innych ze wskazanych w pytaniu powyżej powodów?”	45
Tabela 24.	Powody i sprawcy gorszego potraktowania. Liczba wskazań	46
Tabela 25.	Rozkład odpowiedzi na pytanie „Czy ta sytuacja (te sytuacje) miała (miały) wpływ na Twoje studia?”	47
Tabela 26.	Skutki gorszego potraktowania. Pytanie wielokrotnego wyboru	48
Tabela 27.	Rozkład odpowiedzi na pytanie „Czy opisana sytuacja (opisane sytuacje) została komuś zgłoszona (zostały komuś zgłoszone)?”	49
Tabela 28.	Rozkład odpowiedzi na pytanie „Komu ta sytuacja (te sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?”	49
Tabela 29.	Zestawienie osób/jednostek, którym zgłoszono sytuację gorszego potraktowania według podjętych kroków	51
Tabela 30.	Powody niezgłaszania sytuacji gorszego potraktowania	52
Tabela 31.	Sytuacja nierównego traktowania doświadczona przez koleżankę/kolegę	53
Tabela 32.	Zestawienie ogólnych ocen poziomu bezpieczeństwa i równego traktowania na UJ	59
Tabela 33.	Doświadczenie niebezpiecznych sytuacji oraz sytuacji gorszego potraktowania	60
Tabela 34.	Zestawienie wystąpień niebezpiecznych sytuacji i sytuacji gorszego potraktowania a płeć osób badanych	60
Tabela 35.	Zestawienie wpływu niebezpiecznych sytuacji z wpływem sytuacji gorszego potraktowania na przebieg studiów	61
Tabela 36.	Wpływ niebezpiecznych sytuacji oraz sytuacji gorszego potraktowania na studia osób badanych	61
Tabela 37.	Przypadki zgłaszania niebezpiecznych sytuacji a zgłaszanie sytuacji gorszego potraktowania	62
Tabela 38.	Powody niezgłaszania niebezpiecznych sytuacji i powodów gorszego potraktowania	62
Tabela 39.	Adresaci zgłoszeń niebezpiecznych sytuacji i sytuacji gorszego potraktowania	63

Spis rysunków

Rysunek 1.	Przykładowe odpowiedzi na pytanie „Jakiej niebezpiecznej sytuacji (jakich niebezpiecznych sytuacji) zdarzyło Ci się doświadczyć na UJ?”	21
Rysunek 2.	Wybrane odpowiedzi "innej osobie lub instytucji" na pytanie: Komu ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?	27
Rysunek 3.	Wybrane odpowiedzi z kategorii „inny sposób – jaki?” na pytanie „Dlaczego ta sytuacja (te sytuacje) nie została zgłoszona (nie zostały zgłoszone)?”	28
Rysunek 4.	Wybrane odpowiedzi na pytanie: „Opisz, na czym polegała ta sytuacja (te sytuacje)?”	29
Rysunek 5.	Wybrane odpowiedzi na prośbę: Jeśli masz pomysły na to, co warto zrobić, by poprawić bezpieczeństwo osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim podziel się nimi, proszę.”	31
Rysunek 6.	Wybrane odpowiedzi z kategorii „inny powód – jaki?” na pytanie „Co, według Ciebie, było powodem gorszego potraktowania od innych?”	42
Rysunek 7.	Przykładowe odpowiedzi na prośbę „Opisz, na czym polegała ta sytuacja (te sytuacje)?”	43
Rysunek 8.	Wybrane odpowiedzi z kategorii „w inny sposób – jaki?” na pytanie „W jaki sposób ta sytuacja (te sytuacje) wpłynęła (wpłynęły) na Twoje studia?”	48
Rysunek 9.	Wybrane odpowiedzi "innej osobie lub instytucji" na pytanie: Komu ta sytuacja (te sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?	50
Rysunek 10.	Wybrane odpowiedzi z kategorii „inny sposób – jaki?” na pytanie „Dlaczego ta sytuacja (te sytuacje) nie została zgłoszona (nie zostały zgłoszone)?”	52
Rysunek 11.	Wybrane odpowiedzi na pytanie: „Opisz, na czym polegała ta sytuacja (te sytuacje)?”	54
Rysunek 12.	Wybrane odpowiedzi na prośbę: „Jeśli masz pomysły na to, co warto zrobić, by osoby studiujące i przygotowujące rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim czuły się sprawiedliwie i równo traktowane, podziel się nimi, proszę”	55
Rysunek 13.	Wybrane odpowiedzi na pytanie: „Jakie, Twoim zdaniem, szkolenia i warsztaty z zakresu bezpieczeństwa i równego traktowania mogłyby być przydatne dla społeczności UJ?”	66
Rysunek 14.	Wybrane odpowiedzi na prośbę: „Jeśli uważasz, że pewne elementy naszej ankiety powinny zostać udoskonalone lub dostrzegasz błędy w jej działaniu, to zostaw nam informację”	68

Spis wykresów

Wykres 1.	Zwrotność ankiet w poszczególnej jednostce dydaktycznej (%) _____	11
Wykres 2.	Procent odpowiedzi ze względu na jednostkę dydaktyczną (%) _____	12
Wykres 3.	Zwrotność ankiet na poziomie formy kształcenia (%) _____	13
Wykres 4.	Zwrotność ankiet na danym poziomie kształcenia (%) _____	14
Wykres 5.	Ogólna ocena poziomu bezpieczeństwa na UJ _____	17
Wykres 6.	Ogólna ocena poziomu równego traktowania na UJ _____	35
Wykres 7.	Zestawienie ogólnych ocen poziomu bezpieczeństwa i równego traktowania na UJ _____	59

Załącznik – kwestionariusz ankiety „Badanie bezpieczeństwa i równego traktowania 2020/2021”

Droga osobo studiująca lub przygotowująca rozprawę doktorską,

zapraszamy Cię do wzięcia udziału w „Badaniu bezpieczeństwa i równego traktowania 2020/2021”. Celem badania jest określenie poziomu bezpieczeństwa i równego traktowania społeczności studenckiej i doktoranckiej Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Ankieta składa się z trzech modułów, a zebrane w nich dane posłużą jednostkom UJ do usprawnienia działań na rzecz bezpieczeństwa osobistego oraz poprawy warunków do nauki i prowadzenia badań naukowych.

Na potrzeby badania bezpieczeństwo zdefiniowano jako stan, w którym nie odczuwamy zagrożenia (tzw. „poczucie bezpieczeństwa”), równe traktowanie zaś jako sytuację sprawiedliwego, wolnego od nierównego, dyskryminującego postępowania.

Badanie dotyczy bieżącego roku akademickiego, dlatego udzielając odpowiedzi, weź, proszę, pod uwagę okres od 1 października 2020 r. Twoje odpowiedzi mają charakter poufny i zostaną przedstawione władzom UJ w formie zbiorczego raportu. Raport z badań będzie dostępny na stronie internetowej Działu ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ.

Z góry dziękujemy za poświęcony czas i zaangażowanie w budowanie bezpiecznego, wolnego od przemocy i dyskryminacji środowiska nauki i pracy!

Zespół Bezpieczni UJ

www.bezpieczny-student.uj.edu.pl

Do nawigacji użyj przycisków umieszczonych na dole strony. Po przerwaniu ankiety (zamknięcie strony z ankietą lub wyłączenie przeglądarki internetowej) możesz do niej wrócić klikając ponownie w przesłany link, jednak dopiero po upływie 10 minut. Wypełnianie ankiety możesz kontynuować od miejsca, w którym została przerwana. Pytania, wątpliwości i sugestie dotyczące badania możesz zgłaszać na adres: badania.bezpieczni@uj.edu.pl

Zachęcamy do zapoznania się z informacją dotyczącą ochrony danych w UJ.

Państwa dane osobowe w postaci adresu e-mail będą przetwarzane w celu przeprowadzenia badania dotyczącego bezpieczeństwa i równego traktowania, a w konsekwencji usprawnienia działań na rzecz bezpieczeństwa osobistego oraz poprawy warunków do nauki i prowadzenia badań naukowych na Uniwersytecie Jagiellońskim. Zachęcamy do zapoznania się z informacją o przetwarzaniu Państwa danych osobowych dostępną pod adresem: iod.uj.edu.pl/obowiazek-informacyjny. Uprzejmie informujemy, że udzielone odpowiedzi mają charakter poufny i zostaną przedstawione władzom UJ w formie zbiorczego raportu. Raport z badań będzie dostępny na stronie internetowej Działu ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ.

JĘZYK

Proszę wybrać język, w którym ma być wyświetlony kwestionariusz.

Polski
English

METRYCZKA

Podaj swoją płeć.

Kobieta
Mężczyzna
Transkobieta
Transmężczyzna
Niebinarna
Nie chcę odpowiadać na to pytanie

MODUŁ I. BEZPIECZEŃSTWO

BEZ 01 Jak ogólnie oceniasz poziom bezpieczeństwa osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim?

- Bardzo nisko
- Nisko
- Wysoko
- Bardzo wysoko
- Ani nisko, ani wysoko
- Nie wiem / nie mam zdania

BEZ 02 Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się doświadczyć jakiejś niebezpiecznej sytuacji na UJ?

- Tak
- Nie
- Nie chcę odpowiadać na to pytanie

BEZ 03 Jakiej niebezpiecznej sytuacji (jakich niebezpiecznych sytuacji) zdarzyło Ci się doświadczyć na UJ?

- Odpowiedź otwarta
- Rezygnuję z odpowiedzi

BEZ 04 Czy niebezpieczna sytuacja (niebezpieczne sytuacje) opisana (opisane) powyżej miała (miały) wpływ na Twoje studia?

- Tak
- Nie

BEZ 05 W jaki sposób ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) wpłynęła (wpłynęły) na Twoje studia? Możesz wybrać więcej niż jedną odpowiedź.

- Zniechęciła/y mnie do uczęszczania na zajęcia
- Spowodowała/y spadek motywacji do nauki
- Spowodowała/y wydłużenie mojej edukacji
- Spowodowała/y trudności w skupieniu na nauce
- Spowodowała/y problemy zdrowotne
- W inny sposób – jaki?:
- Trudno powiedzieć

BEZ 06 Czy ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) została komuś zgłoszona (zostały komuś zgłoszone)?

- Tak
- Nie

BEZ 07 Komu ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)? Możesz wybrać więcej niż jedną odpowiedź.

- Rektorowi lub prorektorowi
- Dziekanowi lub prodziekanowi
- Dyrektorowi jednostki lub jego zastępcy
- Opiekunowi roku
- Samorządowi Studentów
- Towarzystwu Doktorantów
- Rzecznikowi Praw i Wartości Akademickich UJ
- Pełnomocnikowi Dziekana ds. bezpieczeństwa i zapobiegania dyskryminacji / Pełnomocnikowi Dziekana ds. równego traktowania
- Działowi ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ
- Działowi ds. Osób Niepełnosprawnych UJ
- Działowi Obsługi Studentów Zagranicznych UJ
- Centrum Wsparcia Dydaktyki UJ
- Sekcji do spraw Dydaktyki i Karier Akademickich CM
- Studenckiemu Ośrodkowi Wsparcia i Adaptacji UJ
- Pracownikowi akademickiemu (osobie prowadzącej zajęcia dydaktyczne)
- Pracownikowi administracji
- Lekarzowi
- Prokuraturze
- Policji
- Pracownikowi organizacji pozarządowej
- Komuś z rodziny
- Przyjacielowi/przyjaciółce
- Innej osobie lub instytucji – komu?/której?:

BEZ 08 Dlaczego ta niebezpieczna sytuacja (te niebezpieczne sytuacje) nie została zgłoszona (nie zostały zgłoszone)? Możesz wybrać więcej niż jedną odpowiedź.

- Z powodu braku wiary, że zgłoszenie by coś dało
- Z powodu strachu (obawa przed sformalizowaną procedurą)
- Z powodu strachu (obawa przed konsekwencjami zgłoszenia sprawy)
- Z powodu wstydu
- Z powodu braku wiedzy, do kogo należało się zwrócić
- Ponieważ chciałam (-em, -om) zapomnieć już o tej sytuacji
- Zgłosił ktoś inny
- Inny powód – jaki?:
- Trudno powiedzieć
- Nie chcę odpowiadać na to pytanie

BEZ 09 Czy w bieżącym roku akademickim na UJ zaistniała sytuacja, w której ktoś z Twoich kolegów/koleżanek znalazł się w niebezpiecznej sytuacji?

- Tak
- Nie
- Nie chcę odpowiadać na to pytanie

BEZ 10 Opisz, na czym polegała ta sytuacja (te sytuacje)?

- Odpowiedź otwarta*
- Rezygnuję z odpowiedzi

BEZ 11 Jeśli masz pomysły na to, co warto zrobić, by poprawić bezpieczeństwo osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim podziel się nimi, proszę.

- Odpowiedź otwarta*
- Nie wiem

MODUŁ II. RÓWNE TRAKTOWANIE

ROW 01 Jak ogólnie oceniasz poziom równego traktowania osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim?

- Bardzo nisko
- Nisko
- Wysoko
- Bardzo wysoko
- Ani nisko, ani wysoko
- Nie wiem / nie mam zdania

ROW 02 Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się być gorzej potraktowanym (potraktowaną) od innych?

- Tak
- Nie
- Nie chcę odpowiadać na to pytanie

ROW 03 Co, według Ciebie, było powodem gorszego potraktowania od innych?
Możesz wybrać więcej niż jedną odpowiedź.

- Płeć
- Orientacja seksualna
- Tożsamość płciowa
- Światopogląd
- Religia/wyznanie
- Niepełnosprawność
- Stan zdrowia
- Wiek
- Pochodzenie (miasto/wieś)
- Ukończenie studiów poprzedniego stopnia na uczelni innej niż UJ
- Studiowany kierunek
- Tryb studiów (stacjonarny/niestacjonarny)
- Pochodzenie etniczne
- Narodowość
- Kolor skóry
- Język/regionalizm
- Przynależność do subkultury
- Status społeczno-ekonomiczny
- Inny powód – jaki?:
- Nie wiem, z jakiego powodu

ROW 04 Kto potraktował Cię gorzej od innych ze wskazanych w poprzednim pytaniu powodów?
Możesz wybrać więcej niż jedną odpowiedź.

- Osoba niezwiązana z Uniwersytetem Jagiellońskim
- Kolega/koleżanka/osoba ze studiów
- Pracownik akademicki (osoba prowadząca zajęcia dydaktyczne)
- Pracownik administracji
- Osoba związana z akademikiem (osoba zatrudniona lub zamieszkująca w akademiku)
- Inna osoba – jaka?:
- Nie chcę odpowiadać na to pytanie

ROW 05 Opisz, na czym polegała ta sytuacja (te sytuacje).

- Odpowiedź otwarta*
- Dodać opcję do zaznaczenia: "Rezygnuję z odpowiedzi"

ROW 06 Czy ta sytuacja (te sytuacje) miała (miały) wpływ na Twoje studia?

- Tak
- Nie

ROW 07 W jaki sposób ta sytuacja (te sytuacje) wpłynęła (wpłynęły) na Twoje studia?
Możesz wybrać więcej niż jedną odpowiedź.

- Zniechęciła/y mnie do uczęszczania na zajęcia
- Spowodowała/y spadek motywacji do nauki
- Spowodowała/y wydłużenie mojej edukacji
- Spowodowała/y trudności w skupieniu na nauce
- Spowodowała/y problemy zdrowotne
- W inny sposób – jaki?:
- Trudno powiedzieć

ROW 08 Czy opisana sytuacja (opisane sytuacje) została komuś zgłoszona (zostały komuś zgłoszone)?

- Tak
- Nie

ROW 09 Komu ta sytuacja (te sytuacje) została zgłoszona (zostały zgłoszone)?
Możesz wybrać więcej niż jedną odpowiedź.

- Rektorowi lub prorektorowi
- Dziekanowi lub prodziekanowi
- Dyrektorowi jednostki lub jego zastępcy
- Opiekunowi roku
- Samorządowi Studentów
- Towarzystwu Doktorantów
- Rzecznikowi Praw i Wartości Akademickich UJ
- Pełnomocnikowi Dziekana ds. bezpieczeństwa i zapobiegania dyskryminacji /
Pełnomocnikowi Dziekana ds. równego traktowania
- Działowi ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ
- Działowi ds. Osób Niepełnosprawnych UJ
- Działowi Obsługi Studentów Zagranicznych UJ
- Centrum Wsparcia Dydaktyki UJ
- Sekcji do spraw Dydaktyki i Karier Akademickich CM
- Studenckiemu Ośrodkowi Wsparcia i Adaptacji UJ
- Pracownikowi akademickiemu (osobie prowadzącej zajęcia dydaktyczne)
- Pracownikowi administracji
- Lekarzowi
- Prokuraturze
- Policji
- Pracownikowi organizacji pozarządowej
- Komuś z rodziny
- Przyjacielowi/przyjaciółce
- Innej osobie lub instytucji – komu?/której?:

ROW 10 Czy zajęto się tą sprawą (tymi sprawami)? Wskaż w odniesieniu do każdej osoby lub instytucji.

- Tak, przyjęto zgłoszenie i podjęto stosowne kroki
- Tak, przyjęto zgłoszenie, lecz nie podjęto żadnych kroków
- Tak, przyjęto zgłoszenie, ale nie wiem, na jakim jest etapie procedowania
- Nie, nie przyjęto zgłoszenia

- Rektor lub prorektor
- Dziekan lub prodziekan
- Dyrektor jednostki lub jego zastępca
- Opiekun roku
- Samorząd Studentów
- Towarzystwo Doktorantów
- Rzecznik Praw i Wartości Akademickich UJ
- Pełnomocnik Dziekana ds. bezpieczeństwa i zapobiegania dyskryminacji / Pełnomocnik Dziekana ds. równego traktowania
- Dział ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ
- Dział ds. Osób Niepełnosprawnych UJ
- Dział Obsługi Studentów Zagranicznych UJ
- Centrum Wsparcia Dydaktyki UJ
- Sekcja do spraw Dydaktyki i Karier Akademickich CM
- Studencki Ośrodek Wsparcia i Adaptacji UJ
- Pracownik akademicki (osoba prowadząca zajęcia dydaktyczne)
- Pracownik administracji
- Lekarz
- Prokuratura
- Policja
- Pracownik organizacji pozarządowej
- Ktoś z rodziny
- Przyjaciel/przyjaciółka
- Inna osoba lub instytucja – komu?/która?:
- [inna osoba/instytucja z pytania ROW09]

ROW11 Dlaczego ta sytuacja (te sytuacje) nie została zgłoszona (nie zostały zgłoszone)?

Możesz wybrać więcej niż jedną odpowiedź.

- Z powodu braku wiary, że zgłoszenie by coś dało
- Z powodu strachu (obawa przed sformalizowaną procedurą)
- Z powodu strachu (obawa przed konsekwencjami zgłoszenia sprawy)
- Z powodu wstydu
- Z powodu braku wiedzy, do kogo należało się zwrócić
- Ponieważ chciałam (-em, -om) zapomnieć już o tej sytuacji
- Zgłosił ktoś inny
- Inny powód – jaki?:
- Trudno powiedzieć

ROW 12 Czy w bieżącym roku akademickim na UJ zaistniała sytuacja, w której ktoś z Twoich kolegów/koleżanek został gorzej potraktowany od innych?

- Tak
- Nie
- Nie chcę odpowiadać na to pytanie

ROW 13 Opisz, na czym polegała ta sytuacja (te sytuacje)?

- Odpowiedź otwarta*
- Rezygnuję z odpowiedzi

ROW 14 Jeśli masz pomysły na to, co warto zrobić, by osoby studiujące i przygotowujące rozprawy doktorskie na Uniwersytecie Jagiellońskim czuły się sprawiedliwie i równo traktowane, podziel się nimi, proszę.

- Odpowiedź otwarta*
- Nie wiem

MODUŁ III. INFORMACJE ZWROTNE

INF 01 Jakie, Twoim zdaniem, szkolenia i warsztaty z zakresu bezpieczeństwa i równego traktowania mogłyby być przydatne dla społeczności UJ?

- Odpowiedź otwarta*
- Nie wiem

INF 02 Jeśli uważasz, że pewne elementy naszej ankiety powinny zostać udoskonalone lub dostrzegasz błędy w jej działaniu, to zostaw nam informację.

- Odpowiedź otwarta*
- Nie wiem

Dziękujemy za wypełnienie ankiety!
Pytania, wątpliwości i sugestie dotyczące badania
możesz zgłaszać na adres:
badania.bezpieczni@uj.edu.pl

Zespół Działu Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ
www.bezpieczny-student.uj.edu.pl

www.bezpieczni.uj.edu.pl

